

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ТРЕЋА СЕДНИЦА
ДРУГОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Пети дан рада
6. новембар 2018. године

(Седница је почела у 10.10 часова. Председава Маја Гојковић, председник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДНИК: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Треће седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 81 народни посланик.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 97 народних посланика.

Да ли неко жели да затражи обавештење и објашњење у складу са чланом 287. Пословника?

Прво се јавила народни посланик Санда Рашковић Ивић.

САНДА РАШКОВИЋ ИВИЋ: Хвала, госпођо председнице.

Моје прво питање иде на адресу кабинета председника Републике, господина Александра Вучића. Занима ме – одакле је потекла нетачна информација да ће председник Вучић добити високо одликовање од руског председника Владимира Путина? Наиме, та вест вртела се у медијима који су врло блиски самом Александру Вучићу и режиму и на крају је испало лоше и по председника Вучића и по Србију. И занима ме – да ли ће због ове, ипак лажне и кривотворене, вести неко бити одговоран?

Моје друго питање иде ка Вишем јавном тужилаштву и гласи – зашто Више јавно тужилаштво није реаговало и покренуло истрагу, како на основу података листа „Данас“, тако и на основу тражења у мају Савеза за Србију у Скупштини града Београда, тако и у септембру од стране

Транспарентности „Србија“? Наиме, чињеница стоји да је 208,5 милиона динара једнократне социјалне помоћи Београдски центар за социјални рад расподелио корисницима. Међутим, расподељено је по 15.000 на 13.900 особа из општина Обреновац, Барајево, Врачар, Гроцка, Сопот и Лазаревац, а да они притом нису корисници услуга Центра за социјални рад. Без обзира на постојање или непостојање кривичне пријаве, Тужилаштво је дужно да реагује по службеној дужности управо због злоупотребе службеног положаја, а пошто се ми приближавамо ЕУ, отворено је Поглавље 23, онда би то било јако важно.

Треће питање иде министру одбране, господину Александру Вулину, а везано је за увођење коњице. Да ли је господин Вулин уводећи коњицу у Војску Србије, да ли се он уопште саветовао и консултовао са надлежном управом у Генералштабу и у Министарству одбране? Занима ме – колика средства и која средства треба издвојити и која је сврха увођења коњице у 21. веку? Ово питам и због тога што постављам и следеће питање – да ли је истина да су прошле недеље све операције цео један дан на ВМА биле отказане зато што није било анестетика? Зашто има за арапске коње, а нема за спасавање грађана Србије? Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Војислав Шешељ.

Изволите.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Даме и господо народни посланици, постављам питање министру унутрашњих послова Небојши Стефановићу.

Интересује ме – какви су односи министра Стефановића са директором Полиције, генералом Владимиром Ребићем?

Био сам на службеном путу када је вршено ово престројавање организационе структуре Полиције. Ја сам присталица оне старе поделе на ресоре, кад је министар имао могућност директног надзора у све организационе јединице Полиције директно, а сада је дошао у ситуацију да све може да ради преко директора Полиције и од тога какви су њихови односи зависи да ли ће министар бити добро обавештен шта се дешава у његовом ресору.

По наступу министра полиције на овој седници ја бих закључио да он уопште нема контакт са генералом Ребићем, да уопште не разговарају. Јер цела полиција, на свим нивоима руковођења и командовања, зна за криминалне радње Расима Љајића. То је дошло до директора Полиције, генерала Владимира Ребића, и ту је стало. Због чега? Ваљда због његових лоших односа са министром Стефановићем.

Пошто министар Стефановић о томе није обавештен, он није могао да обавести премијера Ану Брнабић, премијер Брнабић није могла да обавести председника Републике Александра Вучића. Само тако могу да објасним њихово незнање неких ствари које се већ годинама дешавају, а о

којима је пре свега новопазарска јавност и те како добро обавештена. Видели смо сада, иако ја нисам имао намеру и нисам се ни мешао у изборе за Бошњачко национално вијеће – једноставно, то ме не интересује; као и сваки грађанин ове земље, можда сам за некога мало навијао а за другог нисам, а можда сам и био равнодушан – али у сваком случају је једна ствар овде симптоматична са политичког аспекта.

Расим Љајић је потпредседник Владе и као потпредседник Владе он је склопио предизборну коалицију са Сулејманом Угљанином око формирања руководећих органа Бошњачког националног вијећа. Овде Расим Љајић има Социјалдемократску партију која служи за одржавање скупштинске већине и за помало мужу из буџета, а тамо има Санџачку демократску партију. Значи, две политичке партије, које су често у раскораку. Видимо из понашања ове његове београдске партије да они имају сасвим другачију позицију у односу на Сулејмана Угљанина, а видимо из понашања његове Санџачке демократске партије да ствари у погледу Расима Љајића стоје потпуно другачије.

И још једно питање, премијеру Ани Брнабић – како је могуће да Влада донесе овакву скандалозну уредбу којом ће озаконити незаконито стање у погледу коришћења председничке резиденције од стране бившег председника Томислава Николића? Знате, то ме је подсетило на случај Чедомира Јовановића кад је ухваћен како прелази на недозвољеном месту преко улице и кад су га новинари салетали, он је одмах сутрадан нацртао зебру и поставио светлосну сигнализацију, односно семафоре. То је ситница у односу на ово што се десило са Томиславом Николићем. Влада ухваћена у корупцији, Томиславу Николићу дато нешто прећутно, нешто на шта није имао право, а онда уместо да се Томислав Николић исели – очигледно га није могуће иселити осим на силу – они му озаконе то стање.

Али то није у правом смислу речи озаконење. Ово је једна уредба која је у својој суштини противуставна. Овде се једном човеку на противуставан начин обезбеђују невероватне привилегије. Он ће до краја живота ваљда остати да живи у тој председничкој вили. Како сам сазнао, ја никада нисам био у тој вили, али то је најлепша вила на Дедињу. Морала би Ана Брнабић по томе под хитно да се изјасни, а мислим да по овом питању да и нема никаквих других проблема око појединих министарстава, требало би да падне Влада.

ПРЕДСЕДНИК: Време. Захваљујем.

Фатмир Хасани има реч.

ФАТМИР ХАСАНИ: Уважена председнице Парламента, даме и господо народни посланици, питање постављам Министарству правде и Народној скупштини у вези са избором кандидата који се по први пут бирају на судијску функцију у Основном суду у Бујановцу.

По огласу Високог савета судства објављеном у Службеном гласнику РС бр. 14/18 из 2018. године, пријављени кандидати су била четири дипломирана правника албанске националне припадности из Прешева и Бујановца, који су испуњавали све услове за избор судија. Високи савет судства као надлежни орган предложио је Народној скупштини кандидата из редова српске националности из Враћа, и тако што је оштетио албанску мањину, зато што општина Прешево и Бујановац имају преко 80% Албанаца, а у Основном суду од 12 судија само су три судије албанске националности. Тако да Високи савет судства није водио рачуна о зајамченим правима националних мањина предвиђених Уставом и законима Србије.

Сматрамо да је овим предлогом директно дошло до непоштовања одредаба Устава, као што су чланови 14, 75, 76. и 77, који гарантују заштиту националних мањина око заступљености на јавним функцијама, и члана 46. Закона о судијама и члана 4. Правилника о критеријумима и мерилима за оцену стручности. Овим поступком није предвиђен национални састав становништва и правне терминологије на језику националне мањине.

Савет Европе Резолуцијом 2015. године о примени Оквирне конвенције за заштиту националних мањина у Србији, усвојеном од стране Комитета министара 1. јула 2015. године, препоручио је држави да предузме енергичне мере да се размотри недовољна заступљеност националних мањина у државној управи. Овакав централизам дискриминише албанску заједницу и онемогућује приступ правди.

Дакле, на основу наведених чињеница захтевамо да Народна скупштина као највиши орган Републике одбаци предлог Високог савета судства за Основни суд у Бујановцу и омогући избор судије из редова албанске националности. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Олена Папуга.

ОЛЕНА ПАПУГА: Хвала, председнице.

Своје прво питање постављам министру Бранку Ружићу, зато што су у недељу прошли избори за националне савете па ме интересује зашто до дана данашњег, а већ је уторак, РИК се није огласио ниједном речју како су протекли избори, а по закону они треба да дају прелиминарне резултате до понедељка. Данас је већ уторак. Зашто РИК до дана данашњег није дао ни прелиминарне резултате избора за националне савете?

Друго што хоћу да питам министра Ружића је то да сам 22. октобра ове године упутила захтев, позвала сам се на Закон о локалној самоуправи, на Закон о националним саветима, поднела сам захтев који ми ти сви

закони омогућавају да ми допусти увид у посебни бирачки списак русинске националне заједнице. То је било још 22. октобра. Тај исти допис сам упутила и РИК-у, али до дана данашњег министар Ружић ми није одговорио зашто не могу или када да погледам тај посебан бирачки списак русинске националне заједнице. Не бих волела да ми одговори да то није видео или да му је можда секретарица сакрила или му није дала тај допис.

Сада је већ све прошло, јер ја сам то хтела да видим до избора за националне савете, дала сам то 22. октобра, на време. Дала сам зато што Закон о националним саветима у члану 82. и предвиђа – министарство и органи јединица локалних самоуправа дужни су да овлашћеним представницима подносилаца потврђених изборних листа омогуће увид у посебан бирачки списак. Не бих волела да се ту неко сада извлачи да ја на то нисам имала право или да то није по закону. Зато молим министра да ми каже – зашто ми није омогућио увид у посебан бирачки списак?

Такође питам Министарство за локалну самоуправу – зашто после четири године, значи од 2014. године до дана данашњег, до ових избора, није ажурирало посебне бирачке спискове? Имали смо у недељу јако пуно проблема око уписаних преминулих лица, људи који су преминули давно добили су позиве. Онда су људи добили позиве, видели су и на сајту да су уписани у посебне бирачке спискове, отишли су на своја бирачка места, али их у бирачким списковима није било. Ја имам за то и доказе.

Ја сам у те четири године стварно упућивала и преко Одбора за људска и мањинска права и разноразним питањима Влади да се ажурирају ти посебни бирачки спискови, чак је Министарство стално говорило да су увели неко ново ажурирање, нови систем, али тај нови систем није довео ни до чега. Кажем да је многим људима било онемогућено да гласају на изборима за националне савете зато што опет јединствени бирачки списак није пратио посебни и обратно. Значи, нису се у томе промениле ни адресе, ни преминула лица. Ко ће за то одговарати што је неким људима било онемогућено да гласају на изборима за националне савете?

Такође питам одакле се финансирала кампања, пошто држава знамо да финансијски није учествовала у изборима за националне савете, чак листама није омогућила ни проширени састав. Значи, сви они који су предали листе могли су да имају члана у проширеном саставу кога сами плаћају. Једноставно, питам – зашто је држава препустила све то националним заједницама, које немају новац, подносиоци листа или кандидати са листа, да би финансирали посматрање на бирачким местима? У бирачким одборима су били само припадници СНС-а, зато што су локалне управе одређивале ко ће бити на бирачким местима, тако да је свима нама који не припадамо тој странци, који смо били подносиоци листа, једноставно било онемогућено да пратимо ове изборе.

Сада се држава и Министарство хвале, а и министар Ружић се хвали како су ови избори за националне савете били демократични и да досада те демократичности није било, што једноставно није тако. Ми ту демократичност једноставно не можемо да докажемо, а не може ни он. Једноставно, посматрање је било онемогућено. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Милија Милетић.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем, председнице Скупштине.

Поставио бих неколико питања конкретно Министарству екологије, пошто долазимо из краја где је животна средина веома лепа, где има стварно велике шансе за развој и туризма и свега осталог.

Моје питање се тиче конкретно града Ниша, пошто знамо да у претходном периоду, 2010. године тадашње министарство екологије је определило 20 милиона динара за решавање проблема отпада, остатака у комплексу Електронске индустрије у Нишу.

Иначе, Електронска индустрија у Нишу је формирана 1948. године. Значи, 70 година има досада. До 2000. године Електронска има близу 25.000 радника, али после 2000. године дешавале су се лоше ствари, где је почело да се губи, да нестају радници, да нема посла, али у комплексу Електронске индустрије у Нишу остале су лоше, отровне хемијске супстанце, у било ком агрегатном стању, да ли је течно, да ли је ваздух, да ли је чврсто агрегатно стање, то све није дислоцирано. Године 2010. опредељено је 20 милиона динара да се то дислоцира и до данашњег дана то није урађено.

Мислим да то стварно није добро, јер за све грађане који живе у том делу те хемијске супстанце могу правити штету и бити лоше и за животну средину и за све оне који тамо живе и мислим да би требало што пре то решити. Мене стварно интересује – зашто то тада није урађено, где су та средства која су опредељена?

Иначе, начелница Округа Драга Спировска је на иницијативу одређених грађана поново потенцирала да се тај проблем реши, јер смо сведоци, приватизација је урађена како је урађена, тамо је то остало незаштићено, та хемијска супстанца и тај отровни материјал, и било би добро, уколико постоји могућност, да заједно са начелницом Округа, са Драгом Спировски, која се стварно труди да на сваки начин обезбеди што боље услове за живот свих грађана на територији Нишавског округа, а и самог Ниша, да се обезбеде средства у буџету за 2019. годину и да коначно се дислоцирају те отровне супстанце, које штете животној средини а и свим људима могу штетити који тамо живе. То је једно питање. Волео бих да ми се одговори – шта је са тим новцем који је добијен 2010. године, да ли је употребљен, где је употребљен и зашто то није урађено?

Пошто ових дана у мом крају одакле ја долазим има великих пожара, велики је проблем. Моје питање је Ловачком савезу Србије. Пошто имамо доста наших ловаца који су активни у заштити животне средине, а коначно сада је урађен избор у Ловачком савезу Србије, честитао бих новом руководству, Братиславу Ћирковићу као председнику Ловачког савеза Србије и позвао бих га да заједно са својим Ловачким савезом учествује са свима нама у гашењу пожара, у заштити животне средине, јер је свима нама битно који живимо тамо на југоистоку Србије, Братислав Ћирковић је из Ниша и сада је председник Ловачког савеза Србије, да са претходним председником заједно раде на томе да се учествује у гашењу пожара, да се помогне нашим екипама које су на терену и да заједно са шумарима, са људима који раде у шуми, да радимо сви заједно да се спасимо, што се каже, јер је стварно велики проблем када је пожар, а сада је код нас то велика ватра. Још једно питање и подршка Ловачком савезу Србије да се укључи у свим овим стварима, да штитимо нашу животну средину и да се заштитимо од пожара и нежељених дејстава ватре и свега осталог. Хвала још једном.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вама.

Реч има народни посланик Муамер Бачевац.

МУАМЕР БАЧЕВАЦ: Уважена председавајућа, уважене колеге народни посланици, уважени грађани и грађанке Републике Србије, ви знате да је прошлу недељу обележила кампања, прошлу недељу комплетну, за националне савете националних мањина и за Бошњачко национално вијеће, у којој смо видели да је једна странка која се представља као националистичка и чисто српска вршила кампању за, прије свега господин Шешел, његовог брата близанца у Санџаку, господина Зукорлића и видели смо како је то и прошло.

Нажалост, господин Шешел је допринео главној радикализацији поново у Санџаку. Допринео је да поново ојачају националистичке странке и он је главни кривац, као што је увек и био, за не само духовни пад Србије већ и за једну фашизацију друштва иза које једним голим национализмом остаје спржена земља, највише науштрб српског народа, а богами и других мањинских народа.

(Народни посланик Војислав Шешел додацује.)

Саслушај нешто паметно.

Ја, пре свега, хоћу министра полиције, који је овде помињан неколико пута, да замолим да се испитају индиције и извештаји бројних електронских медија да је господин Шешел узео 50.000 евра, па је добио и 50.000 евра пута одговор од министра за лобирање за једну политичку опцију, за фаворизовање господина Зукорлића. Што каже мој народ, као да их је иста мајка родила.

(Војислав Шешељ: Кад смо браћа Срби.)

Јако је битно да се испита, јер то није први пут да се нешто чује за господина Шешеља. Он овде неосновано, са много лажи, увреда, наступа према разним другим персонама, па и према другим министрима Владе, превасходно и према министру здравља, о којем ја имам изузетно високо мишљење. Све је то мотивисано узимањем новца и, практично, жао ми је што се деловање једне странке свело на то да њен лидер узима огромне своте пара и представља једну политичку старлету и политички наплаћује лично, а мени је заиста жао јер сам познавао много, пуно радикала и надам се да и данас постоје у тој странци часни радикали, који не подржавају ово у шта се Радикална странка претвара, у личну прђију једног човека. То је једна обична лична прђија господина Шешеља, који је користи у задњим откуцајима ове странке за његово лично богаћење. И он је свестан да нема никакву политичку будућност.

Међутим, оно што је најважније и треба да чује господин Шешељ, а вама се односи питање, госпођице Мајо Гојковић, а то је да од вас тражим експлицитно да у што краћем року сазовете Административни одбор, јер знате добро да, по члану 88. Закона о избору народних посланика, у ставу 3. се јасно и децидно каже да особа која је осуђивана, а у овом случају је реч о ратном злочинцу, на казну дужу од шест месеци, апсолутно и треба одузети мандат и констатовати.

Ја вам дајем одређен временски рок од неколико дана да сазовете ово, а онда ћемо свим својим снагама, парламентарном демократијом, личним везама, писмима, а верујте ми да и већина мањинских партија у овој држави ће нам дати подршку, писати свим релевантним институцијама и извршити апсолутан притисак да једна особа која је осуђена за злочин против човечности и дужу казну од десет година не седи у овом парламенту. То је поразно, то је порука мањинама да нису сигурне и изузетно је сигурно то што је ...

(Војислав Шешељ: Јеси ти схватио то?)

Његови наступи су довели до фашизације и раста национализма у овој држави. Не постоји парламент у Европи у којој седи особа осуђена за ратне злочине. То је једино Србија.

Што се тиче СДП-а и СДПС-а, ми имамо исте политике. Апсолутно осуђујемо изливе национализма било од кога да долазе, нападе на државу и њеног председника и имамо исте ставове и овде и у Санџаку. Ми смо баријера и Шешељу и свима онима који баштине национализам и који желе да ову земљу поново уведу у нестабилност. Стога морам да поновим да ми у Санџаку у неколико градова смо у коалицији са Странком демократске акције, као што смо били на корист грађанима и желимо да умиримо ситуацију и тамо, а били смо и бићемо и са свим другима, као

што смо били и са радикалима и у Новом Пазару и у Пријепољу. Ми смо чак имали коректне односе, које могу похвалити...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем. Време.

(Муамер Бачевац: Још једном понављам, СДПС увек има исту политику – антишешелјевску, антизукорлићевску, продржавну...)

(Вјерица Радета: Антидржавну.)

Посланици, ја бих вас молила да наставимо са постављањем питања, с тим што сам дужна...

Добро, сачекаћу ово угодно ћаскање да прође, а изговорене су многе оптужбе...

(Војислав Шешел: Не секирај се, Мајо.)

Не секирам се ја, него само да вам кажем.

Уважени посланиче, што се мене тиче, ултиматуме не примам. Ултиматуме ћете неком другом испостављати, али председнику Народне скупштине Републике Србије нећете, то да знате. То није демократски манир, а и ми смо на истој листи били, посланичкој. Ултиматуме постављајте некоме другоме. Поред живог председника...

Па не морате да слушате, ваљда сте рецитацију своју изговорили па вам је сад лакше, али бих вас замолила да слушате ако неког вређате. Мене сте увредили и увредили сте посланике и добар део Србије, јер сте рекли...

(Муамер Бачевац: Да ли се мени обраћате?)

Да, само вама. Ником више.

... Да смо ми друштво које захватила фашизација. Страшне ствари сте изговорили, посланиче.

(Муамер Бачевац: Нисте ме добро разумели.)

Не, добро сам ја чула, иако ником нисте поставили питање, сем што сте претили мени и читавој скупштини, па и Србији.

(Муамер Бачевац: Погрешно сте ме разумели.)

Знам. Ето, видите. Кад се брзоплето нешто изговори, дође до неразумевања.

Значи, поред живог председника Административног одбора ја нећу заказивати никакве седнице, поготово не под ултиматумом, а на вама је да употребите све ваше везе које сте рекли, као партија, да уцените Народну скупштину Републике Србије и саму државу.

(Муамер Бачевац: Погрешно сте ме разумели. Немате потребе да браните Шешелја.)

Али сам очекивала да се, када говорите о фашизацији, јасно оградите од јучерашњих изјава вашег коалиционог партнера Сулејмана Угљанина. Јасно да се оградите и да раскинете коалицију с њим на локалном нивоу.

(Муамер Бачевац: Нема шта да утврђујемо, то је закон ове државе.)

И, ако ви дајете мени ултиматум, ево, дајем и ја вама ултиматум.

(Муамер Бачевац: Ја вама?)

Јер не дам да неко вређа Народну скупштину Републике Србије, а то све у складу са чланом 107, јер ниједан посланик, без обзира да ли припада владајућој већини...

(Муамер Бачевац: Држите се закона. Немојте да мењате тему, држите се закона.)

Отићи ћу ја, али ћу часно да изговорим ово, јер тако раде прави припадници народа коме ја припадам. Часно бране ову државу.

(Муамер Бачевац: И мањине, којима ја припадам, часно бране ову државу.)

Одлично, чули смо од Сулејмана Угљанина јуче, и нисте осудили оно што је он изрекао.

(Муамер Бачевац: Ми смо осудили речи Сулејмана Угљанина.)

Да, да, да, видим да га браните.

(Муамер Бачевац: Није „да, да, да“, ми смо то осудили. Али нисте то чули од мене...)

Видим да га браните. Видим да га браните. И дали сте му ултиматум, као што сте дали Народној скупштини Републике Србије и држави.

Пуно вам се захваљујем. Пуно вам се захваљујем. Како је онај фудбалер одбио да носи цвет усред Велике Британије, фудбалер Матић, тако ја одбијам да ме неко уцеђује, одмах да вам кажем.

Реч има посланик Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

Жао ми је што мојим питањима се прекида ова идила у власти, прошлој и будућој, али ето десило се и то. Неколико питања.

Прво питање постављам председници Владе и министарки за саобраћај, једној и другој, тиче се нишког аеродрома „Константин Велики“. Пре неколико месеци тај аеродром је отет од града Ниша интервенцијом разних структура актуелне власти и при том отимању је обећано да ће бити великих инвестиција у том...

Да ли можете да смирите, Мајо, некога? Је л' ово Скупштина или је и даље крчма, у односу на оно како се понашају ваши посланици?

(Искључен микрофон.)

(Војислав Шешељ: Опет си пијан дошао?)

(Зоран Живковић: Ја сам слушао вашу расправу...)

ПРЕДСЕДНИК: Моје није расправа, ја штитим достојанство овог парламента. И доста ми је...

(Зоран Живковић: Ја?)

Не, не, ја штитим достојанство овог парламента.

Доста ми је да читам насловне странице новина где неко оркестрирано напада овај парламент. И то се десило и јуче, о томе ћу после да говорим. Али не дам ни да овде посланици, унутра, поготово сами урушавају нашу Скупштину, која је очигледно под нападом негде споља, дириговано, да смо ми овакви и онакви. Ал' крчма нисмо. Нисмо били, нећемо ни бити.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Дакле, при отимању нишког аеродрома отимачи су обећали, наравно лажно, да ће то бити на корист аеродрома, да ће доћи до инвестиције која ће да повећа техничку опремљеност аеродрома, да ће то да доведе до тога да се већи број оператера, односно авио-компанија пријави да лети са тог аеродрома и на тај аеродром и да ће то, наравно, да повећа број путника, а самим тим ће бити повећан и приход, односно профит на том аеродрому.

У последњих неколико месеци, откад је отимачина потписана формално, дошло је до тога да је неколико компанија или одустало од летова са нишког аеродрома или је смањило број летова за нишки и са нишког аеродрома, и „Рајан ер“ и „Виз ер“ и многи други, да су неке најаве отварања нових линија и нових летова отказане и очигледно је, а то се види и голим оком у Нишу, да је аеродром осуђен на пропаст и да се драматично смањује број летова и број путника, а самим тим и профит, што је довело до тога да, замислите, тамо нема услова за постојање ни јединог бифеа, кафане, кафића, шта ли је то већ на том аеродрому, па је и то затворено зато што нема довољно путника.

Моје питање је – колико је уложено у нишки аеродром од дана кад је формално потписано отимање тог аеродрома, а то је било обећање министарке саобраћаја? Говорило се о неких 180 милиона. Не знам у којим парама, да ли је то у динарима, или је то у доларима или је то у еврима, јер ова власт има обичај да, кад жели да нешто прикаже много већим него што оно реално јесте, онда говори у динарима, па је то 180 милиона динара, а кад жели да прикрије нешто што је као губитак, онда то није 180 милиона динара, него је то милион и по евра. Надам се да је инвестиција у некој нормалној валути.

Питање је, исто – шта је са београдским аеродромом, односно уговором о концесији са једном француском фирмом? Биле су велике најаве од исте министарке, а и целог хора из власти, да ће уговор бити познат јавности до краја октобра месеца, од тога нема ништа, да ће инвестиција бити плаћена, односно цена концесије бити плаћена до краја октобра месеца, па то није плаћено, ако се добро сећам, ту је цифра била 400 милиона, овог пута евра. Шта се са тим дешава?

Ако имамо и чињеницу о томе да је иста француска фирма концесионар и приштинског аеродрома, да ли су онда – то је питање и за министра иностраних послова и за министра унутрашњих послова – да ли је то део неке завере која је упућена против националних и државних интереса Србије и њених грађана? Неки црни троугао нишког, београдског и приштинског аеродрома, где се отимају неки, неки се продају за велике паре, али те паре никад нису плаћене и врши се, очигледно, преливање путника са једног аеродрома на други.

Друго питање је везано за „Телеком Србије“. Сведоци смо вести у медијима да је „Телеком“ узео кредит ових дана у намери да купи неке кабловске оператере и неке медије, па је извештај и вест да је купљен нишки оператер „Коперникус“, кабловска телевизија, кажу други по величини у Србији, који је, да српска јавност то зна, у власништву председника регионалног или тако некаквог окружног одбора, замислите које партије – па СНС-а, наравно, за тај крај. То тешко може да буде случајно.

Моје питање је опет министарски саобраћаја, али и министру културе и информисања – зашто постоји потреба да једно пар екселанс државно предузеће, јавно предузеће, „Телеком Србија“ постане монополиста у делу информисања, било да су у питању кабловски канали, било да су у питању неки медији? Говори се о куповини неких новина, неких телевизија и још неких субјеката медија. Зашто је за то морало да се узме кредит, и у ком износу, и да ли то има везе са злоупотребом положаја и мешањем политике у једну сферу где то не би смело да се деси, а то је да се баш купи по невиђено великим парама кабловски оператер који је у власништву човека који је у врху владајуће партије, СНС?

И коначно...

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем. Ево, дала сам вам тих 10 секунди које сам вам узела...

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Не, било је више. Још једно, само кратко...

ПРЕДСЕДНИК: Није. Хвала лепо. Све ми се допада данас, не брините ништа.

Реч има Александра Јерков.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, председнице.

Прво, и молим вас да ми одговорите писмено, да не злоупотребљавате овај институт, као што то обично радите. Кажете да не реагујете на ултиматуме. Интересује ме – да ли реагујете на оно што пише у закону? То је једино питање које имам за вас.

Сада бих прешла на друго питање, које је упућено министру просвете, господину Шарчевићу. Питање је – да ли он има намеру да искористи право које има у складу са чланом 21. став 1. тачка 3) и чланом

22. став 1. тачка 2) Закона о високом образовању и да наложи спровођење поступка спољашње провере квалитета у Високој медицинској школи струковних студија у Ћуприји будући да је у овој Високој медицинској школи струковних студија у Ћуприји дошло до промене наставног кадра у односу на моменат када је извршена акредитација ове школе?

Наиме, у моменту када је ова школа добила акредитацију у њој је било запослено четири наставника из области физикалне медицине и рехабилитације. У међувремену један од њих је, нажалост, преминуо, три жене које су обављале овај посао су остале без посла и моје питање за министра Шарчевића је – да ли има намеру да наложи да се спроведе спољашње вредновање провере квалитета ове школе и да се утврди да ли ова школа у овом моменту испуњава услове да добије акредитацију за обављање овог посла?

Ово је важно из неколико разлога. Најпре, важно је због тога што морамо размишљати о томе какав је квалитет наставе коју добијају студенти у школи где имамо лош наставни кадар, где имамо лошу организацију посла и где, очито, имамо четири професора мање, чија су имена, између осталог, била заслужна за то што је та школа уопште и добила акредитацију.

Други разлог због ког је ово важно је познат колегама, макар тројици колега који овде седе, то су колеге Орлић, Мартиновић и колега Дарко Лакетић, који су према записнику просветне инспекције, то је записник о редовном инспекцијском надзору Министарства просвете, науке и технолошког развоја, број 614-02-840/218/12 спроведеном 31.8.2018. године, сви редом ангажовани у овој високошколској установи, супротно закону.

То не кажемо ми из Демократске странке, то не каже никакав портал, то каже Републичка просветна инспекција Министарства просвете, науке и технолошког развоја у свом записнику, сачињеном 31.8.2018. године, а спровеле су га инспекторке Катарина Жугић Јовановић и Љубинка Томић Торњански.

Девет жена које су биле запослене у овој школи су остале без посла, у исто време када су се у овој школи запослили, противзаконито, народни посланици Александар Мартиновић, Владимир Орлић, Дарко Лакетић, који је, иначе, кум директора школе, и још девет функционера Српске напредне странке.

Ако ово није јасна порука свакоме ко у овој земљи покушава поштено и одговорно да ради свој посао да за њега у Србији нема места, ја не знам шта јаче шаље ову поруку.

Како је Агенција за борбу против корупције евидентирала, колеге Мартиновић и Орлић су пријавили 11 плата заједно. Девет жена је остало

без плата да би њих двојица добили још коју плату. Међу тим женама су самохране мајке, жене које су се управо вратиле са породичног, жене које су већ напустиле ову земљу, доктори медицинских наука, да би се ваши посланици и ваши функционери запослили уместо њих.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На прво питање ћу вам одговорити писмено, иако ћемо одсећи једно дрво да бисмо направили парче хартије на коме ћу написати – да. Али одговоримо писмено.

Реч има Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштоване колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, помаже Бог свима.

Ја бих на почетку, пре свега, пожелео нашем колеги и потпредседнику Народне скупштине Републике Србије Ђорђу Милићевићу брз опоравак овде, на Клиничком центру у Београду, и да се што пре врати на спортски и политички терен, коме је посветио цео свој досадашњи живот.

Такође бих желео да овде јавно истакнем своје велико поштовање према прослављеном српском фудбалеру Немањи Матићу, који је одбио да на свој дрес стави знак који има везе са НАТО-ом и тиме је, наравно, показао шта значи права српска част и достојанство.

Моје прво питање иде према министру полиције и министру за заштиту животне средине и тиче се јучерашњих инцидената који су се десили у селу Ракита у општини Бабушница приликом још једног покушаја насилне изградње мини-хидроцентрали у овој општини, где су мештани дошли у сукоб са приватним обезбеђењем инвеститора, а добро се сви сећамо да је министар Триван овде рекао да су мини-хидроцентралне у Србији хорор. Дакле, докада ће Влада Републике Србије да дозвољава даље ширење овог хорора и када ће озбиљно схватити људе из удружења „Одбранимо реке Старе планине“ који се заиста боре да заштите животну средину и да не дозволе овим инвеститорима да уништавају водотокове, пољопривредна газдинства и уопште села Старе планине, а ево, видимо, и ширих општина – Пирота, Бабушнице и Књажевца?

Друго питање иде према председнику Србије Александру Вучићу – да ли је држава Србија она која је предложила тзв. лажну, вештачку и измишљену државу Косово да се нађе 11. новембра на свечаности у Паризу и да ли би без дозволе Републике Србије застава Косова могла да се нађе на Нотр Даму?

Ја дубоко верујем да иза овога свега стоји заправо тајни сусрет који се спрема између Александра Вучића и Хашима Тачија 11. новембра у Паризу и ово што је министар спољних послова Србије Ивица Дачић одбио да уложи протест против стављања заставе Косова на Нотр Дам

мислим да је заправо само доказ да је све договорено и да се спрема велики сусрет између Александра Вучића и Хашима Тачија управо у Паризу и да је држава Србија она која је прогурала тзв. Косово да се нађе 11. новембра у Паризу.

Молим председника Србије да ми јасно одговори и да одговори – зашто се није побунио против оваквог појављивање тзв. државе Косово у Паризу, изузев ако то није део његовог договора са Хашимом Тачијем?

Треће питање за председника Народне скупштине Републике Србије – да ми се доставе апсолутно сви потребни подаци о вештачки, противзаконито расписаним изборима у општинама Кула, Кладово и Дољевац. Када су председници општина поднели оставке? Да ли су оставке верификоване на седницама локалних парламената? Да ли је истекао рок од месец дана да се изабере други председник општине? Када сте увели привремени орган Владе Републике Србије, а када расписали нове изборе и да ли сте прекршили закон и практично скратили мандат одборницима, који имају право на четири године мандата одборничке дужности? Дакле, да ли сте овим укинули локалне самоуправе у Србији и мислите ли да расписујете изборе како хоћете и како вама одговара?

Наравно да је прави разлог за расписивање ових избора – то је моје следеће питање председнику Србије Александру Вучићу – скретање пажње јавности са избора у општини Лучани, где СНС не стоји баш понајбоље, где сте морали поново да ставите председника Србије за носиоца листе на локалним изборима. Дакле, поново је Александар Вучић кандидат за председника општине Лучани. Такође сте у називу листе ставили „Зато што волимо Лучане и Драгачево“, као да Лучани нису у Драгачеву, као да је то нека друга општина и поново сте делили општину на доње и горње Драгачево.

Оно што је најзанимљивије, то је моје питање – како то да ниједан повереник СНС-а, нити Слободан Јоловић, актуелни начелник Моравичког округа, нити Александар Пајовић, актуелни директор Дома здравља у Чачку, није на листи СНС-а? Зар се ви то стидите ваших главних људи у Драгачеву, који очито немају апсолутно никакву подршку народа па сте морали да их склоните са изборне листе? Зато сте у првих 20 кандидата на овој листи оставили 15 Јоловићевих људи, што изазива најстрашније згражавање мештана у Драгачеву, који неће више да виде ни чују Слободана Јоловића нити уништавање ове општине.

Да ли је могуће да од 20 милиона динара, који су издвојени за пољопривреду, ни два милиона нису утрошена и да малинари и други пољопривредници Драгачева не могу да преживе нити засеју нову пољопривредну сезону? И, да ли је још важећа кривична пријава против Слободана Јоловића, поднета још 2012. године?

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Да ли још неко жели да постави питање?

Реч има Александар Марковић.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Даме и господо народни посланици, моје питање је упућено МУП поводом догађаја у Врању пре два дана, када су, како медији наводе, функционери Јеремићеве Народне странке физички и вербално напали председника и чланове бирачког одбора на изборима за националне савете националних мањина.

Наиме, председник одбора Јеремићеве Народне странке у Врању, извесни Ђорђе Ристић, и њихов одборник, извесни Драган Павловић, у дворишту Народног универзитета, где је било седиште бирачког места, без икаквог повода су вређали и провоцирали председника и чланове бирачког одбора назвавши их Циганима и Бугарима уз повике „почистићемо вас као што је Ђилас почистио Цигане у Белвилу“, као да је срамота бити припадник националне мањине, као да је срамота, као да је нешто лоше у Србији бити Ром или Бугарин или припадник било које друге националне мањине. Затим су физички напали и претукли председника бирачког одбора Поповић Божицара, коме су том приликом повредили руку, нос, а по лицу од силине удараца има подливе.

То је саопштила Градска управа Врања, потписао начелник Градске управе Врања, а пренело је више медија, те ја питам МУП – да ли су спровели одговарајуће поступке за расветљавање овог догађаја и да ли је поднета кривична пријава против ових силеџија?

Посебно треба размотрити зашто су уопште били тамо за време избора. Зашто су били на бирачком месту? Какву су улогу имали Јеремићеви функционери на изборима за националне савете националних мањина? Какве везе Вук Јеремић има са овим изборима? Шта је тражио тамо?

Ако узмемо у обзир да ово није први пут да од припадника тог њиховог Савеза за Србију доживљавамо разне физичке нападе, онда је јасно да су насиље, дивљање и иживљавање једина политику коју Савез за Србију нуди.

Сетите се напада на новинарке ТВ „Пинк“ Гордану Узелац и Мару Драговић од стране припадника тог лажног патриотског покрета Двери, када су организовали онај протест. Сетите се дивљања Бошка Обрадовића у РИК-у, у изборној ноћи, када је такође повређена једна жена, чланица РИК-а. Сетите се кад су посланици Двери дивљачки упали у канцеларију код председника Скупштине Маје Гојковић. Сетите се напада на Александра Мартиновића на седници Административног одбора Народне скупштине. Сетите се када су Шутановац и Балша Божовић физички

насртали и напали грађане на Ђерам пијаци само зато што су имали другачије политичко мишљење.

Пре неколико недеља је онај Борислав Новаковић, што је повереник Јеремићеве странке за Војводину, физички напао полицајце у Врбасу приликом редовног извршења њиховог посла. Људи обављали свој посао и напао их Борислав Новаковић. Сетите се када је Ђилас извређао и физички насрнуо на једног грађанина у Раљи само зато што се тај грађанин дрзнуо да постави питање око малверзација приликом тендера за водовод и канализацију. Дакле, човек поставио питање и умало није физички пребијен од Драгана Ђиласа. Није то тако давно било, било је 2011. године.

Има још много примера и сви они говоре да лидери Савеза за Србију познају једино језик насиља. Не смем да замислим како би то изгледало када би, не дај боже, били у прилици да врше власт, какве би размере то све попримило. Вероватно би нас вешали као ови њихови што позивају на вешање.

Моје друго питање је упућено Министарству државне управе и локалне самоуправе и тиче се градоначелника Шапца, који се данас налази у Стразбуру, где ће дрвље и камење да баца на своју државу и грађане. Желим одговор на питање – ко плаћа његов пут у Стразбур, смештај, исхрану и све остало, дакле његов боравак у Стразбуру? Да ли трошкове тог његовог пута плаћају грађани Шапца, односно да ли је плаћено из буџета тог града?

Ако се испостави да јесте, мора се тражити његова политичка и кривична одговорност, јер буџет града није његово приватно власништво. Није то њему његов отац оставио у наследство или Душан Петровић, па да путује по белом свету и да се жали на своју државу. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Хвала, посланиче.

Пре него што наставимо са радом – очекујем да министри дођу са својим сарадницима – желим само – тако сам обавештена, да долазе – да у име Народне скупштине Републике Србије реагујем на јучерашњи поновни напад на достојанство Народне скупштине Републике Србије, који се наставља у једном од дневних листова, јер сада више није у питању лажна набавка хране, него сада се прешло на увреде на рачун посланика, јер су нас све заједно назвали да смо ми шљокаре и да наручујемо алкохол у не знам ни ја којим количинама и некаква луксузна пића.

То сам хтела ради јавности и вас који знате да су то апсолутно неистинити наводи. Неко води упорно хајку против свих нас. Не знам шта је уопште циљ осим неког дневног задовољства што је неко нешто ружно написао на рачун Парламента и на рачун посланика.

Још 4. јануара 2012. године тадашњи генерални секретар је донео не одлуку, него наредбу којом се забрањује послуживање алкохолног пића

у ресторанима и бифеима Народне скупштине и забрањује уношење и држање алкохолног пића у овој згради. Од тада сигурно нико није унео алкохол у ову зграду.

Срамота је шта се ради и како се систематски срозава углед на тај начин свих посланика и Народне скупштине Републике Србије. Ја ћу реаговати, ако треба сваки дан, да заштитим достојанство и нашег посла, јер ми представљамо грађане Србије, и Народне скупштине Републике Србије као важне демократске институције наше државе и нашег друштва. У томе очекујем подршку свих вас и убеђена сам да је имам.

Уједно да вам пренесем поздраве од нашег потпредседника Народне скупштине Републике Србије. Јутрос сам га посетила у болници и он се полако опоравља.

(Аплауз.)

Хвала вам пуно.

Једном политичар, увек политичар. Прво шта ме је питао кад је скинуо маску с кисеоником је било – шта има ново у Скупштини?

Желимо му сви заједно успешан опоравак.

Очекујем да министри дођу. Одређујем паузу од пет минута да видим шта се дешава и да наставимо рад по амандманима.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Даме и господо народни посланици, настављамо са радом.

Сагласно члану 27. и члану 87. ст. 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18.00 часова због потребе да Народна скупштина што пре донесе законе из дневног реда ове седнице.

Добродошлица министру и његовом тиму.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СМАЊЕЊУ РИЗИКА ОД КАТАСТРОФА И УПРАВЉАЊУ ВАНРЕДНИМ СИТУАЦИЈАМА** (наставак претреса у појединостима).

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Јовица Јевтић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Јовица Јевтић.

ЈОВИЦА ЈЕВТИЋ: Поштовани председавајући, уважени министри са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, на члан 1. Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама, који је предложила Влада Републике Србије, подносим амандман у смислу додавања става 3, који прецизније дефинише повезаност предложеног законског решења и развоја Републике Србије.

Основни циљеви којима теже решења у Предлогу закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама јесу првенствено у свеобухватном нормирању превентивних мера и активности ради смањења ризика од катастрофа, брзом и ефикасном реаговању у случају наступања катастрофа, као и што ефикаснијем отклањању њихових последица како би се што пре обезбедили опоравак и нормализација услова за живот и рад на погођеном подручју.

Када се ради о решењима којима се уређује систем реаговања у ванредним ситуацијама, она су углавном ослоњена на постојећа решења, с тим што је из њих отклоњено оно што се у пракси показало лошим, нефункционалним и недовољно ефикасним.

Искуства стечена у претходном периоду, пре свега приликом катастрофалних поплава 2014. године, али и других непогода мањег интензитета које су уследиле у наредним годинама, указују на то да тренутни нормативни оквир у Републици Србији још увек показује одређена ограничења, да имплементација остаје спора. Предложена решења имају за циљ да омогуће субјектима система да превазиђу препреке у постојећим капацитетима и развију мере за смањење ризика од катастрофа.

Важно је поново напоменути да се предложеним решењима врши надоградња постојећих система будући да су она углавном ослоњена на постојећа решења, с тим што је из њих отклоњено оно што се у пракси показало нефункционалним и недовољно ефикасним, односно да су постојећа решења поједностављена, иновирана, како би била јаснија и применљивија.

Систем смањења ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама нужно подразумева ангажовање великог броја субјеката и превазилази сваки од утврђених ресурса појединачних институција.

Позитивни ефекти Предлога закона прожимају се кроз све сфере друштва. Постизањем циљева овог нацрта закона отпорност друштва биће унапређена, а виши ниво спремности заједнице да се суочи и одговори на ове ризике вишеструко ће ублажити могуће катастрофалне последице. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Душко Тарбук.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Душко Тарбук.

ДУШКО ТАРБУК: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри Стефановићу са сарадницима, уважени грађани Србије, ризик од катастрофа постоји у сваком друштву, јер катастрофе успоравају одрживи развој друштва у целини. Њихова појава

у једном региону може да проузрокује штете у неком другом региону, и обрнуто. У протеклом периоду државу Србију није ништа мимоишло, од катастрофа, поплава, преко шумских пожара, земљотреса, као и свих осталих ризика којима је, нажалост, држава Србија подложна.

У периоду примене Закона о ванредним ситуацијама, који је донет у децембру 2009. године, а потом су уследиле измене и допуне 2011, 2012. године, на бази искустава у досадашњим ванредним ситуацијама, поготово пред огромним изазовима током катастрофалних мајских поплава 2014. године, где је 1,6 милиона људи у 38 општина западне и централне Србије било угрожено а укупна штета у поплавама износила 1,7 милијарди евра, указала се потреба да се донесе нови закон којим би се прецизније дефинисале поједине одредбе које ће учинити јаснију, а самим тим и њихову ефикаснију и прецизнију примену.

Ово је, по мени, одличан закон, те своје колеге посланике молим да у дану за гласање подрже овај закон. Наравно, ако буду имали снаге и времена, и мој амандман. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Тарбук.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић.

Реч има народни посланик Блажа Кнежевић.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, предлогом овог закона стављају се у први план принципи који треба да допринесу што успешнијој превенцији од катастрофа.

Једну од новина представља нагласак на међународној сарадњи, како у домену превенције тако и у домену хуманитарне помоћи, пружања, односно примања хуманитарне помоћи ради заједничког одговора на последице елементарних непогода.

Посебно су ми привукле пажњу новине у закону које се односе на непредузимање активности, изостанак правовременог реаговања и могућност распуштања локалног штаба.

Управо се све ово догодило 2014. године у Шапцу када је неодговорна градска власт, на челу са Душаном Петровићем, оставила грађане Шапца на милост и немилост поплавном таласу који се приближавао граду, иако су били на време обавештени. Потпуно неприпремљени, без иједног цака, лопате, песка и свега оног што је било неопходно за одбрану, седели су у удобним фотељама у Градској управи и игнорисали и подсмевали се окупљеним људима, а било их је ту ноћ неколико хиљада који су дошли да као добровољци бране свој град.

Увидевши каква је ситуација у Шапцу, захваљујући Влади Републике Србије и тадашњем премијеру Александру Вучићу, све што је било неопходно за одбрану Шапца стигло је буквално у неколико

наредних сати. Сви знамо епилог – Шабац је одбрањен захваљујући Влади Републике Србије, Војсци Србије, Министарству унутрашњих послова и хиљадама грађана добровољаца из целе Србије који су дошли да бране наш град.

Након тога, на сцену ступа највећи могући људски цинизам, исти онај који смо имали прилике јуче да слушамо овде иако су прошле четири године од тога. Људи се не мењају. Дакле, Душан Петровић, са својим следбеницима проноси вест кроз Шабац како опасности од поплава није ни било, како је све то измишљена фарса, како је Александар Вучић предимензионирао ту област. Са нескривеним цинизмом, покушава да прикрије своју неспособност. Притом, угрозио је животе грађана Шапца.

Изгледа да једино што су Душан Петровић и Небојша Зеленовић знали и знају, то је да купују гласове на изборима и настављају да уништавају град Шабац, да обилазећи Србију заједно са Ђиласом и Јеремићем позивају на насилно рушење власти, нереде, прогоне, вешања и силовања. Ваљда је то програм ових из Савеза за Србију, и то да се баш данас Небојша Зеленовић, по упутствима својих ментора, спрема да по ко зна који пут напада, омаловажава и блати своју земљу у Стразбуру. И то је ваљда програм ових из Савеза за Србију. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Кнежевићу.

На члан 1. амандман је поднела народи посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: На члан 1. поднела сам амандман и предложила нешто заиста врло корисно и мислим, министре, да би требало, и у склопу ових нових околности, да овај амандман прихватите.

Наиме, предложила сам да Влада Републике Србије, да то буде у закону написано, даном ступања на снагу овог закона додели дипломатски статус за све чланове Српско-руског хуманитарног центра у Нишу.

Ово што су службеници у Влади дали као одговор народним посланицима је прилично увредљиво. Ви ту објашњавате, односно они нам објашњавају да је то ствар међународног споразума итд. Знамо ми добро које су надлежности Владе и знамо да то Влада може, поготово ако је обавеземо законом. А с друге стране имате дипломатски статус за НАТО војнике, који крстаре Србијом како год има падне на памет.

Што се тиче овог Српско-руског хуманитарног центра, ја сам говорила и на седници када је овде била Зорана Михајловић да је овај Закон о планирању и изградњи заправо закон који ће угрозити постојање тог центра у Нишу, јер на основу тог закона и Закона о озакоњењу планира се рушење објеката око Нишког аеродрома и, заправо, потпуно онемогућавање функционисања Нишког аеродрома. Ево, видели сте, кренуло се са затварањем тог ресторана, али то је бенигно у односу на оно што се припрема.

Дакле, ви имате у Влади људе који воде антисрпску политику, то је чињеница. Ми морамо имати силу заштитницу. Нема која сила то да буде него Русија. Морамо заиста да покажемо да желимо заштиту Руске Федерације, и не можемо да се играмо мало овако, мало онако.

Видели сте, заправо нисте видели, нисте били овде, министре, како је мало требало једном народном посланику да свуче јагњећу кожу и покаже се у правом светлу. Запретио је Маји Гојковић неким ултиматумом у врло кратком року ако не испуни његов захтев да ће он покренути своје пријатељске везе ван Србије. То је врло озбиљна претња. Није то само увреда Маје Гојковић и Народне скупштине, већ озбиљна претња.

Нисмо задовољни, министре, вашим одговором када је у питању акција „Гето“, која је 2001. године била у Новом Пазару. Нисмо ми ни очекивали да ће неко од тих актера да призна, да каже – јесте, звао сам ја Расима Љајића да ме извуче из овога што сам ухваћен са дрогом у Пазару. Наравно, требало је, и сад имате још увек времена, да затражите информације од вашег колеге Бате Гашића. Вероватно тамо у службама постоје неке информације које ви у Министарству немате. Можда ћете тамо наћи и овај извештај Централне комисије о резултатима гласања са референдума из 1991. године.

(Председавајући: И то има везе с вашим амандманом?)

Да, да, има везе са нашим захтевом да Српско-руски хуманитарни центар добије дипломатски статус и објашњавам како ће нам они све помоћи ако ми то урадимо. Врло има везе. Хоћу министра да убедим, баш ми је стало да га убедим.

Значи, те 1991. године, извештај о резултатима гласања на референдуму за потпуну политичку и територијалну аутономију Санџака, са намером да се Санџак, како пише, прикључи једној од суверених република. Комисија је била петочлана, први је потписао овај извештај др Расим Љајић. Тако овде пише, ево његовог потписа. Дакле, морамо мало да зачачкамо, доста је углађености и финоће, морамо да будемо потпуно отворени јер ми смо овде да чувамо државу Србију. Вероватно ћете, господине Стефановићу, код господина Гашића наћи и копију оне читуље из 2003. године када је Расим Љајић Алији Изетбеговићу написао у „Политици“ – Драгом председнику, последњи поздрав. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ту ће хуманитарни центар да помогне, сигурно.

Изволите, др Муамер Бачевац, по амандману.

МУАМЕР БАЧЕВАЦ: По амандману, ја сам овлашћени.

Наравно, мислим да не треба апсолутно прихватити овај амандман јер је ноторна глупост. Ми имамо своју државу и не требају нам ничије војске на њеној територији; залажемо се за неутралност у овом тренутку и

за јачање њених како полицијских и војних структура, тако и других структура које треба да помажу самим грађанима.

Јасно је да је ово једна обична злоупотреба. Претходна говорница апсолутно није причала, повезивала је неке неповезиве ствари, наравно, углавном неистине. Малопре сам питао, министру сам упутио питање да треба испитати због чега ови људи ово причају, јер смо сигурни да су, као и за већину других министара, добили новчану надокнаду. Бројни медији су објавили да су узели 50.000 еура за овај напад, а верујем да и иза напада на господина Лончара, министарку Михајловић и многе друге људе стоје одређене своте новца.

У сваком случају, ми смо продржавна странка, осуђујемо сваки национализам, осудили смо изјаве које сте чули недавно у Новом Пазару, где су појединци напали државу заиста непристојно, непримерено и непотребно. Тако ћемо осуђивати изливе национализма који долазе и од стране појединих Шешељевих посланика, који би требало да поведу рачуна и да се јаве, пошто имамо информације да се Вјерица Радета не јавља на телефонске позиве банака којима дугује озбиљне своте новца, па би требало мало да поведе рачуна о свом интегритету. А она је, ви добро знате, позната као неко ко шири мржњу, тако да... И, један неприкладан говор. Ми ћемо се својим политичким деловањима заиста супротстављати овим ставовима, овим неистинама које су на штету Републике Србије у овом тренутку, мислим одсудном тренутку, када држава треба да покаже снагу, интегритет и нарочито снагу своје полиције и свих других структура. Стога овај амандман треба одбити, апсолутно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Бачевац.

Реч има Вјерица Радета, по Пословнику.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: По члану 107.

Наравно, нећу се обазирати на ове лажи које је малопре Бачевац изнео. Не дозвољавам му, односно ви не би требало да дозволите да амандмане посланика назива глупошћу, јер то смо, чини ми се, постигли као неки договор када су ови одавде називали амандмане скупштинске већине глупошћу, да је то сваки пут прекидано, да се то није дозволило.

Амандман је апсолутно легитимна ствар. Каже Бачевац да је нисам говорила о амандману, а он је два пута изговорио реч „амандман“, толико је говорио о ономе што је садржина амандмана. И то је његово право, немамо ништа против, наравно.

Али морао би, када говори у Народној скупштини, да говори исправно. Ја нисам „говорница“, ово је говорница; ја сам народни посланик, или говорник, ако хоће тако да каже. И не каже се 50.000 еура, него – евра. Тих 50.000 које је он измислио, то је његова ствар.

Суштинско питање није ни ко је колико евра узео, јер је то лаж, није нико. Нико, односно ја не дугујем банци ништа. Чуј, ја се кријем, као да је могуће сакрити се од банке! Да, ја имам кредите, ја живим само од посланичке плате и имам кредите – а он вероватно не зна шта то значи – али немам никаквих дуговања. Али ни то није важно. Важно и суштинско питање јесте да ли ће Расим Љајић да буде у коалицији у националном већу са овом групом „Вакат је“, која је у коалицији са Сулејманом Угљанином. Ако то уради, онда он апсолутно подржава Сулејмана Угљанина у ономе што је он назвао државу Србију фашистичком итд. То је суштинско питање.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Сматрам да нисам повредио Пословник. Знате и сами да увек позовем народне посланике и апелујем да се пристојно једни према другима опходе.

Нисам разумео ваше питање. Расим Љајић, за вашу информацију, није учествовао ни на каквим изборима, сем на локалним и парламентарним, када редовно побеђујемо на тим изборима у протеклих десет година.

Др Муамер Бачевац има повреду Пословника.

Изволите.

МУАМЕР БАЧЕВАЦ: Став 106.

(Вјерица Радета: Који члан?)

Члан 106.

Господо, ја сам интервентни кардиолог, нисам баш изверзиран за право, али сам изверзиран за истину, па ћу вам рећи неке ствари које су овде малопре злоупотребљене.

Социјалдемократска партија, странка Расима Љајића, није учествовала са својом листом на изборима за национална вијећа, јер да смо учествовали, ми бисмо победили, господо. Ми смо у последње две недеље подржали једну листу која се бавила оним што ми заступамо и што сам бранио док сам бранио сам Закон о националним мањинама, а то је да постоје одређене ингеренције и да професионалци треба да преузму то вијеће, да се баве језиком, културом, традицијом, информисањем. Ми смо практично подржали закон да бисмо деполитизовали само Национално вијеће. У том смислу смо подржали једну листу, листу „Вакат је“, и то у последње две недеље, која је освојила осам мандата, и апсолутно немамо ингеренцију над њом.

Ми смо, и наш председник је осудио изјаве господина Угљанина. Мислимо да су непримерене, неприхватљиве и да је сарадња са Републиком Србијом односно њеним органима пресудна за развој Санцака, јер желимо напредну Србију и напредни Санцак.

Не знам што то вама смета па ми стављате у уста неке неистине. Госпођо, стално се трудите да износите лажи и неистине. То није коректно и није фер. Апсолутно, ми се залажемо за напредак ове државе.

Ја сам јасно питао и постоје инсинуације да је ваш лидер узео огромне своје новца. Не само овај пут, него се на то свело функционисање Српске радикалне странке, која је нажалост некада била респектабилна странка, са уваженим појединцима, које сам ја поштовао. И данас има појединаца. Морам да нагласим да смо ми у неким градовима у Санџаку јако добро сарађивали, и у Пријепољу, били у власти са Српском радикалном странком.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, докторе.

Сматрам да нисам повредио Пословник и молим народне посланике да не настављамо овде, избори за националне савете националних мањина су завршени. Мислим да треба да дамо прилику министру и његовом тиму и да расправљамо о овим веома важним предлозима закона. И, да завршимо ту расправу о националним саветима, можемо неки округли сто да направимо, није ништа спорно апсолутно.

Вјерица Радета, повреда Пословника.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 27. став 1. Па, ако хоћете, ево завршићемо сад.

Дакле, да ли је истина да је странка Расима Љајића направила предизборну коалицију с овом странком или групом „Вакат је“, са Сулејманом Угљанином? Истина. Да ли је истина да је Расим Љајић рекао – ако ова коалиција не победи, гореће Нови Пазар? Шта је то значило? Ако неко не зна шта значи „вакат је“, то значи – време је. Па, ево, питамо за шта је то време? За неку нову револуцију? За неко ново горење Новог Пазара? За неки устанак? За шта је време кад он прети гореће Нови Пазар ако не победи та његова коалиција?

И немојте да ми се посланик више обраћа, водите рачуна о Пословнику, ја се њему не обраћам, он ... Чујем, а не чујем. И не говорим ја да бих њему одговарала, него зато што је крајње време да грађани Србије схвате да је доста улицканости, да морамо да говоримо истину и о том Расиму Љајићу, који је осамнаест година тетошен у Републици Србији у свим владама и у свим властима. Дакле, нека одговори на питање – да ли ће та коалиција „Вакат је“ (односно, време је) са Суљом Угљанином, и шта значи, за шта је то време Суљи Угљанину и Расиму Љајићу у држави Србији? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Сматрам да нисам повредио Пословник.

Ви сте опет у маниру, иако сам ја апеловао на вас и на колегу Бачевца, кренули и наставили даље са неким коалицијама у Санџаку и

Новом Пазару иако то данас није тема дневног реда. Ја ћу морати са тим стварно да прекинем. Једино што је чудно јесте да сте ви толико заинтересовани за изборе за Бошњачко национално веће. Мени је драго да имате велико интересовање, да имате став, али ме чуди да немате интересовања за Словачко национално веће, русинско, румунско, хрватско, то препоручујем, значи, један шири приступ проблематици националних мањина.

Доктор Бачевац, повреда Пословника? Одустали сте.

Идемо даље. Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА БЕЛАЧИЋ: Основна замерка коју ми посланици Српске радикалне странке имамо на Предлог закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама јесте чињеница да овај предлог закона не предвиђа додељивање дипломатског статуса особљу Српско-руског хуманитарног центра у Нишу.

Као што знате, српско-руско пријатељство је нераскидиво и датира још од давнина. Управо су у Нишу још у току Првог светског рата руски лекари и милосрдне сестре из њихове санитетске мисије збрињавали српске рањенике. Руси су се као борци и као хуманитарци ангажовали и током последњег рата на простору бивше СФРЈ, а неизмерна је била њихова помоћ у спасавању и збрињавању лица погођених поплавама 2014. године.

Чак и они који нису проруски оријентисани не могу да оспоре значај рада и деловања овог центра, с обзиром на то да досад није било примедбе на њихово функционисање а да Центар поседује значајна материјална и техничка средства за постизање значајних резултата. Упркос свему овоме, дипломатски статус је изостао. Поставља се питање да ли је то због чињенице да је амерички амбасадор у више наврата износио апсурдне, неутемељене оптужбе да се ради о шпијунском центру, те свој лични став да дипломатски статус не треба бити додељен. Да ли то наша држава доноси одлуке на основу мишљења једног Скота или на основу интереса сопствених грађана? Сигурна сам да наши грађани не би били на губитку уколико бисте особљу Српско-руског хуманитарног центра у Нишу доделили дипломатски статус, већ би таква одлука само могла да донесе бољитак.

Они народни посланици који нису у стању да разликују хуманитарце од војника, који причају да треба јачати наше војне структуре, исти су они који су учествовали у слабљењу наших војних структура са свим претходним режимима, тако да бих волела да чујем ваш

одговор – који је разлог због којег сте одустали од доделе дипломатског статуса? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има потпредседник Владе, министар унутрашњих послова др Небојша Стефановић.

Изволите, министре.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Мени је важно да грађани знају да је ова влада одвојила средства и купила зграду; дакле, ми смо били ти који су купили зграду Руско-српског хуманитарног центра. Пре нас тај статус није био решен, та зграда није била у власништву државе. Од пре две године та зграда је у власништву Републике Србије и ово министарство и Влада Србије су одвојили новац и решили то статусно питање.

Од када је СНС на власти, мислим да не може да се каже да је наша сарадња са Руском Федерацијом било каква осим одлична. О томе сведочи, наравно, не само број сусрета председника Вучића и председника Путина, и у време док је Александар Вучић био премијер, већ и конкретни споразуми и реализација конкретних споразума о војнотехничкој сарадњи али и у области ванредних ситуација, какви су апсолутно били немогући у неким претходним временима.

Свакако да је ово питање једно од питања која су два председника разматрала. Они ће донети одлуку, јер су се тако њих двојица договорили, они ће донети одлуку о том питању. Када они буду донели ту одлуку, тада ће и све остало бити решено у том смислу.

Свакако да се овим законом то не може успоставити као правна норма јер то је нешто што регулише међународно јавно право и зна се да то мора бити одлука Владе Републике Србије, тако да закон овакве врсте није... Не само да није у дипломатској пракси да се законом дефинише да се некакав статус додељује, јер не може бити условљена Влада таквом врстом норме. Формалноправно може, формалноправно у закону ви можете да ставите било шта, али ово је ствар која се решава, да кажем, на нивоу две државе. Када те две државе буду направиле коначан договор, сви остали ће бити обавештени.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Вјерица Радета, по амандману.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Што се тиче односа Србије са Руском Федерацијом, Српска радикална странка је и досад подржавала и убудуће ће подржати сваки вид сарадње, ми се залажемо за што је могуће ближу сарадњу. Ви знате, а и цела Србија зна да смо ми против уласка Србије у ЕУ, али смо за сарадњу са Руском Федерацијом, Кином и осталим пријатељским државама које нам не траже делове територије, које не признају лажну државу Косово. Ми желимо да се ова сарадња што је

могуће више продуби, пре свега, министре Стефановићу, због чињенице да ви у Влади имате неке људе који шурују са Скотом и раде неке послове који штете односима Србије и Русије. Може ово да се уреди законом и може Народна скупштина Владу да обавезе да законом пропише и овакву норму, наравно.

Што се тиче нас из СРС, рекох, и убудуће ћете имати нашу подршку за сваки вид сарадње, али имајте разумевања, ово је неопходно да урадите. Верујте да вам неки у Влади раде против овог хуманитарног Српско-руског центра. Ми зато желимо да то буде овако учвршћено.

Што се тиче питања председавајућег Скупштине зашто се ми не интересујемо за изборе других националних савета, па, зато што је само Сулејман Угљанин, који је у коалицији са Расимом Љајићем, реко да је држава Србија фашистичка и да ће је они уништити. Ето, само зато.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Добро, хвала. Значи, демантујете коалицију вашу са Зукорлићем, предизборну. Хвала вам на томе.

(Вјерица Радета: Ти опет мислиш да си то паметан?)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Даме и господо народни посланици, овде имамо министра који на све одговара, само не одговара на суштинска питања.

Министре, ви у овом предлогу закона предлагате да постоји план одбране. Ти планови одбране могу да се праве на локалном, покрајинском и републичком нивоу. Те планове могу да праве само овлашћена лица, лица која су лиценцирана. У табели коју сте приложили у предлогу овог закона види се да већина, апсолутна већина општина није доставила план, нити имају тај план. Како можемо за веома кратак рок да обезбедимо толико лиценцираних лица која ће моћи да направе план за локалне, покрајинске, хајде да не рачунамо републичке? Како? Хоће ли то бити хиперпродукција таквих лица? Хиперпродукција доноси нешто што је негативно.

Друго, ви овде предвиђате да постоје тзв. координатори, између редова се то може видети, када је у питању управљање одбраном. Хоћете ли, по новостеченим манирима, и овим координаторима да обезбеђујете виле на Дедињу као што сте Томиславу Николићу, координатору, обезбедили од 800 квадрата? Па ваљда су и ови људи заслужили најмање 400-500 квадрата? Кад сте већ кренули, па шта вас боли брига. Почели сте да доносите уредбе, донесите уредбу да координатор за управљање ванредним ситуацијама, рецимо, на покрајинском нивоу има вилу на Дедињу, најмање што може нека буде квадратура 500.

То је стварно срамота шта се ради у овој држави – даје се човеку који је отишао са функције председника, због његовог ината, због прохтева његове породице, оставља му се вила од 800 квадрата! А овде ћемо имати људе који ће управљати ванредним ситуацијама. Питање је како ће бити плаћени.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч?

Ружице, изволите.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Захваљујем, господине Маринковићу.

Даме и господо народни посланици, члан 1. Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама уређује предмет закона, чији је главни циљ смањење ризика од катастрофа, превенција, јачање отпорности и спремности за реаговање на последице катастрофа, спасавање и заштита људи итд.

Да би се све то постигло и да би заштита од елементарних непогода била на високом нивоу и управљање ванредним ситуацијама, које је од посебног интереса за Републику Србију а представља део система безбедности, ми смо предложили да се у члану 1. Предлога закона дода став 3, који гласи да ће Влада Републике Србије да додели, у року од шест дана од ступања на снагу овог закона, дипломатски статус за све чланове Српско-руског хуманитарног центра у Нишу.

Ми смо више пута указивали на значај додељивања дипломатског статуса члановима овог центра, јер Центар представља значајну помоћ за Републику Србију, која се суочава са великим хуманитарним и еколошким проблемима већ деветнаест година, у ствари, од НАТО бомбардовања. Подсетила бих вас на још једну од активности овог центра, а то је чишћење земље од НАТО бомби и да је чишћење наших територија од неексплодираних убојитих средстава финансирала Руска Федерација. Ово је само једна у низу активности овог центра, која је веома важна за Републику Србију. Зато вас позивам, министре, да још једном размислите и да прихватите овај наш амандман.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Николић.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Изволите, колега Стојановићу.

ФИЛИП СТОЈАНОВИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Даме и господо народни посланици, господине министре са сарадницима, поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама.

У свом првом амандману већ сам говорио о томе да су најразвијеније индустријске земље ЕУ директно или индиректно најодговорније када су у питању катастрофе. Србија је мала земља и на глобалном плану немамо никаквог утицаја у овом погледу. Међутим, тамо где можемо утицати да се катастрофе смање, ми то не чинимо. Већ пет-шест година у Нишу постоји Руски хуманитарни центар, који се доказао и показао у превенцији и спречавању катастрофа. Међутим, тај Руски хуманитарни центар још увек не добија дипломатски статус за своје особље, што у великој мери отежава његово функционисање.

Ово је просто несхватљиво, да се држава Србија понаша тако према нечему од чега само има користи и што долази од искреног пријатеља и савезника. Знамо ми и разлог због чега је то тако. У питању је страх од ЕУ и САД. Коначно је дошло време да се ослободимо тог страха и окренемо себи и својим интересима, па ваљда сте напokon свесни да Србија никада неће ући у Европску унију.

На крају бих питао министра Стефановића – када ће Руски хуманитарни центар да добије дипломатски статус? Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Стојановићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.
Да ли неко жели реч?

Изволите, колега Шаровићу.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Даме и господо народни посланици, ја бих желео да искористим прилику да министра полиције питам – када ће коначно бити обављена та хапшења која се најављују годинама?

Мене је на то подстакао јутрошњи текст у „Блицу“ где опет председник Републике, рекао бих не у складу са својим законским и уставним овлашћењем, најављује крупна хапшења у Србији. То јесте увек нешто што се објављује на насловним странама, међутим, проблем је што се то дешава периодично. Ако погледате новинске наслове од 2012, 2013, 2014, 2016, 2017. године, сваких неколико месеци се најављује жесток

обрачун са криминалцима, некада у сопственим редовима, дакле у редовима СНС-а, па се каже – биће похапшени корумпирани председници општина, биће похапшени корумпирани директори јавних предузећа, биће похапшени корумпирани министри...

Знате, то се громогласно најављује, али се то, нажалост, никада не дешава. Ми смо имали и појединачни случај када је најављено чак хапшење убице, речено је да ће то бити учињено у року од 48 сати, међутим, ни тада, у складу с тим најавама, није дошло до тога.

Е сада, мене занима да ли постоји било каква координација између Министарства полиције и председника Републике, или првог потпредседника Владе или председника Владе у то време, јер у свим тим периодима имамо сличне најаве а, у складу са релевантним законима и законима о полицији, тим оперативним сазнањима не може располагати чак ни министар. Знате, оперативци МУП-а не питају чак ни министра да ли ће некога хапсити, па чак ни министар не би смео најављивати било чије хапшење. Јер како би он знао? Он, у складу с Уставом и релевантним законима, за то није задужен. А посебно не може за тако нешто бити надлежан председник Републике, јер долазимо у ситуацију да неко каже да институције система не функционишу него се хапшења најављују, и хапшења се дешавају када неко за то да зелено светло.

У држави где функционишу институције ваљда не могу никада такве најаве да се дешавају, него полиција у складу са својим оперативним радом, у складу са законом, некога ухапси, па то саопшти медијима. Уколико је потребно, може се накнадно на некој конференцији појавити неки виши функционер МУП-а, па и сам министар, или се на крају године похвалити резултатима рада Министарства, али најави оперативних радњи у медијима од било ког државног функционера је, мислим, потпуно скандалозна. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има потпредседник Владе др Небојша Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Баш је тако. Ево, у последње четири године нисте знали унапред ни за једно хапшење. Нико није знао. Нисте могли да погодите ниједно име. Ево, да вас питам данас – да ли знате да је неко најављен, име и презиме неког ко ће бити ухапшен, да ли знате иједно име? Ја вам кажем да не знате, зато што тим истрагама руководи тужилаштво. Када тужилаштво процени да постоји довољно доказа које је полиција прикупила, да су то довољно квалитетни докази да се на основу њих подигне оптужница, тада се неко хапси; односно, ако судија за претходни поступак наложи да се одреди притвор тој особи, тада се тој особи успоставља притвор.

Дакле, ви сте правник, знате како то формалноправно функционише, и заиста тако функционише већ дуже време.

Свакако, у ове четири године колико сам министар унутрашњих послова нисте могли да чујете од МУП-а, нити од мене да кажем – сутра ће, у наредном периоду, ускоро... То што новине пишу, новине су промашивале толико да је мени некад било смешно да читам. Ево, пре пар недеља неке новине су рекле – ускоро, у наредним недељама хапшење... И, ево, нико није ухапшен. Дакле, потпуно су промашили.

А да ли је посао полиције и тужилаштва да спроводе борбу против корупције и криминала? Апсолутно јесте и то ће полиција и тужилаштво радити стално, свакога дана, када има доказа. Да ли ће то бити за недељу дана, две? Не, свакога дана ће бити неко ухапшен ако за то постоје законски услови. Ми смо у много акција ове године ухапсили много лица: и за корупцију, и за дрогу, и за оружје и за криминал различите врсте. И наставићемо то да радимо. То је посао полиције и тужилаштва.

Што се тиче председника, председник је говорио о оквирима. Он је говорио о томе да ће се у држави борити против корупције и криминала. Као што смо се борили од тренутка када смо дошли на власт, и то борбом против оних чија имена углавном нико није смео да помене. Ми смо се борили против тих људи на озбиљан, одговоран, законит начин, и то ћемо наставити да радимо.

Дакле, председник је рекао да даје подршку свим државним органима у борби против корупције и криминала и да свако ко се огрешио о закон мора за то да одговара. Да ли ћемо за неког пронаћи доказе, да ли ће тужилаштво процењивати да је довољно доказа, да ли ће судови одређивати притвор и да ли ће та лица на крају бити осуђена и на колико, ствар је кривичног поступка и свих субјеката правосуђа који на томе раде.

Дакле, нити је неко могао да чује најаву, нити зна иједно име, нити је могао да зна уназад иједно име, нити може данас да каже да ће неко у наредном периоду бити ухапшен и како се тај зове. Не постоји тај човек који то може да уради. Може, има тај човек, зове се тужилац. Он процењује.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Колега Шаровићу, по ком основу желите реч?

(Шаровић: Реплика.)

Реч има народни посланик Немања Шаровић.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Пре свега, господине Маринковићу, два минута и педесет три секунде је говорио министар. У складу са Пословником, да се не бих јављао поново, може говорити најдуже два минута. Дакле, немојте да дозвољавате те врсте злоупотребе. То је већ

ушло у праксу, али онда промените овај накарadni пословник, нека буде још гори па додајте и то да може министар колико хоће и кад хоће.

Што се тиче конкретног питања, министар је делом своје дискусије потврдио оно што сам ја рекао, а онда рекао да то није тачно. Мора да се одлучи.

Ми смо слушали од Александра Вучића... Ево, једанпут каже, на седници Главног одбора СНС најавио – оштром сабљом и метлом почистићемо све итд. Није проблем када новине пишу без основа, али је проблем када то најављују највиши државни функционери.

Министар је потврдио оно што стоји у закону, а то је да нико не може знати ко ће бити ухапшен. Али како то онда зна Александар Вучић? Да ли је тачно да је Александар Вучић најавио да ће у року од 48 часова бити ухапшен убица Јелене Крсмановић? То је чињеница. И то у време предизборне тишине. Зашто Министарство није реаговало и рекло – председник Републике или председник Владе прича без икаквог основа? Не знам шта је тачно био у том периоду, или је био први потпредседник, није ни битно. Ваше је, министре, да заштитите институцију од свих, па и од председника Републике, председника Скупштине, било кога ко нарушава углед институције тиме што у јавности говори оно на шта нема право или за шта нема основа, а ви сте управо малочас рекли да нема основа.

Ми смо слушали о томе да нико у држави, па ни ви као министар полиције, не сме да помене име Космајца. Ја му не знам, презиме је Космајац, означен је као један од највећих дилера дроге на Балкану...

(Председавајући: Време, хвала.)

Ево, до два и педесет три, само да завршим.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Никако, молим вас да поштујемо Пословник. Ја сам министру дао само да заврши, али је он хтео да вам елаборира, да вам да једно објашњење, и дао је. Мислим да сам био потпуно у праву.

Реч има др Небојша Стефановић.

Изволите.

(Немања Шаровић: По ком основу?)

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Оно што хоћу да кажем, веома је важно да председник Вучић никада није рекао да ће неко лице бити ухапшено. Када је говорио о начелима, о борби против корупције и криминала и када је рекао да ће обрачун бити и с онима из редова СНС-а који су се огрешили, па шта има природније од тога? Шта има природније него да председник у редовима странке коју води жели да та странка буде потпуно чиста, да сви они којима је народ дао поверење буду они који ће бити ослобођени сваког терета криминала и корупције, да не постоје у нашим редовима они који тим криминалним радњама могу да се баве?

Да ли ће неко бити осумњичен и да ли ће бити притворен, већ сам говорио, о томе одлучују тужилаштво и судови. На полицији је да прикупи доказе ако тих доказа има. Што се тиче свега осталог, председник је више пута изражавао уверења да ће полиција и тужилаштво умети да се суоче и изборе с неким изазовима који постоје у нашем друштву и да ће у најкраћем могућем року решавати те случајеве.

Некада смо били на висини задатка, некада нисмо. Некада нисмо успевали да решимо нешто у најкраћем могућем року. Ја да вам кажем да је све увек било идеално, није. Нека кривична дела нисмо решили ни данас, и то јесте терет који стоји и тужилаштву и полицији. Посао је да заврше тај посао до краја и оним професионалцима у тужилаштву који од октобра 2013. године воде истраге, и то јесте њихов задатак, и оним људима у полицији који су дужни да обезбеде доказе, односно да помогну тужилаштву као органу истраге да те процесе доведе до краја.

Председник подржава рад органа који се боре против корупције. Ја сам му на томе захвалан, и та велика подршка док је био шеф Бироа за координацију служби безбедности, док је био премијер и сада када је председник Републике значи професионалцима да свој посао раде у складу са законом.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Повреда Пословника, господин Немања Шаровић.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Маринковићу, прекршили сте члан 104, прекршили сте члан 27, који вас обавезује да водите седницу у складу са Пословником. Члан 104. говори о праву на реплику. Пре свега, право на реплику сам добио ја на излагање министра, које је трајало два минута и педесет три секунде.

(Небојша Стефановић: Само ти полако.)

Ако можете да будете мирни и ви и министар док излажем. Не смете да причате...

(Председавајући: Савршено смо мирни, само наставите.)

... И да ометате говорника.

А министру, када додацује народном посланику, треба да „кокнете“ опомену. Тако пише у Пословнику.

(Небојша Стефановић: Кошуљу обуци следећи пут.)

Дакле, када министар буде посланик, онда ће моћи са посланицима да дискутује на равноправној основи. До тог тренутка, дужан је да се са поштовањем и уважавањем свима нама обраћа.

Не постоји право министра да добије реплику на реплику. Реплика на реплику не постоји, то је оно што ви често истичете, али постоје делови седнице у којима Пословник не важи; очигледно је да кад год министар

пожели да добије реч супротно Пословнику, онда страда Пословник. То је код вас постало правило.

Што се тиче најаве хапшења, ја сам говорио о конкретним чињеницама. Најављено је хапшење убица Јелене Крсмановић и речено је – биће у року од 24 сата. То је урађено у предизборној тишини. Дакле, у конкретним случајевима је најављивано хапшење. Као што је за Космајца речено да чак ни министар полиције не сме да помиње његово име у јавности, да је највећи криминалац и нарко-дилер на Балкану, а касније је оптужен само због тога што је подстицао геометра на злоупотребу службеног положаја. Е сад, да ли је био у праву председник Републике када је говорио о највећем нарко-дилеру и да ли је то што није оптужен за диловање дроге последица страха који постоји у МУП-у и свих осталих који не смеју чак ни име да му помену...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Сматрам да нисам повредио Пословник. Такође, знам да сте добар правник и да добро познајете Пословник и да знате да члан 104. не говори о томе и не брани посланицима да имају реплике међу собом. И, наравно, члан 116, ту бих желео да вас само подсетим, у којем пише да се одредбе овог пословника односе, дакле примењују, на све друге учеснике на седници. Је ли тако?

(Немања Шаровић: Тако је.)

Сви имају иста права, тако да вас молим да не дискриминишемо министра нити било кога по том питању.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Да.) Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине министре, у последњих неколико година, због постојања Руско-српског хуманитарног центра у Нишу, та ситуација и то што нисте доделили дипломатски статус руским хуманитарцима и специјалцима довели су до тога да је Ниш постао поприште геополитичког, како то дипломате кажу, обарања руку Истока и Запада. Самим тим, Србија је поново у унакрсној ватри између, с једне стране, пријатељске и братске Руске Федерације и, с друге стране, зликоваца из НАТО-а, који свуда и на сваком месту спочитавају Србији сваку активности и сваку сарадњу, у било ком облику, са Руском Федерацијом.

Сада се поставља питање због чега Србија одбија братску и пријатељску руку Русије. Наравно, не у правом смислу речи, јер тај центар постоји. Колико нас Русија цени, и председник Путин, довољан је сигнал тај што је прошле године на чело тог центра дошао прослављени специјалац из Русије Виктор Гуљевич, који је био на Бајкалу и познат је свуда у свету као човек који из немогућих услова, то зна господин Марић, спасава људе у операцијама које само Руси умеју на такав начин да изведу.

Господине министре, овде се заиста ситуација компликује. Ви морате, као министар, да објасните свим народним посланицима да није сврха Центра... И, данас се у читавом свету такве операције не раде само у сврху поплава, пожара, већ и могућих терористичких претњи, претњи које могу да изазову немире у нашем друштву.

А шта ћете већу претњу од изјаве Расима Љајића да ће да гори Нови Пазар ако не победи његова и Суљина коалиција и Угљанинове изјаве, који је у коалицији с вама, господине Маринковићу? Пратим вас, и јуче и данас, покушавате да се оперете од Суље – немамо с њим ништа. Како немате? Потписали сте коалициони споразум. Овај Бачевац, који је до малопре овде причао којекакве глупости, лично је у име листе „За европску Србију“, јер сте га ви, господо из СНС-а увели на ту листу, изјавио да је то нормално и да ће допринети помирењу.

Да ли је помирење то, господине министре, што Сулејман Угљанин прозива све Србе у Рашкој области и каже да су они, ја морам то да цитирам, то је застрашујуће, „фашистички пиони“, сви Срби који раде у институцијама државе Србије у Рашкој области? Значи, то су и Предраг Терзић, градоначелник Краљева, и Игњат Ракитић, председник Општине Рашка, и Небојша Симовић, начелник Рашког управног округа, и Градимир Недељковић, члан Већа у Новом Пазару и Тихомир Ратковић из СНС-а, који је такође члан Већа у Новом Пазару, који су, каже Угљанин, ваш коалициони партнер, ваш и Расима Љајића, спремни све да ураде на миг Русије и да су они у основи четници.

То што су у основи четници – ако јесу, свака им част. А ви треба коначно, господине министре, да као министар полиције – па, разговарајте са Ребићем, вашим директором – предузмете све што се тиче ваших оперативних сазнања са терена за све оно што износимо данима и за улогу Расима Љајића, на челу озбиљних људи, са озбиљним капиталом.

Јавиће се сад овај Мијатовић, Пера, Мика, не знам ко све из те њихове посланичке групе и рећи – какве то има везе, па он није ниједну кокошку нигде узео? Знате, ми нисмо деца и нисмо наивни. Сада је госпођа Обрадовић председник тог одбора, ја сам заменик једног члана, тј. Момчила Мандића, и скупштински одбор добија веома поверљиве податке. О акцији „Гето“ смо причали.

Ви кажете, господине министре, сви ти људи који су процесуирани, нико није поменуо његово име... Па у чијим је рукама и даље, нажалост, највећим делом – колико, госпођо Радета, 80% – тужилаштво и правосуђе? У рукама „жутих“, који су их доводили и који чувају и држе њега као воду на длану толико година.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

(Наташа Сп. Јовановић: Ви сте у коалицији.)

Мислим да није коректно да се тако односите према мени. Знате да не могу да вам одговорим и користите прилику што нема мог колеге Верољуба Арсића, који не може да ме замени, а немам могућност.

(Вјерица Радета: Имате мене.)

Немојте да користите, то није у реду, нити је парламентарно. Кад будем сео доле у клупу, слободно ме прозовите по имену и презимену па ћете добити адекватан одговор. Хвала.

Повреда Пословника, др Милорад Мијатовић.

Изволите.

МИЛОРАД МИЈАТОВИЋ: Знате, тешко је расправљати са некимачија је једина истина лаж. Само лажи, афере и само тако та странка ради и чини. Оно што је сигурно, због тога су они губитници, губиће све изборе, као што је било у Београду, као што је било и 2014. године, само зато што своју политику базирају на лажима, а неће да узимају аргументе.

Захваљујем господину министру, који је био недвосмислен, који је све рекао што треба.

И, одмах да вам кажем, не можете и нећете нас деконцентрисати. Борићемо се, доказати да нисте у праву, да чините лоше за Србију и управо зато сте скрајнути из политичког живота. Оно што ми чинимо и што ћемо учинити и зашто подржавамо коалицију и зашто смо у коалицији са Српском напредном странком – због истине, због Србије, модерне, европске Србије, у коју ћемо сигурно ући, а ви нас нећете ометати у томе јер немате ту снагу. Ми због резултата које ова коалиција постиже... Што вама веома смета, желели бисте да уђете, али вас више нико неће јер ви немате квалитете да бисте били у једној таквој коалицији, која се бори истином, која се бори за Србију.

То желим да вам кажем. Не мислим вам пуно одговарати јер сам свестан чињенице да се ваш патриотизам мери дубином џепова које имате. Зато, купујте куће, решавајте све своје личне проблеме и оставите Србију да иде у модерну европску државу, у државу где ће се поштовати ред и закони. То је оно што желим да вам поручим. Нећемо на сваке ваше ствари одговарати, јер једина истина коју имате јесте лаж и све базирате на лажи, аферама и тако и постојите. То је оно што морате да знате и то ћемо вам увек рећи и нећемо одустати.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, професоре Мијатовићу.

Сматрам да нисам повредио Пословник. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Реч има народни посланик Вјерица Радета, повреда Пословника.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 27. став 1. Мора мало, када се председава, да се води рачуна о Пословнику и примени Пословника.

Конкретно, ви се жалите малопре да не можете одатле да одговарате зато што, кажете, нема господина Арсића да вас замени. Ја сам један од потпредседника, ево, ја могу да вас заменим, а ви слободно дођите овде и браните ову коалицију Угљанин–Љајић. Ја могу горе да седим, јер сви ови иза мене, колеге, могу да говоре исто ово што говорим ја, тако да немамо тај проблем.

Што се тиче коментара да смо ми скрајнути, не знам где смо скрајнути. Ево нас усред сале, чујемо се више него сви остали скупа, говоримо, објашњавамо, отварамо афере, него шта. Отварамо афере зато што нећемо да било која афера остане под тепихом. Само запамтите, свака афера коју смо отворили доживела је свој коначан исход и коначно решена. Биће тако и с овом, ништа не брините.

Знате, ако мислите за неку политичку странку да је скрајнута, шта вас брига онда шта мисли нека скрајнута политичка странка коју нико неће, коју нико не слуша, која може ето тако да прича, а нико то не узима озбиљно? Бојим се да је све супротно од тога. Заправо, ја сам сигурна. А господин који је малопре говорио је тога свестан па онда покушава да нам објасни како ми, је ли, због неког слабог рејтинга нећемо више бити у Скупштини, или шта су нам већ говорили. Ми се никада нећемо продати зарад власти. Ми смо странка моралних људи, патриота, националиста, људи чистог образа и људи с образом.

Ми, ево, бацамо рукавицу, изађите сами на изборе, а ми ћемо сами, као и увек што смо изашли, па да видимо где сте. Ви, које вуку на листама владајуће коалиције, владајуће странке... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Време.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање о мојој повреди Пословника? (Не.) Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић. Изволите, колега Деспотовићу.

ЗОРАН ДЕСПОТОВИЋ: Даме и господо народни посланици, господине министре са сарадницима, у начелној расправи смо чули скоро о свим предложеним законима који су сажети у једну тачку дневног реда. Најмање се чуло у расправи о првом предложеном закону, а то је Предлог закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама.

Видимо да се овим предлогом закона оптерећују како покрајине тако и локалне самоуправе, које набављају, постављају и одржавају сирене и осталу опрему за систем за узбуњивање. Затим, не видим да се у овом закону у покрајинама, градовима и локалним самоуправама кроз доношење њихових буџета планира ставка која изричито наглашава средства за ову намену. Досад се дешавало да се из буџетске резерве углавном финансира отклањање последица неке настале штете услед ванредне ситуације. Најчешће су то поплаве, где се чак у таквим ситуацијама средства злоупотребе или ненаменски утроше.

Овим предлогом закона, као што сам на почетку рекао, општине и градови ће се финансијски оптеретити, а посебно, као што увек наглашавам, мале општине са скромним буџетом. Можда и набаве формално неодговарајућу опрему, која ће сигурно мање коштати, мислим на опрему за узбуњивање, а неће моћи да постигну жељени ефекат.

Српска радикална странка сматра да Република Србија треба да изгради јединствен систем за обавештавање и узбуњивање становништва, као јединствену целину, која ће бити повезана и покрити целу територију, као што то раде уређене државе. Оваквим решењем појефтинила би набавка и изградња система јер би се користила типизирана опрема за цео систем. Систем би се лакше одржавао и лакше би се обучавао стручни кадар за управљање системом. Према постојећем предлогу, свака општина би по свом нахођењу набављала опрему, која би била различита и тешко би се користила као јединствена целина. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Деспотовићу.

Реч има потпредседник Владе др Небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Само, везано за овај део око узбуњивања. Дакле, још је од 2010. године, ја сам то могао да видим и 2014. године и у другим годинама, кроз Закон о ванредним ситуацијама обавеза локалних самоуправа да обезбеде и одржавају систем за узбуњивање. Логично је било да се таква одлука донесе зато што у неким општинама имамо једну, две или три сирене и лакше је једној општини ваљда да одржава једну сирену и да се стара – на крају крајева, седиште општине се ту налази, ти људи се ту налазе – него да долази неко из Републике да проверава у свакој општини централизовано да ли свака сирена функционише. На крају крајева, у чијем је највећем интересу да та сирена буде функционална? У интересу грађана те општине.

Ми смо донели овај закон сад, односно који је предложен да га Народна скупштина донесе... Ви у том закону сада имате, када говоримо о лиценцама, предлог да се лиценце фактички издају правном лицу. Управо зато – планове одбране су досад доносили појединци – ми смо чак омогућили, кроз прелазне и завршне одредбе овог закона, да наредне две

године важе лиценце и за та физичка лица. Али хтели смо да правна лица буду та која ће доносити планове јер се ради о сложеној и комплексној материји и често та физичка лица, ти појединци нису могли довољно квалитетно то да ураде. Зато смо желели да овај систем буде ствар која ће бити уређена на овакав начин.

Ми имамо неку врсту управног надзора кроз Сектор за ванредне ситуације. Ми смо контролисали да ли се те сирене занављају. Не иде то највећом брзином, али иде. Имамо ситуацију да у неким градовима и општинама није функционисало по 30-40% сирена које су биле предвиђене. Трудићемо се да то урадимо на прави начин и, наравно, због грађана Србије.

Највећи део трансферних средстава општине добијају из републичког буџета. Није никада био проблем да се помогне, заиста, ни у ванредним ситуацијама, ни у свему осталом, али уверен сам да кроз једну добру комуникацију између Министарства и сваке општине можемо да решимо овај проблем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Изволите, колега Љубеновићу.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала.

У име Посланичке групе СРС поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама. Ми смо предложили овим амандманом да се у члану 1. Предлога закона дода став 3. који ће гласити: „Влада Републике Србије доделиће у року од петнаест дана од дана ступања на снагу овог закона дипломатски статус за све чланове Српско-руског хуманитарног центра у Нишу, чиме ће допринети смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама“.

Српска радикална странка је мишљења да је у тексту закона, у овом првом члану, неопходно прецизно дефинисати ово што ми предлажемо амандманом, тј. наш политички став преточен у амандман, и сматрамо да ће и те како допринети усвајању квалитетнијег закона.

Као што смо амандманом на наслов овог закона инсистирали да све буде у надлежности и одговорности државних органа, тако и овим амандманом инсистирамо да Влада створи правни оквир за додељивање дипломатског статуса свим члановима Српско-руског хуманитарног центра у Нишу тако што ће Народна скупштина усвојити текст закона којим ће обухватити ову материју.

Када говоримо о Српско-руском хуманитарном центру у Нишу, јасно је да не треба посебно наглашавати његов значај јер сви грађани

Републике Србије одлично знају и сви ми овде присутни знамо да је Центар од неизмерне важности. Очекивали смо да овај наш амандман буде прихваћен, али невероватно је да Влада Републике Србије није имала разумевања у овом случају. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч?

Колега Бојићу, изволите.

ДУБРАВКО БОЈИЋ: Хвала, господине председавајући.

Даме и господо народни посланици, што се тиче управљања ванредним ситуацијама, морам да нагласим да ми много тога не радимо плански, увек каскамо за догађајима уместо да им идемо у сусрет. Илустроваћу то једним примером: када је пре шест-седам година у Београду пао снег у јануару – понављам, у јануару – тадашњи градски оци су били изненађени, изјављивали су да их је снег затекао. Не знам само када су га очекивали.

Нисмо толико сиромашни да не можемо да предупредимо неке ствари. Када дође до несреће, ми одмах нађемо средства да отклонимо далеко веће штете. Појединац може да буде неодговоран према себи и ако тако чини, то је ствар његовог избора, али држава је много сложенији организам, има своје органе, службе, инструменте, сконцентрисану памет и нема право на импровизације и олака решења.

Против стихије се боримо булдожерима, багерима, бедемима, обалама, али за време ниског водостаја. Велика је наша рањивост у овој области. Смањили смо војску, па нема нико да носи џакове са песком, цивилна заштита је негде затурена као реликт општенародне одбране и друштвене самозаштите, а ватрена и водена стихија не знају те термине, оне делују по законима физике испољавајући своје ћуди. Човек и његова држава остају да се боре својом силом, а то су организација, средства, инструменти и сви могући расположиви механизми, у чему се испољава снага и озбиљност саме државе. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман, са исправком, заједно су поднели народни посланици Стефана Миладиновић и Милисав Петронијевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Филип Стојановић и народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Марјана Мараш. Колегинице Мараш, изволите.

МАРЈАНА МАРАШ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, даме и господа народни посланици, дефиниција из члана 2. односи се на изразе који се користе у закону, а чија значења нису касније у одредбама закона посебно обрађена.

Ја сам поднела амандман: „У члану 2. став 1. тачка 1) Предлога закона мења се и гласи: 1) катастрофа представља елементарну непогоду, техничко-технолошку несрећу или неочекивани догађај који величином и интензитетом изазива последице којима се угрожавају безбедност, живот и здравље већег броја људи, материјална и културна добра или животна средина у већем обиму, а чији настанак или последице није могуће спречити или отклонити редовним деловањем надлежних органа и служби.“

Амандман је од стране предлагача одбијен са образложењем да је предложена законска одредба прецизна и предлагач сматра да није целисходно да се мења.

Предложена решења у закону су надоградња постојећег система. Из постојећих решења отклања се све оно што се у пракси показало нефункционалним и неефикасним, односно постојећа решења се поједностављују како би била јаснија и применљивија. Постиге се већа правна сигурност и боља ефикасност.

Предлог закона истиче улогу јединица локалне самоуправе, њихово учешће у превенцији катастрофа и правовременом реаговању у случају ванредне ситуације. Процену ризика од катастрофа и план заштите и спасавања досад је урадио мали број локалних самоуправа и сада се прецизније у закону дефинише обавеза локалних самоуправа када су у питању ванредне ситуације и катастрофе.

Предвиђена је јасна и недвосмислена обавеза поступања грађана по наредби надлежног штаба за евакуацију људи, стоке и материјалних

добара. То су све последице искуства које смо имали у претходном периоду.

Полазећи од нужности сваког одговорног друштва да, с обзиром на то да су из дана у дан све веће претње од елементарних непогода и катастрофа, треба да повећава свој степен одговорности, уважени министре, поздрављам предложена законска решења. Посланичка група СПС ће у дану за гласање подржати предложена решења. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Срђан Ного.

Колега Ного, изволите.

СРЂАН НОГО: Елементарне непогоде, природне катастрофе и ванредне ситуације. Ево, имамо баш једну такву актуелну, која се дешава у овом тренутку.

Господине министре, не знам да ли сте упознати са дешавањима на Старој планини, односно у селу Ракита, где очигледно неки људи у овој земљи сматрају да сва природна богатства и природни ресурси треба да припадну њима, па се тако један инвеститор, извесни Горан Белић, нашао паметан да отима реку и од грађана Србије и од локалног становништва. Али то није најгоре што се у овом тренутку дешава. Већ два дана, односно већ 24 часа, јуче и данас, тамо је буквално опсадно стање. Приватно обезбеђење, а имамо и Закон о приватном обезбеђењу баш као тему овог дневног реда, поменутог инвеститора узурпирало је и окупирало приватни посед једног мештанина, има и видео-снимак, и прети физички, да ће поломити главу, назива погрдним именима локално становништво. Узурпирали су човеку посед, отимају реку од грађана а, нажалост, полиција ништа не чини да то спречи.

Зашто полиција не поступа по закону? Ко у овој држави има право да отима реке, које припадају свима нама? Ко је тај Горан Белић? Није ваљда да иза њега стоји неко моћан попут Николе Петровића или Ненада Ковача? Значи, Горан Белић је себи узео за право да може да малтретира локално становништво и да његово приватно обезбеђење које је узео може да уђе на туђи посед, може да прети и примењује физичку силу против људи који се ту налазе. Ја заиста не знам каква смо ми држава. Испратите, молим вас, шта ради надлежна полиција у том крају и зашто тај командир не реагује, зашто не обезбеде јавни ред и мир, зашто не заштите грађане.

Да ли сад свако у овој држави треба сам себе да штити? Шта треба да раде ти локални мештани, да они сами узму, наоружају се и заврше

посао са тим обезбеђењем? Зар смо дошли на Дивљи запад и на хајдучију? Замислите да неко мени дође на такав посед и прети ми да ће да ми разбије главу – па ја имам свако право да извадим оружје и пуцам у њега. Немојте да се то дешава и да се то дозвољава. Ако неће полиција да нас штити, ми ћемо морати сами да бранимо и своје породице и своје животе и природне ресурсе ове земље.

Мислим да је то изузетно проблематична ситуација. Баш због овог закона, апелујем на вас да и ви лично одете доле, да се уверите и видите како ствари тамо стоје и спречите самовољу неких људи који мисле да због тога што имају новац и евентуално неку политичку комбинацију могу да раде у заштићеном подручју оно што не би смело да се ради и још да могу физички да малтретирају људе, да им то у Србији није дозвољено.

Ово је један велики проблем, акутни проблем и немојте да кажете да нисте били обавештени.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Иако није баш у складу с дневним редом, желим да вам дам обавештење везано за ово.

Обавештен сам, наравно, о овом случају, у смислу да је дошло до одређене расправе и сукоба између грађана и приватног обезбеђења које је ангажовано, везано за овај случај. Оно што могу да вам кажем јесте да је полиција поступала, да смо о свему прикупили обавештења и обавестили надлежно тужилаштво, које је дало налог да се поднесу одговарајуће пријаве, у складу с оним што је тужилаштво проценило да се тамо догађало, и против тих из приватног обезбеђења и против оних с друге стране, из реда људи који су били против њих и протестовали тамо. Оно што хоћу да кажем јесте да ћу свакако инсистирати да све мора да се уради у складу са законом. Ко год да је у питању, мора да поштује законе и дозволе. Ако их има, може да ради; ако нема дозвола, неће моћи да ради. То је једна ствар.

Друга ствар, молим вас да ви вашим наступима не позивате на било какву врсту насиља. Ово је правно уређена држава, у којој ће морати да се ради у складу са законом. Наравно, свако ко је незадовољан може да обавести и тужилаштво и полицију и да иде на суд, да тражи задовољење свог права. Није добро да било ко од грађана узима правду у своје руке. То је увек погрешно, то је увек лоше, то води било каквој врсти насиља, а насиље је нешто што нам не треба.

Хоћемо да градимо друштво на принципу владавине права. Овде ћете видети, у овом конкретном случају, људи ће морати све да ураде у складу са законом. Некада људи нису задовољни одређеним одлукама органа који их доносе. Ни ја некад нисам задовољан тим одлукама, али морам да их поштујем.

Дакле, у овом конкретном случају не знам, не могу да кажем да знам целокупну ситуацију, просто знам само за инцидент јер је то у домену делокруга рада Министарства, али ћу се потрудити да сазнам и да грађани знају да ће имати потпуно поштовање права.

(Срђан Ного: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Можете по амандману, немате право на реплику.

(Срђан Ного: Само тридесет секунди.)

Свеједно, по амандману. Немате право на реплику.

Изволите.

СРЂАН НОГО: Прво да се захвалим министру на одговору.

У реду је ако је полиција одрадила са свог становишта тако, али, с друге стране, знам да то није проблем полиције. Овде су неке друге надлежне институције заказале, и друга министарства.

Такође, велики проблем на који сам указивао и на који указујем откако сам народни посланик јесте што у српским судовима нема правде. Знам да за то нисте надлежни, али као неко ко је потпредседник Владе морате да будете свесни да, без обзира на то што ви са становишта полиције одрадите ваш део, а полиција поступа по налогу тужилаштва, то није спорно, неке друге институције у држави не функционишу. То је проблем који може на крају да ескалира, да ми буквално изгубимо потпуно конце у овој држави, јер толика неправда неће моћи да се истрпи. Само сам на то хтео да укажем. Хвала на одговору.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Колега Бојићу, изволите.

ДУБРАВКО БОЈИЋ: Даме и господо народни посланици, наставићу се на своју претходну дискусију о закону, тачније, још увек законском предлогу. У основи, закон се односи на катастрофе, елементарне непогоде, техничко-технолошке несреће, ванредне ситуације и удесе. Све остало су модалитети ових појава.

Како је овај предлог закона конципиран на смањењу ризика и управљању ванредним ситуацијама, морам да укажем на велику улогу Српско-руског хуманитарног центра у Нишу и настојања Српске радикалне странке да се исти овакав формира у нашој северној покрајини, у Новом Саду. Али вама је изгледа важније да вам један Скот уређује ствари у држави, да уређује ко ће бити народни посланик, да држи предавања у Влади Србије, до тога да присуствује неким политичким трибинама некаквих савеза, само не знам за шта.

Што се тиче ванредних ситуација, нема побољшања у овој области ако се не изгради култура безбедности, ако се помно не прате фактори свих

ризика, ако се не увеже и интензивира сарадња надлежних институција на свим нивоима власти. Важнији је дух будности од планова угрожености у гвозденим касама када нам планинска бујица однесе мост на реци или када годинама плави исто подручје.

Морам да укажем на још један феномен – искуство нам говори да где год се преплићу надлежности више органа, институција или министарстава, ту увек долази до отупљивања сваке акције, а у закону на коме радимо видимо да је брзина кључни фактор. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Драган Весовић.

Да ли неко жели реч?

Колега Весовићу, изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Господине министре, амандман на члан 2. став 1. тачке 3) и 4), нешто сам ја ту хтео да променим. Наравно, то што сам ја хтео остаће моја жеља. Мислим да је то било боље, али да се надовежем на причу где кажемо – смањење ризика од катастрофа.

Јуче сам вам причао о катастрофама које су задесиле град Краљево, катастрофама земљотреса и поплава, па је онда уважена колегиница из Краљева, члан СНС-а, причала о једној катастрофи, и ту ћемо да поделимо ја и она мишљење, која се десила после земљотреса у Краљеву када је изгорела канцеларија у којој је био сав материјал који је говорио о ономе што је рађено у периоду санирања последица земљотреса. И, рекао сам и јуче, причао како је власт у Граду Краљеву функционисала после земљотреса, када је хапшен градоначелник, када је све пребачено што је било погрешно – или није било погрешно али то не можемо да знамо јер је канцеларија изгорела – на бившу власт обојену жутом бојом.

Међутим, шта је све у томе било интересантно? Када се то десило, а ви сте тада, министре, били на власти, тада је приликом земљотреса у Краљеву министар био Милан Марковић, тадашњи члан Демократске странке. Власт Српске напредне странке 2013. године тог министра, за кога кажемо да су постојали коруптивни елементи у санирању последица земљотреса у Краљеву, поставља октобра месеца за директора Канцеларије за сарадњу са Хашким трибуналом. Онда ми се чини све – да би власт почела, крене и из неког разлога, мени нејасног, стане. Зашто је то тада тако урађено? Сада је тај министар предавач по позиву на специјалистичким студијама на Факултету безбедности.

Дакле, да ли је он био крив? Да ли су тада бивши нешто урадили или нису? Мене то интересује као грађанина града Краљева. Мене интересује шта је било у тој канцеларији која је изгорела. Мене интересује – да ли је неко помоћ коју је, јуче сам рекао, држава Србија дала искористио за своје потребе и бацио љагу на мој град?

Ја немам одговоре на та питања, а индикативно ми је да је тадашњи министар који је био надлежан за то променио, одрекао се прошлости жуте боје 2013. године, за време ваше власти именован на позицију на коју је именован. Да ли је то њему значило неку аболицију? Била је и она афера „Бела лађа“, 500.000 евра брод итд. Те ствари, министре, бацају озбиљну сумњу на сваког добронамерног грађанина града Краљева, шта се ради, зашто се ради и зашто у нечему остајемо недоречени. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Држава није остала недоречена. Покренута је кривична истрага против тадашње градске власти и градоначелника за којег су постојале, односно постоје основе сумње да је злоупотребио помоћ коју је добио од државе. Један део тих навода је у каснијем поступку одбачен, али једна група кривичних навода, једна група индиција је преточена у кривичну пријаву и тај кривични поступак траје и данас. Мени је жао, наравно, што он ни дан-данас није завршен, после свих ових година. Године 2016. је било прво рочиште пред судом. Не могу да утичем на суд, не знам колико ће им требати, али се надам да ће и овај случај добити судски епилог, без прејудицирања шта и како. Ја имам своје мишљење о томе. Видећемо, наравно, шта ће суд рећи на основу прикупљених доказа.

Евидентно је да је коруптивних радњи у Краљеву било. То су грађани и сами пријавили. Тада је, после промене власти, било прикупљено доста доказа. Један део доказа је уништен. Наравно, шта да радите, у том неком поступку није било могуће то спречити 2010. или 2011. године. Али уверен сам да ће грађани Краљева добити правду, да ће добити судски епилог за некога ко је злоупотребљавао новац баш у моменту када је то грађанима Краљева било најпотребније.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колега Ного, имате по амандману још тридесет секунди.

Изволите.

СРЂАН НОГО: Ево, да се укључим и ја у расправу о граду Краљеву. Да ли онда можемо да се сложимо, министре, на основу онога што смо буквално у последња два амандмана имали као дискусију, да је то оно што ја тврдим откако сам народни посланик, да је кључ проблема у Србији правосуђе? Правосуђе не ради свој посао, не ради га на законит начин, не ради га на квалитетан начин. То је кључ.

Шта је са бившим министром, нисте одговорили, који није био обухваћен тим кривичним поступком и који се не тиче правосуђа?

Али, да се вратим, правосуђе је кључ свих проблема, оно не ради како треба. Одговорите, молим вас, на питање.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч?

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч?

Колега Деспотовићу, изволите.

ЗОРАН ДЕСПОТОВИЋ: Захваљујем, господине Арсићу.

Даме и господа, сви предлози закона које усваја Народна скупштина или су по препорукама ЕУ или су усаглашавани са законима Европске уније.

Мислим да је код предложеног закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама јако мало утицала струка. Зашто то наглашавам? Чињеница је да поједини чланови имају недостатке и нису баш јасно дефинисани. Знајући да је господин Марић, који нажалост тренутно није ту, професионалац у свом послу, дозволио је да поједини чланови предложеног закона имају те недостатке.

О тим недостацима најбоље може да примедбе да струка, као на пример да акцијом спасавања руководи овлашћени старешина надлежне службе, а то се сматра термином који није дефинисан Законом о полицији, нити другим правним актом. У овом предлогу закона требало је да стоји да акцијом заштите и спасавања руководи руководицац надлежне службе или лице које он овласти, било писмено или усмено, до доласка руководиоца на место догађаја. Где акцијом руководи ватрогасац-спасилац, најстарији по функцији, или, ако имају исту функцију, руководи онај који има већи чин. Ако тога нема, не зна се према овом предлогу закона ко је овлашћен, а и одговоран, да доноси врло битне одлуке у акцијама заштите и спасавања.

Затим, у једном од чланова предложеног закона требало би да стоји следеће – када се штаб не може састати у потребном року и у хитним ситуацијама, нпр. у случају земљотреса, пуцања брана, експлозија и слично, одлуку о евакуацији, поред градоначелника, председника општина, у хитним ситуацијама може донети и руководицац надлежне службе, а у посебно хитним ситуацијама евакуацију спроводи полиција.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Ми из Српске радикалне странке желимо да побољшамо ове законске одредбе и да на неким примерима који су се дешавали на простору Србије укажемо колико је преко потребно спровести потпуну контролу и бити припремљен за евентуалне катастрофе, тачније речено, да управљање ванредним ситуацијама мора бити јасно прецизирано законом, без обзира на то што овде има неких тврдњи да смо ми из СРС маргинална, минорна странка, чак неки тврде и да смо фашистичка. Али шта да радите? Човек је, без обзира на то колико се бави политиком, увек изненађен. Назвати део Србије фашистима и профашистичким, за то стварно треба храбрости. Знања ту не треба, треба стварно безобразлука. Изненађују чак и они који су 2004. године стајали пред вратима Српске радикалне странке не би ли ушли у СРС јер смо били на нивоу локалне власти владајућа партија, али, добро, увек је то тако у животу.

Конкретно, када је у питању међународна сарадња, предлог Српске радикалне странке односи се на то да се успостави што боља сарадња са Руском Федерацијом. Има то и онај практични део, сећате се, пре неколико година – додуше није био министар унутрашњих послова Стефановић, него Ивица Дачић – када су били пожари у околини Краљева; тада су у Руско-српски хуманитарни центар допремљени авиони за гашење пожара, тзв. канадери. По налогу америчке администрације, враћени су канадери јер су Американци сматрали да ти канадери могу да служе и за транспорт, не дај боже, живе силе, која би могла да окупира просторе Косова и Метохије.

Ми имамо на Пештери аеродром, војни аеродром, који сад није у функцији. То је идеално да буде међународна сарадња на нивоу Балкана; то је идеално место не само за Србију него и за шире подручје, за регион, да са тог места може брзо да се дејствује. А када би се успоставио један центар сличан оном у Нишу, и те како би се решили многи проблеми који увек могу да се покажу и који могу, нажалост, увек да буду присутни не само у Србији него и у нашем окружењу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднео народни посланик Иван Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета. Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Амандман на члан 2. је заправо наш принципијелни однос према овом члану који се појављује у сваком закону на основу те јединствене методологије, али ми мислимо да то заиста није потребно; значење израза једноставно није правна норма. Правници примењују закон и знају ваљда шта шта значи.

Ми сваки пут на овај члан, јер је то у сваком предлогу закона члан 2, увек стављамо исте амандмане. Ја сам конкретно предложила брисање ове тачке 7) из члана 2. став 1. која говори о ванредним ситуацијама, односно објашњава шта је ванредна ситуација. Али кад сте већ ишли у објашњење ових израза, онда бих рекла да овај израз „ванредна ситуација“ нисте баш прецизно и детаљно објаснили. За ово би требало, богами, пола странице да се објасни шта је све и у којим се све случајевима дешава ванредна ситуација.

Генерално, од проглашења ванредне ситуације некако постоји можда и страх грађана, шта год да се деси; не воле људи да се проглашава ванредна ситуација јер то увек указује на нешто веома опасно. Заиста, нажалост, дешавале су се ситуације када смо у делу државе морали проглашавати ванредне ситуације, али дешавали су се и неки догађаји када се у целој држави прогласило ванредно стање. То беше још 2003. године када је убијен Зоран Ђинђић и када је било заиста страшно живети у држави Србији, када су народни посланици пролазили у скупштинску салу поред оних обучених полицајаца, неких специјалаца, очи су им се само виделе, када су се седнице Скупштине држале ван очију јавности, када су хапшени људи, ето, како коме падне на памет. Заиста, од тога је ваљда остао неки зазор од појма уопште ванредне ситуације.

Добро би било и да се подсетимо, помиње се овде често тих 12.000 људи који су у тој акцији „Сабља“, у време ванредног стања 2003. године похапшени. Никад нисмо сазнали, било би добро да нам надлежни органи кажу, пошто су десетине хиљада тих људи добиле судску одштету зато што су били хапшени без правног основа, касније се испоставило, колико је то коштало државу Србију и ко је ту посебно одговоран.

Често овде слушамо и овог Зорана Живковића и ове разне... Не знам сад коме ко припада, али су тада сви припадали тој демократској, „жутој“ странци. Често они тако причају неке хвалоспеве о времену када су они били на власти, али, богами, требало би их подсетити и на ове неке другачије ствари.

Министре, када су у питању ванредне ситуације, било би добро... Понекад ми се чини да немате довољну комуникацију с осталим министрима у Влади. Не може се ниједна ванредна ситуација посматрати уско министарски, мислим уско ресорски. Ми смо овде имали министра Горана Тривана (мислим да је био пре вас) и говорили смо о разним еколошким катастрофама које се у Србији дешавају, о разним криминалним, богами, радњама у тој области. То иде до те мере да би у неким местима било добро прогласити и ванредну ситуацију, јер се људи трују а надлежно министарство не реагује на прави начин. Ево, чисто да видите и у Влади да се мало... Наравно, свако се бави својим ресором, али

претпостављам да као Влада делујете и јединствено, да разговарате о проблемима који се дешавају у Србији. У контексту ове тачке 7) става 1. члана 2, чисто да вам скренем пажњу и на такве ствари. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела Наташа Сп. Јовановић.

Да ли желите реч?

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине министре, центар за ванредне ситуације, Руско-српски хуманитарни центар у Нишу заиста је место где треба да фокусирамо сва питања везана за ову тачку и за тему овог закона. Због чега? Због чињенице да је услед климатских промена и свих изазова које ће у будућности имати читава планета пред собом, могућих терористичких активности и свега онога чиме може да се угрози живот и здравље људи на простору Србије, па и у нашем окружењу, тај центар једини оспособљен да на прави начин, високопрофесионално делује у таквим ситуацијама.

Да је тако, показује чињеница да људи који су експерти за ову област, јер ови непријатељи из НАТО-а којима је овај центар трн у оку имају као пандан Руско-српском хуманитарном центру у Нишу некакав Евроатлантски центар за одговор за ванредне ситуације... Па, знате, они су заиста у односу на Русе и на нас смешни по том питању. А да на сваки начин покушавају да уцењују и врше притисак и на вас и на читаву Владу Србије, то је јасно из свих порука које стижу од овог Скота, америчког амбасадора, који је овде омиљен међу појединим колегама, да погледам сада на ову Расимову страну, који јасно и недвосмислено каже, као и високи представник америчке администрације који је био у посети Србији Брајан Хојт Ји, да није нормално да се руским хуманитарцима додели дипломатски статус.

То није сада питање... Ви кажете, решиће Вучић и Путин између себе. То је једно питање за будућност Србије, геостратешко питање за Србију као жилу куцавицу на Балкану, питање опстанка Косова и Метохије. Њихова је фобија, тих зликоваца из НАТО-а, управо тај Руско-српски хуманитарни центар, јер, како они кажу – ево, један новинар „Политике“ је звао пре годину дана управо овог Скота да га пита – па, близу је КиМ, а они тамо имају не знам колико својих НАТО снага и Американци својих војника, па шта ће даље да се дешава. Е, то им смета, господине Стефановићу.

И док се ми овде неким формалним текстом закона, условно речено, замајавамо, они, с друге стране, спречавају нас да урадимо једину праву ствар. А притисцима које константно спроводе преко свог вазала, Европске уније, уцењују вас, Владу Републике Србије, председника

Републике Србије да не смете да урадите оно што је једино исправно и чиме бисмо у будућности много помогли нашем народу, много већом опремом, много већим бројем припадника, врхунских специјалаца, а то је да се определите на коју ћете страну. Треба да се определите, последњи је час, последњи је тренутак, за сарадњу у сваком смислу, војну, безбедносну, политичку, са Руском Федерацијом.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднео посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани представници власти, поштоване колеге народни посланици, у анализи ефеката предложеног закона на једном месту каже се следеће: „Досадашња пракса је показала да у случају ванредне ситуације, када је угрожен већи број лица или имовине, грађани реагују инертно у смислу да је то обавеза државе и локалних органа власти, односно да не препознају своју улогу у систему“.

Нигде у овом вашем образложењу предложеног закона нисам видео зашто грађани не препознају своју улогу у систему. У ком систему? У систему криминала, корупције, пљачке, у систему у коме су опљачкане робне резерве, опљачкана атомска склоништа, у систему у коме имате ситуацију да грађани не могу да скрпе крај с крајем у овој пољопривредној сезони јер је прениска цена малине а превисока цена горива. Просто, како мислите да у таквом једном систему грађани имају поверења у власт и у државу? И то у коју власт? Да ли у власт Социјалистичке партије Србије, која већ тридесет година влада? Да ли у министра војног, који је некада био у ЈУЛ-у, а сада је у вашој власти?

Дакле, у који то систем грађани да имају поверења после толико предизборних лажи, после толико превара, после толико промењених страначких лидера, идеологија? Од Српске радикалне странке до Српске напредне странке пут је, господине Стефановићу, поприлично далек, али сте га ви прешли. Од некога ко је некада био против уласка Србије у ЕУ до данас највећег еврофанатика, који би ишао у ЕУ по сваку цену, па је чак спреман и да призна независно Косово да би га ЕУ примила у своје окриље.

Шта је заправо прави ризик од катастрофа? Да ли је катастрофа продаја ПКБ-а? То је катастрофа. Да ли је катастрофа продаја РТБ Бор? Да ли је катастрофа продаја Београдског и Нишког аеродрома? Да ли је ванредна ситуација долазак СНС-а на власт? То је највећа ванредна ситуација у Србији у много последњих деценија. Да ли овај закон разматра решавање и управљање том највећом катастрофом, која се зове долазак СНС-а на власт пре шест година?

ПРЕДСЕДНИК: Потпредседник Владе, министар Небојша Стефановић.

НЕБОЛША СТЕФАНОВИЋ: Оно што јесте запањујуће када говорите о томе, оно што јесу биле ванредне ситуације то је када сте ви са вашим коалиционим партнерима тукли те малинаре, знате, када сте их тукли, пребијали, када сте људе малтретирали, превртали им возила, све са овим људима са којима делите сада ове вредности.

Видим да сте фасцинирани овом речју еврофанатизам, али то сте нас помешали са вама. Ви сте еврофанатици. Ви сте данас највећи еврофанатик у Србији јер подржавате људе који су успоставили границу на Јарињу и Брњаку, људе који су успоставили границу између Срба и Срба, људе који су дозволили да Срби дођу, да морају да пале границе на Јарињу и Брњаку 2011. године, а онда сте их тукли, малтретирали, прогонили и хапсили, ви и ваши коалициони партнери, Драган Ђилас, Вук Јеремић, Борко Стефановић и сви остали. Ви сте са тим људима, са којима делите вредности пребијања малинара, еврофанатизма, испуњавања сваког налога Брисела, са онима који су успостављали границе између Срба и Срба и који су одлучили да се о Косову и Метохији више не расправља у УН него у ЕУ.

Са тим људима данас обилазите Србију, делите њихове вредности и ви ћете, у ствари, служити као механизам њиховог доласка на власт. Ви треба да будете та лажна понуда бирачком телу, које треба да каже – да, ово су некакви људи из деснице, они немају везе са ЕУ, не би ли и тај део гласова узели и они постали премијер и министри. Па нећете ваљда ви бити премијер у тој коалицији?! Зна се ко ће да води и финансијске елементе, као што су водили у време када су били на власти. Тада су ведрили и облачили и њихове фирме имале промет по осамнаест милијарди динара за време док су били власт. То није морално, ако ништа друго. А ви сте с тим људима сада најближи партнери, најближи, нема бољих. То су људи који су заједно с вама увели „Великог брата“ на државну телевизију, а на рачун деце у Пионирском парку! Има ли шта моралније од тога?

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Када причамо о Косову и Метохији са Бошком Обрадовићем, који тамо не може три гласа да добије, то је потпуно бесмислено. Ја сам мислио да најмање гласова добија тамо где га најбоље знају, у његовом рођеном граду, међутим, постоји место на коме добија још мање а то је Косово и Метохија. Нашао је да прича о Александру Вучићу, Српској напредној странци, дакле о људима који на Косову и Метохији имају подршку од 80%. Шта о томе мисли патријарх српски, чуо је. Али није то битно, битно је да Бошко Обрадовић апсолутно не зна шта прича када помене Косово и Метохију.

А када помиње Европу, ево како се он не слаже с Европом, ево како он има нешто против: ово је господин Зеленовић, са којим Бошко Обрадовић седи свако вече; свако вече са њим и Ђиласом, уз скуте један другом. Тај Зеленовић, по договору са Бошком Обрадовићем, координатором Ђиласовог савеза, по договору са Јеремићем, по договору са самим Ђиласом, данас када ми причамо и Бошко Обрадовић помиње Европу... У Савет Европе су послали овог Зеленовића да тамо прича најгоре о Републици Србији. Тако се он гади Европе. Гади се Европе само онда када пред ту Европу пошаље свог Зеленовића да најгоре могуће ствари прича, да клевеће и блати Србију. Тако се он гади нешто од Европе, тако се устручава и тако има нешто против те и такве Европе.

Шта га је послао да каже? Ево, каже сам Зеленовић, човек се тиме хвали, иде тамо, тврди сам Зеленовић, да прича како је Србија земља попут Турске и попут Молдавије, где се убијају политички противници. Најгоре, најодвратније лажи да изговори на рачун сопствене земље. Тамо га је послао Бошко Обрадовић, који хоће да прича о идеологији, само не знам којој, да ли о идеологији ДСС-а који га је финансирао из „Колубаре“, да ли идеологији Демократске странке, која га је финансирала преко министарстава. И ДСС сам каже – јесмо, финансирали смо Бошка Обрадовића, и ми и ДС. Драган Ђилас га је 2012. године финансирао у Београду. Па све Бошко Обрадовић прича – није, није, лажу. Ево, сада је сео поред Драгана Ђиласа, да му плати добар ауто, да оде по тим њиховим трибинама, да му плати лепо одело и да се тамо слика, да не крије више да Драган Ђилас даје леп џепарац и њему лично, и овом Зеленовићу несрећном и осталима из те њихове тајкунске коалиције.

(Председник: Време.)

Последња реченица. Ако о идеологији прича, нек се врати на Љотића, али нека зна – његов је ниво један обичан Марисав Петровић.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајућа.

Дебата је добра и озбиљна и хвала министру полиције што учествује у дијалогу на један одговарајући начин и даје свој допринос. Дакле, ако се неко из бившег режима бавио криминалом, корупцијом, пљачком и лоповлуком, зашто за шест година никога нисте ухапсили? Зашто није завршен ниједан судски поступак за шест година ваше власти? Зашто се данас у затворима Србије не налази нико ко је опљачкао Србију у претходних тридесет година? Па зато што седи с вама у Влади, господине Стефановићу. Синиша Мали, који је учествовао у свим пљачкашким приватизацијама, или можда Горан Весић као заменик градоначелника или прави градоначелник Београда. Не можете да хапсите оне који су сада у СНС-у, у Влади или воде Град Београд. То је прва ствар.

Друга ствар, ријалити-шоу. Ако није добар тај ријалити-шоу, зашто нисте подржали министра културе Владана Вукосављевића када је хтео да га ограничи, опорезује и уведе ред у ту област, него сте подржали Жељка Митровића и ТВ Пинк? Спремни сте тенкове да изведете да бисте бранили ТВ Пинк, као срце вашег пропагандног система, лажи и пропаганде. Зашто нисте подржали Владана Вукосављевића, него сте стали у заштиту Жељка Митровића? Што не укинете ријалити-програме? Што их додатно не опорезујете? Што их не пошаљете после 12 сати ноћу, да се гледају? Што их на било који други начин не ограничите ако нису добри? Немојте мени то замерати, ја никакве везе немам с тим. Први број часописа у Србији који је објављен против ријалити-шоуа био је часопис „Двери српске“, пре више од десет година.

О чему ви то мени причате? О Косову и Метохији? Хоћете да вам прочитам закључак Владе Републике Србије од 6. децембра 2012. године, у потпису председник Владе Ивица Дачић, а први потпредседник Владе Александар Вучић? Каже тачка 2 – Влада ће применити постигнути споразум у вези интегрисаног управљања административним прелазима на следећи начин: административни прелази Јариње и Мердаре биће отворени 10. децембра, административни прелази Брњак и Кончуљ биће отворени до 31. децембра 2012. године. Чија је то Влада, господине, увела?

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Небојша Стефановић, изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Ваша влада је то увела, ваша влада Ђиласа, Вука Јеремића, ви сте то увели. Шта су људи спаљивали 2011. године? Шта су спаљивали људи 2011. године? Спаљивали су оно што сте ви поставили.

Па не можете ви тако лако да се извучете из тога. Седите са Вуком Јеремићем, Ђиласом, Борком Стефановићем, који су политички оци тога и ријалитија који се емитовао на државној телевизији о трошку свих грађана, а био је у простору Дечјег центра „Пионирски град“. То је оно што је било намењено за нашу децу; није то израђено на приватном, на нашем. Ја живим у Београду, на нашем је изграђено, тамо где је требало да наша деца имају простор. Ту је изграђен тај ријалити, који је требало да служи да Ђилас заради новац. И зарадио га је.

Они су доносили законе... Зашто нико није ухапшен? Па доносили су законе у то време да могу некажњено да пљачкају, да се богате и да им нико не може ништа. Промењени су ти закони, али, шта ћете, у то време... Постоји нека правна сигурност, морате да поштујете законе који су били на снази.

Ја у ствари кажем, ви сте део те коалиције. Ви сте данас исто са свим залагањима која имају и Борко, и Ђилас, и Јеремић, и залагања за НАТО,

и залагања везана за ријалити и залагања за укидање фреквенција оним телевизијама које вам се не свиђају и пребијање новинара.

Ви сте део тога. Ви сте део те коалиције и један од њених функционера. Нећете ви баш бити у највишим врховима власти када та власт дође, ако икада дође; ви ћете бити у неким другим нивоима. Али они који су сада ту, који као *puppet master* фактички управљају целим тим системом, они ће управљати Србијом и опет извлачити све те паре, као што су то радили. Они имају данас на рачуну милионе, и Вук Јеремић и Ђилас, милионе евра, не динара. То су прави милионери, који су имали све у својим рукама све време своје власти, и опет покушавају да се дочепају те фотеље.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реплика, Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, координатор Драгана Ђиласа за Народну скупштину малочас је рекао како не постоје никакве правноснажне пресуде против људи из бившег режима. Међутим, њега је демантовао његов лични тужибаба који тужи и кука против државе Србије данас у Стразбуру, Небојша Зеленовић.

Каже Небојша Зеленовић, постоје само три правоснажне пресуде, све остало је потпуно нејасно, недовршено, без икаквих резултата. Дакле, као што видите, унутар саме те коалиције постоје бројне недоречености, бројни сукоби и нејасноће. Координатор каже – не постоји ниједна пресуда, а овај који данас тужака државу Србију у Стразбуру, његов коалициони партнер, каже – постоје само три.

Е, једна од те три пресуде је пресуда Бориславу Новаковићу за малверзације и пљачку града Новог Сада док је био директор Завода за изградњу града Новог Сада. Иначе, то је исти онај Борислав Новаковић који је физички насрнуо на полицајца у Врбасу када је полиција радила свој посао, зато што је Борислав Новаковић умислио да он треба да се супротстави службеном лицу у обављању службених радњи.

Што се тиче... Да, то је онај што је гласао из Солуна.

Што се тиче часописа „Двери“, Бошко Обрадовић јесте покренуо часопис „Двери“, али први лист који је објавио да су покренуте „Двери“ био часопис је „Нова искра“, то је број 62, за период јул–септембар 2000. године. Дакле, о „Дверима српским“ грађане Србије обавештава Љотићевска „Нова искра“. Сад ја разумем који је проблем координатора. Он као змија ноге покушава да сакрије.

Шта, време?

(Председник: Време.)

Време. Видите, кад не знају шта ће да кажу, време. Наставићемо даље.

ПРЕДСЕДНИК: Не, мени је било толико интересно да сам заборавила на време, ја сам крива.

Хвала.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Па, знате шта, тај бивши режим, против кога су Двери биле наравно, и остале, јесте интересантан и по томе што је створио Српску напредну странку, а не сећам се да сте се бунили против тога.

Кад је Мики Ракић, као шеф кабинета Бориса Тадића, био најбољи пријатељ Александра Вучића, нико од вас се није бунио против Микија Ракића. И нико се није бунио када вам је тадашња власт давала термине на РТС-у, „Утиску недеље“, кад вам је остављала посланике овде у Скупштини, када вас је финансирала, када вам је омогућавала да настанете и постанете то што сте данас постали. Тада су та Демократска странка, Борис Тадић и бивши режим били добри јер су створили Српску напредну странку.

Сви који су из тог бившег режима прешли у редове СНС-а, они су добри без обзира на то што су бивши режим. Па тако и СПС, који је прешао у ваше редове, више није бивши режим, сад је супер СПС; само да служи вама и СПС је одличан. Исто тако, тај Горан Весић, Синиша Мали – чим су претрчали на другу страну, одмах су добри. А да су остали у опозицији и да нису хтели с вама, онда би били лопови, криминалци, пљачкаши. А нико вам не брани да кривично гоните те лопове, пљачкаше и криминалце. Дакле, будите поштени.

Будите поштени. Као што каже ова фотографија на којој се види Дарко Глишић, председник Извршног одбора СНС-а, заједно са колегама из Угљанинове странке, јер формирате заједничку владајућу коалицију у Тутину. Дакле, СНС, да, ви сте заједно у власти са Угљанином, који у овом тренутку има одређене сепаратистичке амбиције у Рашкој области. Да ли сте ви изашли из локалне власти са Угљанином? Ма, не пада вам на памет! Да ли сте се ви оградиле од овог вашег загрљаја са Сулејманом Угљанином, који је у овом тренутку водећи сепаратиста у Србији? Па не, све за власт! Дакле, напредњаци су спремни да продају све за власт.

ПРЕДСЕДНИК: Министар Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Не бих о господину Ракићу, он је био државни службеник и више није с нама на овом свету, те заиста о њему не бих ниједну реч.

Што се тиче онога о чему сте ви говорили, па ви сте управо с онима који су били потпуна еманија тог режима. Ви сте с онима који су представљали режим, који су били шефови тих странака, који су донели све то у Србију; не неки чланови странака, не неки ситни функционери.

Ви сте били с онима који су одлучивали о судбини, који су били министри, градоначелници, председници тих странака. Ви сте били са људима. Па, Борко Стефановић и Вук Јеремић, то је била само туча који ће од њих више да уради за независно Косово. То је била само разлика да видимо који ће од њих двојице тог дана да заблиста око тога.

Значи, ви сте са тим људима у коалицији. Нисте ви у коалицији са неким тамо чланом неке од тих странака, ви сте са њиховим шефовима. И са Борисом Тадићем, који је био тада и председник те странке. Ви фактички имате континуитет свих председника Демократске странке, покупили сте да будете у друштву свих који су одлучивали, да случајно некога не пропустите. Сви који су одлучивали о Косову у УН, да изађе и да буде у ЕУ, тамо где ћемо ваљда боље да прођемо него у УН... Ви сте с њима ушли у коалицију.

И, ушли сте с онима који су били и остали синоним корупције. На крају крајева, о томе говори и Верица Бараћ, која је тада говорила о корупцији, системској корупцији, о контроли над медијима, да не постоји апсолутно ниједан слободан медиј у Србији. То је говорила о Драгану Ђиласу, о његовој контроли над секундама, о његовом богаћењу, о потпуно челичном стиску на свим медијима.

А колико је нама било ко давао... Па ја нисам могао за четири године да гостујем једну секунду на Студију Б, који је тада имао веома малу гледаност. Ни једну једину секунду. Толико о томе колико је ко нама било шта давао. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Ево, наставићу тамо где сам стао пошто господин координатор, кад не зна шта да каже, онда каже – време. Моје време од те две минуте је заиста било истекло, али наставићу оно што сам имао да кажем, да изговорим до краја.

Дакле, Двери српске су рекламиране у љотићевском часопису „Нова искра“ за период јул–септембар 2000. године, у броју 62. Сада, ја разумем господина координатора, он крије своје љотићевске политичке корене и своја изворна идеолошка убеђења као змија ноге, јер тешко је објаснити том делу бирачког тела да сте у коалицији са Драганом Ђиласом, Вуком Јеремићем, Борком Стефановићем, Зораном Лутовцем, Душаном Петровићем. Дакле, то је заиста тешко објашњиво.

Ја разумем које све тегобе има господин координатор. Драган Ђилас га плаћа да буде координатор Савеза за Србију у Народној скупштини и сад он мора да оправда те паре, али тешко му то иде. Да ли сте приметили, драге колеге и драги грађани Србије, када је господин координатор у сали

Народне скупштине, нема ниједног посланика Демократске странке, нема ниједног посланика Вука Јеремића? Седи сам са својом тројком и нема никог живог. А онда прети Српској напредној странци – е, знате, ми смо друга политичка снага, ми смо једини који можемо да вас победимо, ми смо поштени, ми смо исправни итд., предводе нас највећи политички лидери попут Драган Ђиласа, Вука Јеремића, ми смо ти који ћемо да препородимо Србију. А празна сала, нема нигде живе душе. Нема никога.

Ја разумем, Драган Ђилас одмах ће да га назове и да га пита – чекај, за шта ја тебе плаћам, плаћам те да координираш том моћном политичком организацијом у Народној скупштини која се зове Савез за Србију, која окупља и ДС и све остале посланичке групе. А седе њих четворица.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, идемо даље.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Томислав Љубеновић.

Изволите.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала.

Посланичка група СРС поднела је амандман на члан 2. Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама. Предложили смо да се у члану 2. став 1. тачка 10) избрише.

Наиме, члан 2. Предлога закона односи се на значење израза. Предлагач у образложењу, између осталог, каже: „Дефиниције из члана 2. односе се на изразе који се користе у закону, а чија значења нису касније у одредбама закона посебно одређена. Укупно је обухваћено 25 израза, почев од основног – појма катастрофе, па до великог удеса. Код утврђивања дефиниција, у највећој мери је коришћена прихваћена међународна терминологија, уз одговарајућа прилагођавања правном систему Републике Србије и правилима и духу српског језика. Дефинисани су појмови и изрази чије значење није на обавезујући начин утврђено у неком другом пропису, а за потребе правилне примене и разумевања решења садржаних у овом закону неопходна је њихова прецизна дефиниција.“

Амандман који смо поднели представља правнотехничку редакцију Предлога закона. Посланичка група СРС је мишљења да би се прихватањем овог амандмана добио растеређујући текст закона, јер законе примењују правници па им није потребна помоћ тумача. Тиме би се добило довољно простора да се у текст закона који ће бити усвојен унесу веома важне одредбе, које су од суштинског значаја, а то су одредбе

којима би свим члановима Српско-руског хуманитарног центра у Нишу Влада Републике Србије доделила дипломатски статус, онако како је то предложила Посланичка група СРС. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Весна Ивковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Весна Ивковић.

ВЕСНА ИВКОВИЋ: Поштована председавајућа, поштовани министри са сарадницима, поштоване колегинице и колеге народни посланици, у члану 2. став 1. након тачке 11) додаје се нова тачка 11а), која гласи: „Узбуњивање је обавештавање становништва о наступајућој или насталој опасности“.

Овим амандманом врши се допуна члана 2. Предлога закона, којим су дефинисани изрази и појмови употребљени у овом закону. Наиме, иако је чланом 57. и чланом 94. прецизније и шире дефинисан овај појам, хтела сам да се овај појам нађе и у члану 2. где је скуп свих дефинисаних појмова из предлога овог закона.

Сам појам „узбуњивање“ односи се на обавештавање становништва о наступајућој или већ насталој опасности ради хитног поступања у циљу заштите живота и здравља. Узбуњивање се врши путем система за јавно узбуњивање, који се састоји од одговарајућих акустичних извора, односно сирена, уређаја за предају и пријем сигнала за даљинско управљање сиренама и специјализованих јединица цивилне заштите за узбуњивање.

Грађани имају право да буду обавештени о ризицима, катастрофама, мерама и активностима које се предузимају, као и о могућим последицама катастрофа, и другим информацијама од значаја за заштиту и спасавање. Информације и обавештења дају се у приступачном и лако разумљивом облику и формату, укључујући знаковни језик и Брајево писмо, чиме се водило рачуна о нарочито рањивим групама.

Предлогом овог закона доказујемо колико је ово друштво, односно Влада Републике Србије одговорна. Полазећи од тога да је нужност сваког одговорног друштва да континуирано ради на унапређењу степена своје отпорности према претњама и опасностима од катастрофа, које су, сведоци смо, не само код нас већ на глобалном нивоу све чешће, неопходно је унапредити постојећи систем заштите и спасавања у Републици Србији.

Имајући у виду да смо у претходном периоду имали нека лоша искуства са катастрофама, а посебно поплаве 2014. године, указала се потреба за доградњом правног и институционалног оквира за управљање

ризиком од катастрофа, нарочито у погледу превентивних активности у овој области. Предлог овог закона баш то и чини, ставља у први план принципе, планска документа и мере и активности које треба да што успешније допринесу превенцији катастрофа, као и отпорности појединца и заједнице на последице катастрофе ако до ње дође.

Оно о чему се нарочито водило рачуна јесте то што је акценат стављен на заштиту рањивих група, родну равноправност као и успостављање партнерства између јавног и приватног сектора.

Новину представља и међународна сарадња, како у домену превенције, размене информација, тако и у пружању и примању хуманитарне помоћи.

Новина је што се по први пут уводи регистар ризика као интерактивна електронско-информациона база података о свим ризицима и опасностима од елементарних и других непогода и катастрофа.

Овим законом успоставља се национална платформа, која ће благовремено, у комуникацијама на различитим нивоима и разменом информација, допринети бољој превенцији и заштити од непогода, катастрофа и других опасности и бољем управљању ризиком и бољем мониторингу.

Оно што је на крају најважније, а што је и циљ овог предлога закона, јесте да заштити оно што је најдрагоценије, а то су људски живот и здравље, животна средина и материјална добра. Циљ је да се смањи ризик од катастрофа и управља ванредним ситуацијама, као део јединственог система националне безбедности у Републици Србији.

Једном речју, доношењем овог закона доприносимо томе да се повећа степен безбедности наших грађана. Зато, у дану за гласање, Посланичка група СПС гласаће за овај закон. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Неђо Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Звонимир Стевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Звонимир Стевић.

ЗВОНИМИР СТЕВИЋ: Поштована председавајућа, уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, на Предлог закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним

ситуацијама, поднео сам следећи амандман – У члану 2. став 1. након тачке 13) додаје се нова тачка 13а), која гласи: 13а) регистар ризика од катастрофа је интерактивна, електронска, географско-информациона база података на територији Републике Србије коју води Министарство у сарадњи са надлежним органима државне управе, другим државним органима и имаоцима јавних овлашћења“. Као образложење навео сам: „Амандманом се врши допуна члана 2. Предлога закона којим су дефинисани изрази и појмови употребљени у закону.“

Наиме, основни циљеви којима теже решења у Предлогу закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама јесу првенствено у свеобухватном нормирању превентивних мера и активности ради смањења ризика од катастрофа, ефикасном реаговању у случају наступања катастрофа, као и што ефикаснијем отклањању њихових последица како би се што пре обезбедили опоравак и нормализација услова за живот и рад на погођеном подручју.

Предлогом закона стављају се у први план принципи, плански документи, мере и активности које треба да допринесу што успешнијој превенцији катастрофа, јачању отпорности појединаца и заједнице на последице елементарних и других непогода и подизању нивоа спремности за реаговање у случају наступања елементарне и друге непогоде.

Када се ради о решењима која уређују систем реаговања, она су углавном ослоњена на постојећа решења, с тим што је из њих отклоњено оно што се у пракси показало нефункционалним и недовољно ефикасним. У целини, та су решења поједностављена и иновирана како би била јаснија и применљивија, имајући у виду да се овај систем налази у процесу надоградње од доношења Закона о ванредним ситуацијама и да су у томе постигнути одређени резултати.

Такође, у периоду примене Закона о ванредним ситуацијама и на бази искустава у досадашњим ванредним ситуацијама указала се потреба за доношењем новог закона, са жељом да се прецизније дефинишу поједине одредбе, које ће учинити јаснијим а самим тим и његову ефикаснију и прецизнију примену.

Ситуација на терену и све оно што нам се догађало последњих година, а посебно поплаве из 2014. године, захтевају стално унапређење система смањења ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама, наравно користећи праксу и других држава.

Као што је речено, овим законским пројектом врши се надоградња постојећег закона у циљу постизања веће ефикасности. Такође, неопходно је веће укључивање локалних самоуправа и благовремена процена ризика од катастрофа како би се смањио ризик, заштитио живот људи и материјална штета свела на минимум.

Једну од кључних улога у спровођењу овог закона, у циљу ефикасности, имају и сами грађани, који треба да преузму активну улогу а не да се понашају пасивно, инертно, као што је пракса показала у појединим ситуацијама.

Значајна измена је што усвајањем овог закона скупштине општина које чине градску скупштину преузимају обавезу и активну улогу у смањењу ризика од катастрофа, тако да у појединим случајевима због неефикасности и неблаговремене процене ризика поједини штабови могу бити распуштени, са циљем превазилажења катастрофалног стања које може настати или када се није водило рачуна о животима људи.

На крају, кључна ствар у овом законском пројекту јесте превентивно деловање. Новац који се инвестира у заштиту или превентивно деловање може вишеструко да помогне у смањењу ризика од катастрофа.

У дану за гласање Социјалистичка партија ће гласати за предложени сет закона. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Изволите.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, у оквиру претходних дискусија ми смо већ указивали на неке чланове овог предлога закона, да не представљају праве законске обавезујуће регулативе. Једна од таквих је и тачка 14) члана 2. став 1, чије брисање се овим амандманом тражи.

Наша основна примедба на овај предлог закона, што смо већ у начелној расправи истакли, јесте да у оквиру овог предлога има превише уопштених ствари, што је за један озбиљан закон недопустиво.

Такође бисмо истакли још једну примедбу, за коју можемо да кажемо и да је основна, а то је да се овај предлог закона искључиво базира на стратегији коју доноси Влада, а која није обавезујућа и доноси се на један одређени период. Ми сумњамо да ће због тога остати доста ствари незавршених. Зато сматрамо да је овај предлог закона требало да буде прецизнији и јаснији и предложили смо амандмане којима смо понудили боља, прецизнија и свеобухватнија решења како бисмо побољшали овај предлог закона.

На крају бих, министре, питала вас – да ли имате неке нове информације, односно нека нова сазнања у вези с криминалним активностима нарко-боса, Расима Љајића?

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Данијела Стојадиновић.

Изволите.

ДАНИЈЕЛА СТОЈАДИНОВИЋ: Хвала, председнице.

Господине министре, господине Марићу са сарадницима, ја сам поднела амандман на члан 2. став 1. где се након тачке 14) додаје нова тачка 14а која гласи: „14а) евакуација је планско и организовано померање људи, животиња и материјалних добара са угрожених на неугрожено подручје“.

Овим амандманом се врши допуна члана 2. Предлога закона којим су дефинисани изрази и појмови употребљени у закону. Амандман није прошао, али бих ја искористила прилику јер сам прошле недеље у уводној речи имала пар питања, с обзиром на то да нам је на дневном реду и Предлог закона о добровољним ватрогасним друштвима, што је јако позитивно. Значи, једна нова снага од 150 регистрованих, 300 ватрогасних друштава, која ће, чули смо, од вас добити возила и бити спремна да помогну не само при непогодама, пожарима, поплавама него и у евакуацији.

Моје питање се односи на њихово финансирање с обзиром на то да ће имати финансије од Републике, локалних самоуправа, поклона, донација, и онај део који је њихов самостални приход. Претпостављам да да је то још у разради и да ће се новим прописима овај део на тај начин дефинисати, па бих замолила, ако можете, да то објасните. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Изволите, министре.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: С обзиром на то да смо сада дали могућност да привредна друштва врше услуге обуке... Дакле, Република Србија ће имати свој центар на који ми хоћемо да се ослонимо, у Младеновцу, који ће бити наш кључни центар за обуку свих кадрова који се баве ватрогасно-спасилачком службом у оквирима државе. Између осталог, један од кључних центара ће бити ту. Ми смо пружили могућност и привредним друштвима да врше обуку и да то наплаћују, наравно ко је добио лиценцу за обављање тих делатности, тако да ће се односити на та средства. Та средства ће моћи да буду коришћена и за њихово финансирање.

Оно што јесте важно... Јер, имали смо досад примедбе, с правом, Државне ревизорске институције када локална самоуправа издвоји средства из буџета за одређену делатност која није наведена као делатност локалне самоуправе – онда је увек било питање да ли су та средства наменски потрошена или не. Сада смо омогућили да из локалне самоуправе, аутономне покрајине и Републике буду финансиране делатности тих друштава. Наравно, биће важно да се води рачуна да то буде заиста наменски, да то буде у складу са стандардом који предвиђају и лиценце које смо овим законом дефинисали. У сваком случају, то је суштина оног што смо предвидели кроз решења.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднела Марина Ристић.

Да ли жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео посланик Никола Савић.

Да ли жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео посланик Немања Шаровић.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Ево прилике да наставимо ону крајње занимљиву расправу са министром.

Господине министре, с обзиром на то да сте рекли да не постоји нико ко може да најављује хапшење и да се то никада није ни догодило, ја ћу вас подсетити на један случај. Двадесет и првог јуна 2014. године Александар Вучић је најавио хапшење Драгослава Космајца. Међутим, то није све. Он је рекао да се ради о највећем нарко-дилеру у Србији, коме нико не сме ни име да помене. Још нешто, много озбиљније: „У полицији постоје људи који се виђају са тим Космајцем, који је бог и батина. Сви се, бре, плаше и сви ћуте о томе да људи из полиције и других служби имају контакте с њим. Тражио сам ударе на Космајца, али то до данас није урађено“.

После тога је било је неких смена у врху полиције и неколико месеци касније ухапшен је Драгослав Космајац, како ви кажете, највећи дилер у Србији. Међутим, уместо оптужби за диловање дроге које су, признаћете, неупоредиво озбиљније, он је оптужен једино за подстицање геодете на злоупотребу службеног положаја. Сада, као грађанин, као народни посланик, ја мислим да ни ви не можете бити незабринути, а не могу ни ја, поставља се питање зашто је то тако. Зашто након оваквих оптужби? Да ли су ово биле оптужбе без икаквог основа? Како је могуће да ви за једну особу тврдите да је највећи нарко-дилер, а на крају не буде оптужен? Како ми, господине министре, да вам верујемо данас када председник СРС изнесе оптужбе за некога да је један од највећих нарко-дилера у Србији, како да вам верујемо када ви кажете да немате о томе никаква сазнања? То је питање.

Разумете? Видите како се мењају ствари: неко је нарко-дилер, па суд докаже да није. За некога постоје одређена сазнања, износе се у јавности, а онда ви као министар то демантујете. Да ли сте ви под нечијим утицајем и под чијим? Ко су ти људи из врха полиције о којима је говорио Александар Вучић и врха безбедносних служби који се састају и који су се састајали са Космајцем? Да ли су ти људи процесуирани? Да ли они и даље раде у МУП-у? Да ли и даље раде у безбедносним службама? То су све изузетно озбиљна питања и молим вас да ми одговорите.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Пре свега, то се догодило тридесетак дана након што сам постао министар унутрашњих послова. Дакле, све оно што се дешавало у полицији пре тога, све оно за шта су постојали докази, ми смо подносили кривичне пријаве, предавали надлежним тужилаштвима, па нек судови одлучују ко је крив а ко није крив.

Оно што јесте ситуација данас јесте да данас у врху полиције нема људи који сарађују са криминалцима, нема оних који штите било кога и нема оних који ће било кога због партијске, политичке, финансијске, социјалне или било које друге припадности заштитити, већ ћемо те људе процесуирати, као и оне који су прикупљали податке да би их предавали неким страним службама, као и оне који су прикупљали податке да би их дали криминалцима. Свако ко има било какав контакт који није законит биће ухапшен, процесуиран, предат тужилаштву и судовима, у складу са законом. Што се тиче свих осталих, има их много, Сектор унутрашње контроле је поднео много кривичних пријава. Ја не могу сада да вам кажем шта је статус тих пријава, односно докле су судски спорови стигли, јер не постоји јединствена база коју МУП може да добије; то ради Министарство правде.

Што се тиче свих осталих случајева, ми не можемо да се базирамо на изјавама, медијским спекулацијама и свему томе. Све то може да се провери, али када сте имали судске поступке, који су окончани, и сви ти судски поступци су завршени на начин да није било било каквих сумњи, доказа или било чега изнетог, шта може МУП након тога да уради? Ништа. Судски поступци окончани, нико у тим поступцима није изнео било какву тврдњу, чак ни инсинуацију; чак ни ти људи који су навођени у новинама (и само у новинама навођени), ни полицајци који су били присутни никада нису питани директно на та питања, негирали да се то догодило, питани ти људи, негирали да се то догодило, и то много пре него што сам ја постао министар унутрашњих послова. Дакле, све то завршено је у судском поступку, правоснажно. Након тога, ви више немате било какав механизам да било шта утврђујете. Изношење тих теза хиљаду пута неће их учинити више истинитим, само ће учинити да ми водимо једну расправу унедоглед.

ПРЕДСЕДНИК: Одређујем редовну паузу у трајању од шездесет минута. Наставићемо са радом и расправом по амандманима у 15 часова.

(После паузе – 15.00)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо са даљим радом.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Живковић. Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Јован Палалић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Палалићу, изволите.

ЈОВАН ПАЛАЛИЋ: Хвала, господине потпредседниче.

Господине министре, приликом расправе о амандману на члан 1. указао сам заиста на квалитет и значај овог потпуно новог закона, који на систематичан и свеобухватан начин уређује важну област на основу свих негативних искустава која смо имали у претходном периоду.

Члан 2. тиче се дефинисања израза који се користе у овом закону. Сама чињеница, када погледамо број израза који су овде примењени, када погледамо начин како су дефинисани, у ствари у потпуности говори о свеобухватности регулисања питања којих се тиче овај закон. Ја бих само указао на неколико израза који су кључни по мом мишљењу. Уколико се правилно приступи реализацији ових питања, може се у потпуности остварити сврха закона, а то је смањење ризика од катастрофа и управљање ванредним ситуацијама.

Указао бих на везу са три појма, три израза – ризик, процена ризика и превенција. Једноставно, врло је важно да Влада у наредном периоду, да институције које се баве овим питањем посебно посвете пажњу методологији процене ризика и избору кадрова, који имају велико и значајно искуство у области аналитике. И, наравно, важна је систематичност у приступу рада свих институција. Јер процена ризика и ризик тичу се низа друштвених области и неопходно је да све оне буду укључене у питање процене ризика и превенцију када је у питању ризик, тј. не само заштита животне средине, не само водоснабдевање, не само заштита и процена када су у питању климатске промене, него све друге институције које се дотичу питања која регулише овај закон.

Посебно бих истакао потребу улагања у обуку лица која се баве проценом ризика. Од квалитета урађене анализе зависиће могуће спречавање и рано откривање појава које могу довести до катастрофа. Наравно, све то подразумева одређено улагање. У том смислу, закон је врло квалитетно уредио ову област, дефинисао јасне надлежности појединих институција.

Врло је важно што је један од основних циљева закона које је он дефинисао овде идентификација и процена ризика. У том смислу, верујем да ће институције Министарства унутрашњих послова на најквалитетнији начин обрадити повезаност питања ризика, процене ризика и превенције.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Мићин, изволите.

ЖАРКО МИЋИН: Захваљујем се.

Поштовани председавајући, господине министре, представници Министарства, даме и господа народни посланици, колико је наша земља напредовала за време Српске напредне странке најбоље показује нова прогноза Европске банке за обнову и развој, која је повећала прогнозу раста БДП-а Србије за 2018. годину за 1,3 процентна поена и која сада износи 4,2% раста. По извештају, Србија је земља која је највише кориговала раст, у позитивном смислу, у односу на остале земље, и то у односу на земље Централне и Југоисточне Европе. Колико смо напредовали, показује чињеница да се за цео регион предвиђа раст од 3,5%, а за нас 4,2%. У извештају се наводи и да је привреда у првој половини 2018. године забележила раст од чак 4,9% на међугодишњем нивоу.

Мислим да је важно да направимо једно поређење: у време ових што би да силују и вешају, из „савеза за силовање и вешање Србије“, рецимо, 2009. године, тај исти раст БДП-а је био у минусу од чак 3,10%, 2010. године је био 0,6% и 2012. године смо завршили у минусу од 1%. Знате, када овако говоримо ове бројке, у овим процентима, интересантне су, али много је то боље рећи у износима: 2009. године укупан БДП Србије је био на крају године 31,5 милијарди евра; 2017. године износио је 40 милијарди евра; дакле, више смо произвели у Србији, за време СНС-а, за осам и по милијарди евра. Мислим да то довољно говори о томе како радимо. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господа народни посланици, када већ говоримо о Предлогу закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама, ја сам желела да поменем пројекат прекограничне сарадње и сарадњу Градске општине Нишка Бања с једном општином из Бугарске, а то је општина Костенец. Пројекат се односи на заједничко управљање ризицима у региону. Укупна вредност пројекта је 583.732 евра. Пројекат се финансира из ИПА програма, а субвенције ЕУ су у износу од преко 496.000 евра.

Нажалост, у овој години је већ два пута уведена ванредна ситуација на територији градске општине Нишка Бања, и то због изливања река и мутне воде, која није била дозвољена за пиће. Имали смо и ситуације у којима је требало толико хитно реаговати да чак кад би из Ниша, који је јако близу, стигле екипе, драгоцено време би било изгубљено.

Кроз овај пројекат Градска општина Нишка Бања добила је специјализовану опрему за реаговање у кризним ситуацијама, и то: теренско возило „амарок“, на коме је имплементиран систем за гашење пожара, личну опрему за пет особа за реаговање у кризним ситуацијама, пумпе за муљ, чамце са моторима и приколице за њих, дрон за осматрање и комплетну опрему за видео-надзор, која подразумева осам камера и опрему за надгледање, чак и из просторија саме Градске општине. Поред ове опреме, овај пројекат ће учинити да ће Нишка Бања захваљујући средствима из ЕУ добити и локални акциони план заштите од пожара, са десет обучених људи који ће бити спремни за реаговање у кризним ситуацијама.

Главни циљ овог пројекта је да се на територији градске општине Нишка Бања оформи добровољно ватрогасно друштво, које ће моћи да реагује у случајевима поплава и пожара на територији те градске општине. Такође, моћи ће и да прискоче у помоћ партнерској општини Костенец у Бугарској. Стратегија Градске општине у борби са кризним ситуацијама је свакако превентива, али и брзо и ефикасно реаговање. Основни циљ будућег добровољног ватрогасног друштва биће да први изађу на терен, по потреби са специјализованим возилом, да локализују пожар, спрече његово даље ширење док не стигне ватрогасна служба, или да у случајевима поплава први стигну на лице места и предузму неопходне мере у циљу спасавања људства и материјалних добара.

Ове камере постављене су тако да свакодневно прате критична места – ток вода и шуму. Управо захваљујући овом пројекту надлежне службе ће правовремено реаговати и заштити животе људи, материјална добра али и природна добра на територији градске општине Нишка Бања.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Весна Марковић. Изволите.

ВЕСНА МАРКОВИЋ: Хвала.

Готово да не постоји земља која се није суочила с елементарним непогодама. Иако најразвијеније земље имају ефикасан систем превенције и реаговања у ванредним ситуацијама, немогуће је да се потпуно заштите од појединих појава. Оно што можемо да урадимо јесте да развијемо систем управљања ванредним ситуацијама којим сигурно можемо да минимизирамо материјалну штету и сачувамо људске животе.

У току ове расправе доста смо говорили о превенцији. Говорили смо о правовременом информисању грађана, о формирању посебних служби за рано упозоравање и узбуњивање, али оно што бих издвојила као новину и важан сегмент овог закона јесте свакако међународна сарадња, како у домену превенције тако и у домену хуманитарне помоћи и пружања

односно примања међународне помоћи ради заједничког одговора на последице елементарних и других непогода.

Влада Републике Србије је у априлу 2015. године потписала Споразум о учешћу Републике Србије у механизму ЕУ за цивилну заштиту. Колико је оваква врста сарадње значајна, могли смо да видимо након поплава 2014. године, које су делом саниране уз помоћ ЕУ, уз помоћ УН и Светске банке.

Република Србија је корисник средстава из ИПА фондова ЕУ у области прекограничне сарадње. Велики број тих пројеката које реализујемо заједно са Румунијом, Бугарском, Хрватском, БиХ и Црном Гором односи се на управљање ванредним ситуацијама.

Ово су само неки од примера колико је важна међународна сарадња и помоћ коју смо добили и коју добијамо за унапређење система ванредних ситуација, али и то што постајемо, кад усвојимо овај закон, део једног уређеног система. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Изволите, колега Марковићу.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, потпуно је јасно, из свих оних разлога односно из свих аргумената које смо чули како од вас, министре, тако и од овлашћене представнице СНС-а, да овим законом вршимо надоградњу постојећег система, који је дефинисан Законом о ванредним ситуацијама.

Такође је јасно да ће се овим законом отклонити све оно што се у пракси показало недовољно ефикасним. Оно што бих истакао, то је да се даје могућност, у случају неблаговременог реаговања локалних штабова, да Републички штаб за ванредне ситуације може да их распусти и успостави хитне, ванредне штабове.

Желим да скренем пажњу на однос локалних самоуправа када је реч о овој теми, јер сведоци смо да постоји одређен број локалних самоуправа у Србији чије руководство се на крајње неодговоран начин понаша. Ево, можемо да узмемо, на пример, градоначелника Шапца, тог Зеленовића, који је данас, уместо да је на свом послу, уместо да ради нешто за добробит грађана Шапца, у Стразбуру. Ако вас занима зашто је у Стразбуру, отишао је да се жали, отишао је да тужи своју државу некаквом комитету и да све најгоре прича о својим грађанима и својој држави.

Јутрос сам поставио посланичко питање, које могу и да поновим сада, добра је прилика – дакле, од чијих пара он путује у Стразбур, ко сноси трошкове његовог пута у Стразбур, његовог боравка тамо, смештаја,

исхране и свега осталог? Дакле, ако се испостави да грађани Шапца сnose трошкове његовог путовања по белом свету и кукања на рачун државе Србије и својих грађана, мислим да је то за сваку моралну осуду, мислим да је то за моменталну оставку. Али мислим да постоји потреба да се поведе и кривична одговорност у том смислу, јер грађани Шапца га не плаћају да се бави путовањем по белом свету, да кука и жали се на своју државу, већ да ради нешто добро за грађане Шапца. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Дубравка Филиповски.

Изволите, колегинице.

ДУБРАВКА ФИЛИПОВСКИ: Хвала, председавајући.

Уважене колеге и колегинице, поштовани грађани и грађанке Србије, током 2014. године, када је елементарном непогодом са катастрофалним последицама било погођено велико подручје Републике Србије које је захватило више од десет општина и градова и када је штета била 1,7 милијарди евра и када је страдало више од тридесеторо људи, процену угрожености и план заштите није имала ниједна општина у Републици Србији.

Ви сте, министре Стефановићу, 2017. године донели нову методологију за израду процене угрожености и плана заштите и спасавања. Анализирајући ту методологију, видимо јасно да се број јединица локалне самоуправе које су донеле своје процене угрожености ризика повећава, а да ће се тренд наставити, уз далеко бољи квалитет. Управо ће нова законска решења знатно подићи тај квалитет јер ће процену ризика и план заштите и спасавања радити правна лица са добијеним овлашћењима, а досад су то радили појединци са лиценцом. Очигледно је да је за то потребан стручни тим.

То је још један од разлога због чега сам поднела амандман на овај члан, јер је потребно радити на јачању Сектора за ванредне ситуације. Потребно је да управо Сектор за ванредне ситуације ради надзор над имплементацијом ове методологије.

Верујем да ће се у наредном периоду овај процес, који је започет и пре предлога овог закона, доношењем новог закона заокружити на најбољи начин. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Наташа Ст. Јовановић.

Изволите, колегинице Јовановић.

НАТАША СТ. ЈОВАНОВИЋ: Хвала, уважени председавајући.

Поштовани потпредседнице Владе са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, у свом излагању у начелу истакла сам колики је значај Министарства унутрашњих послова и широке области које то

министарство обухвата, јер то представља темељ за целокупан напредак и просперитет земље, јер без мира, сигурности и безбедности грађана не може се причати о економском напретку. Када су животи људи у питању, све је у другом плану. Својим амандманом желим истаћи колико је важна превентива, усаглашеност служби, институција и брзина неопходних радњи када се деси нека катастрофа, а све у циљу смањења последица.

Полазећи од нужности сваког одговорног друштва да континуирано ради на унапређењу степена своје отпорности према претњама и опасностима од катастрофа, као и чињенице да су претње од климатских промена у последњој деценији све присутније на глобалном нивоу, МУП врло одговорно преиспитује потребе и могућности за унапређење постојећег система заштите и спасавања у Републици Србији. Зато се пред нама посланицима налази закон о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама.

Истакла бих оно што је веома важно за грађане Младеновца, одакле долазим. Градска општина Младеновац је ове године израдила пројектно-техничку документацију и радове на инфраструктури која је од значаја за заштиту од поплава на њеној територији. Средства издвојена за израду пројектне документације за канализациону мрежу у Карађорђевој улици су у износу од 158.000 динара; тај део града је висококритичан при већим падавинама јер је то најнижа тачка града.

Досад, наслушали смо се критичара и демагога, од опозиционих колега, али чули смо конкретне ствари које су урађене у срединама из којих долазе моје колеге из Српске напредне странке. За крај бих рекла само ово, порука Српске напредне странке гласи – грам акције је вреднији од тоне теорије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Оливера Огњановић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Огњановић, изволите.

ОЛИВЕРА ОГЊАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, амандманом који сам поднела додатно се дефинише члан 2. Предлога закона. Акценат сам ставила на чињеницу да је крајњи резултат остварења овог закона управо подстицање свеукупног развоја Републике Србије и заштита од бујица. Јер, да бисмо обезбедили адекватну одбрану од поплава, потребно је осим добре организације људских ресурса имати и обновљену инфраструктуру, која може издржати елементарне непогоде до неког оптималног степена.

Као пример, навешћу градску општину Гроцка, где живим. У протекле четири године територија градске општине Гроцка више пута је

погођена елементарним непогодама. Претрпели смо огромну материјалну штету почетком и крајем маја 2014. године, у августу 2014. године, јуну 2016. године и ове године у јуну. Материјалне штете су изнеле више стотина милиона динара, а настале су као последица бујичних поплава и клизишта. Уништен је огроман број стамбених и привредних објеката, пољопривредних добара, инфраструктура. Зато је најпотребније да се осим добре организације и планирања активности у ванредним ситуацијама одреде и начини уређивања водотокова другог реда. Гроцка је смештена уз нашу највећу реку, Дунав, која у кишним периодима својим растом утиче на раст вода, које се излију и направе огромне штете. Бујице направе толику штету да је најчешће питање које грађани поставе – од чега сад да живим.

Прва поплава, а потом и бујица, десила се 3. маја 2014. године у месту Бегаљица. Тада је готово цела територија наше општине, као и у великом делу наше земље, била захваћена непогодом. Имали смо и прву жртву, а директно је било угрожено 1.500 становника.

У току наредних годину дана успели смо да проширимо канале појединих речица, да очистимо и уредимо водотокове. Обезбедили смо бунаре за снабдевање водом и постављен је привремени цевовод, који се налази на подручју клизишта. Поправили смо део атарских путева. Међутим, општина Гроцка се налази на таквом подручју да је готово немогуће да уз ограничена финансијска средства решимо све проблеме који представљају ризик. Ми смо урадили пројекат за финансијску подршку којим бисмо трајно решили наше проблеме са Дубочајским потоком и Умчарима и поднели смо у Канцеларију за управљање јавним улагањима, али још увек чекамо, а решили бисмо недаће које се стално понављају.

Гроцка је општина са највећим бројем евидентираних клизишта на територији града, има их преко четрдесет. Клизишта се активирају са сваким већим падавинама, што угрожава живот грађана, причињава огромне штете стамбеним и привредним објектима, путној инфраструктури и пољопривредном земљишту. Иако заиста не изостаје помоћ Града у санирању насталих штета, надам се да ће Градска општина Гроцка добити неопходну финансијску подршку како бисмо обезбедили и спречили појаву ових проблема, јер смо уложили огромне напоре како бисмо обновили и изградили инфраструктуру и унапредили квалитет грађана. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Светлана Николић Павловић.

Изволите, колегинице.

СВЕТЛАНА НИКОЛИЋ ПАВЛОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри Стефановићу са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на члан 2. Предлога закона којим се додатно дефинише поменути члан, а све у циљу посебног сагледавања проблема који се односи на санирање последица бујица.

Постојећи Закон о ванредним ситуацијама изнедрио је добра решења, али новим законом желимо да превентиву ставимо у центар наших будућих активности. Актуелна влада, спроводећи програм Српске напредне странке, има заиста много посла око решавања нагомиланих проблема са којима су се грађани суочавали годинама уназад, али, исто тако, доноси решења где ће се деловати превентивно и у што већој мери спречити појава било какве ванредне ситуације.

Систем реаговања у ванредним ситуацијама дефинисан крвним законом из 2009. године нашао се пред огромним изазовима током катастрофалних мајских поплава 2014. године.

Решења у овом предлогу закона су углавном ослоњена на постојећа, с тим што је из њих отклоњено оно што се у пракси показало као нефункционално. Циљ новог закона је да промени све оно што није било добро у сегменту превентиве, односно наше навике да превентивно врло мало или нимало планирамо наше активности када се ништа не дешава у нашој општини, нашој кући, нашем дворишту.

Овим предлогом закона стварају се неопходни нормативни услови, утврђују се надлежности органа и тела у изради процене ризика. Новина у закону је доношење плана смањења ризика, евидентирање зона непосредног ризика, формирање регистра ризика, који ће водити Сектор за ванредне ситуације на основу података свих министарстава и јединица локалне самоуправе.

Све ово свакако представља велики искорак Републике Србије и зато ће у дану за гласање СНС гласати за овај и остале предложене законе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Дарко Лакетић.

Колега Лакетићу, изволите.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри са сарадницима, уважене колеге народни посланици, данас у овој расправи у појединостима говоримо о Предлогу закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама. Члан 2, на који сам поднео амандман, говори управо о терминима који се употребљавају у овом закону. Ти термини су врло значајни зато што на адекватан начин дефинишу одређене природне катастрофе о којима се говори.

Наиме, у ставу 1. дефинисан је термин „катастрофа“. Дакле, катастрофа представља елементарну непогоду, али такође може представљати и техничку несрећу, пре свега мисли се на одређену ситуацију уколико дође до одређених нежељених момената у раду одређене фабрике или постројења. Оно што је врло битно, у другом ставу наставља се са дефинисањем ових термина. Ту се говори о елементарној несрећи, односно непогоди која може бити метеоролошког, хидролошког, геолошког или неког другог порекла, али је суштинска ствар да угрожава живот заједнице која живи на одговарајућем терену.

Један од термина који су од посебног значаја у овом закону, а који је значајан не само реторички већ и суштински, јесте „смањење ризика од катастрофа“, односно дефинисање свих мера, које могу бити и социјалне и економске и здравствене и политичке и институционалне, које заједно обухватају редослед потеза који је у таквим ситуацијама неопходан да би се спречиле жртве, смањила материјална штета или на било који начин ублажио ефекат елементарне непогоде. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Борка Грубор.

Изволите, колегинице Грубор.

БОРКА ГРУБОР: Поштовани председавајући, поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, основни циљеви Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама јесу првенствено у свеобухватном нормирању превентивних мера и активности ради смањења ризика од катастрофа, ефикасном реаговању у случају наступања катастрофа, као и што ефикаснијем отклањању њихових последица како би се обезбедили опоравак и нормализација услова за живот и рад на погођеном подручју.

Предлогом закона стављају се у први план принципи, плански документи, мере и активности које треба да допринесу што успешнијој превенцији од катастрофа, јачању отпорности појединаца и заједнице на последице елементарних и других непогода и подизању нивоа спремности за реаговање у случају наступања непогода.

Град Лозница је на својој територији претрпео огромну материјалну штету у периоду велике катастрофе проузроковане поплавама 2014. године, с обзиром на то да се налази на обали реке Дрине и кроз коју протичу реке Штира, Јадар, Трбушница, Жеравија и друге.

Локална самоуправа Града Лознице предузела је неопходне мере у циљу смањења ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама кроз следеће мере и активности: изградња обалоутврде на реци Дрини у циљу заштите бунара питке воде, санација клизишта Ваљевски пут и у Улици Иве Лоле Рибара у Бањи Ковиљачи, санација корита реке Штире,

санација таложнице у Трбушници, изградња депонијско-консолидационе преграде на реци Штири у Пасковцу, регулација водотокова другог реда, израда пројектне документације за санацију клизишта у Бањи Ковиљачи и Лозници, набавка сирене, куповина чамца за спасавање, набавка противградних ракета. Укупна вредност претходно наведеног и урађеног на територији града Лознице је 118.669.494 динара. Све наведене мере имају за циљ смањење последица катастрофа и очување здравља, тј. спречавање ширења заразних болести у случају непогода било које врсте.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ивана Николић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Николић, изволите.

ИВАНА НИКОЛИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани потпредседнице Владе са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на 2. члан Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама којим желим да укажем на посебно сагледавање проблема у вези са спречавањем саобраћајних незгода и очувањем и заштитом инфраструктуре у оваквим околностима.

Генерално посматрано, Предлог закона дефинише и истиче велику улогу јединица локалне самоуправе и њихово пуно учешће у превенцији катастрофа и правовремено реаговање у случају ванредних ситуација. Самим тим, истичем да је исто тако велика улога јединица локалне самоуправе да се посебан акценат стави на очување инфраструктуре, заштиту путева, мостова и пруга и у таквим околностима.

Погледајте, ми данас говоримо о доношењу једног оваквог закона а имамо колеге са друге стране, од којих се не очекује да подрже ни овај предлог закона ни остале који су на дневном реду и који су ту искључиво да би се обезбедили бољи услови за живот наших грађана, да би ниво заштите био далеко већи. Данас, када се улажу напори за очување мира и стабилности на првом месту, од њих не очекујемо подршку, али је катастрофално то што се такав рад и такви напори данас осуђују, нападају и, једноставно, само се позива на насиље.

Док неки тако раде, ја ћу изнети неколико чињеница како се реаговало у општини УБ 2014. године када је била захваћена катастрофалним поплавама. Народна скупштина усвојила је закон и након тога Влада Републике Србије неколико уредби, које су омогућиле да се што брже и што боље отклоне последице такве катастрофе. У општини УБ је тим правним актима омогућено је да преко 1.100 породичних и стамбених објеката има накнаду штете. Након тога смо имали, према посебним уредбама, и помоћ за правна лица, за седамдесет наших

предузетника. Тих кобних дана је и председник Владе господин Александар Вучић посетио општину Уб и лично пружио помоћ, и ми смо му много захвални на томе.

Јуче сам напоменула како се сада у Општини Уб превентивно делује, говорила сам о изградњи растеретног канала Грачица–Уб. Такође, превентивно је било деловање, заједничким напорима Владе Републике Србије преко Канцеларије за јавна улагања – изградња потпорног зида, односно заштитног зида на реци Уб. Вредност инвестиције је 12.000.000 динара. То је пример како се одговорно руководство, спроводећи програм Српске напредне странке, понаша према грађанима и како се стварају услови за бољи и безбеднији живот.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Изволите, колегинице.

МИЛЕНА ТУРК: Хвала, председавајући.

Уважени министре, даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на 2. члан Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама како би се додатно дефинисао овај члан али и посебан акценат ставио на уклањање последица елементарних непогода.

С обзиром на то да се Србија током 2014. и 2016. године суочила са заиста катастрофалним последицама поплава, ми морамо учити из ових искустава и учинити све да се размере оваквих поплава више никада не понове. Важно је лоцирати потенцијалне изворе опасности, дефинисати ризике, прописати мере како бисмо се на најбољи могући начин заштитили, како бисмо адекватно заштитили и животе наших грађана али и материјалне вредности. То, наравно, изискује увођење и угледање на праксу земаља у окружењу али и у свету које су се на успешан начин бориле с овим проблемом, дакле усвајањем решења која оне примењују у својим срединама, како бисмо подигли заштиту од ванредних ситуација на што виши ниво.

Циљ је, наравно, отклонити недостатке који су уочени у постојећем закону и надоградити Закон о ванредним ситуацијама. Ми не смемо дозволити, као што се догодило током 2014. и 2016. године, да немамо одговарајућу опрему, јер се догодило да је бивши министар одбране испродавао и десантне гумене чамце, и агрегате и пумпе, који су и те како могли бити искоришћени у борби са поплавама.

Уз креирање једне националне платформе, што прописује овај закон, усклађивање локалних самоуправа да се укључе у једну организацију плана о заштити, уз јачање међународне сарадње у смислу допремања хуманитарне помоћи, у смислу превентиве, посебан акценат

овим амандманом желим да ставим и на значај санације последица елементарних непогода, како би се заокружила једна целина и како бисмо на најбољи могући начин контролисали ванредне ситуације и кризне ситуације. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Сандра Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Љубиша Стојмировић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Мирко Крлић.

Изволите, колега Крлићу.

МИРКО КРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Господине министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, док небо не падне на земљу поплава ће бити највећа природна катастрофа која нас може задесити. Тако смо бар мислили док се није појавила ова друга пошаст, она се колоквијално зове Савез за Србију, а представља поплаву Србије политичким муљем токсичног садржаја, са врло, врло непријатним мирисом.

Тужно је када неко ко је синоним гашења медијских слобода организује јавно информисање као што је Драган Ђилас, када неко тужи медије и кривично гони новинаре, а тог је садржаја. Ђилас, који је са себи сличнима силом отео комплетан медијски маркетинг, угасио преко стотину малих агенција, талентованих људи који су се борили на отвореном тржишту равноправно својом памећу, талентом и знањем, а такве утакмице од 2000. године више никада није било. Све је било у функцији стављања под контролу медијског простора, и то целокупног, зарад личне политичке промоције и, наравно, енормног богаћења на рачун грађана Србије.

Неко ко са Шолаком и Зеленовићем данас гради медијску и политичку стратегију како избрукати Србију у свету, како приказати ову земљу као простор мрака, заслужује сваки презир. Неписменост, нестручност и простаклук једини су савезници ове јадне коалиције, тако да су Лепомир и Суљо само почетак поплаве психијатријских случајева унутар коалиције. Када тако раде, онда имате посланике без легитимитета, онда имате странку без чланова и онда имате опозицију која бежи од избора као ђаво од крста.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала вам.

МИРКО КРЛИЋ: Молим вас, да се вратим на амандман ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате више времена, истекло вам је време.

МИРКО КРЛИЋ: Последица овакве политике једино је санација ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Драган Савкић.

Молим само колеге из Српске напредне странке, односно обавештавам вас да је истекло време, тако да стварно не могу да кршим Пословник и дајем више времена.

Реч има Драган Савкић.

ДРАГАН САВКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, поднео сам амандман на члан 2. Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама, који гласи: „Одредбама овог закона подстиче се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на санацију бујица“.

Циљ Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама, поред свеобухватног нормирања ове области, јесте и превенција катастрофа. Предлог закона ће имати позитиван ефекат на јачање отпорности на последице катастрофа, како појединаца тако и целокупне друштвене заједнице.

Предлог закона узима у обзир стечена искуства у досадашњој примени важећих закона у овој области али и савремену употребу решења из ове области. Битан аспект Предлога закона је обезбеђивање ефикасног реаговања у случају наступања катастрофа и што ефикаснијег отклањања последица, односно подизање нивоа спремности за реаговање у случају наступања елементарне и друге непогоде.

Посебан акценат стављен је на сарадњу свих друштвених структура, а ту се мисли на сарадњу приватног и јавног сектора али и научних организација, организација цивилног друштва, удружења грађана и њихово учешће у свим фазама процеса креирања и спровођења политике смањења ризика од катастрофа. Новину представља и нагласак на међународној сарадњи, која је предвиђена у домену превенције, хуманитарне помоћи и давања заједничког одговора на последице елементарних и других непогода.

Имајући све то у виду, сматрам да се Предлогом закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама значајно доприноси ефикасности у санацији поплава и бујица али и утиче на свеукупни развој Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Горан Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић.

Изволите, колегинице Малушић.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени гости из Министарства, даме и господа посланици, ја сам поднела амандман на члан 2. да бих објаснила како се законом подстиче свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на превенцију последица поплава.

Наиме, поплавама је угрожено 18% територије Србије у долинама великих река, где се налазе скоро сви велики градови и насеља у Србији: Београд, Нови Сад, Шабац, Панчево, Смедерево, Чачак, Краљево, Крушевац, Параћин, Свилајнац, Зајечар, Неготин. Процеси ерозије, као битан чинилац бујичних поплава, присутни су на 75% територије Србије а регистровано је 11.500 бујичних водотокова. У прелиминарној процени ризика од поплава 2012. године, значи пре катастрофалних поплава 2014. године, на основу података о историјским поплавама у последњих педесет година идентификовано је 99 значајних поплавних подручја на којима поплаве могу угрозити становништво, привредне активности и животну средину. Треба знати да су могући много гори сценарији и теже последице од оних из маја 2014. године. Посебно се указује на проблем високих брана и акумулација, од којих се неке налазе изнад Врања, Лесковца, Ужица, Ваљева и других насеља. Ови објекти, поред осталог, служе за одбрану од поплава, али је неопходно да се посебно контролишу и одржавају, што нажалост није случај, поготово у периоду од 2008. до 2013. године.

У Србији се последњих година због недостатка средстава бране и акумулације не одржавају према стандардима и прописима, а већа оштећења на њима могу да доведу до катастрофа великих размера. Инвестиције у санацију и обнову би требало посматрати као део напора усмерених на смањење ризика, а не само као на изненадне и неочекиване трошкове. Инфраструктура различитог типа и производне активности би требало да буду мање осетљиве после завршетка санације и обнове. Усмеравање помоћи на оне људе који су били највише погођени поплавама такође би допринело смањењу постојећих разлика у развоју и довело до смањења броја маргинализованих људи који живе испод границе сиромаштва. Мислим на ромску популацију, жене...

(Председавајући: Време.)

Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Малушић.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић.

Реч има народни посланик Звонимир Ђокић.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани представници Владе, поштовани народни посланици, дозволите ми да кажем пар речи о овом закону с аспекта одбране и безбедности.

Одбрана сваке земље обично се ослања на цивилну одбрану и војску. Заснива се на оспособљености и организованости читавог становништва, али је Србија престала, нажалост, то да ради већ дужи временски период и, ево, све досад препуштало се углавном случају. Раније смо то умели да радимо, припремали смо читаво друштво за најтеже ситуације. Нема разлога да престанемо да водимо рачуна и о себи и о својој земљи. Сваки цивил треба да зна шта да ради у случају елементарне непогоде, како да заштити себе, како да заштити своју породицу и како да помогне ономе коме је помоћ потребна.

Становништво Србије мора да буде организовано и оспособљено да може да одговори на сваки изазов, без обзира на то одакле и зашто он дошао, да ли је у питању нека природна катастрофа, ванредна ситуација због елементарне непогоде или нешто друго. Овај предлог закона о коме данас расправљамо даје одличну основу за успостављање система заштите читавог друштва у тим ситуацијама, али у будућности морамо наше младе суграђане, који су без искуства, кроз школовање обучавати и оспособљавати како да се снађу у ванредним ситуацијама попут поплаве, земљотреса, пожара итд. То је пракса у многим земљама у Европи, па зашто не би била и код нас.

Ванредне ситуације свуда у свету свакодневно односе много људских живота, угрожавају и деградирају животну средину, узрокују велику материјалну штету и губитке. Ризик од катастрофа постоји у сваком друштву, па се држави намеће нужност да организује ефикасан систем одбране, који ће моћи да одговори на све изазове, ризике и претње безбедности по становништво, материјална и културна добра. У свим условима ризика, како год да су они настали (ванредне ситуације, катастрофе, ванредни догађаји, елементарне непогоде, техничко-технолошке несреће, терористички акти), морамо бити спремни за што ефикасније отклањање њихових последица како би се што пре обезбедио опоравак и нормализација услова за живот и рад на погођеном подручју.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднео народни посланик Бобан Бирманчевић.

Изволите.

БОБАН БИРМАНЧЕВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри са сарадницима, поштовани грађани Србије, закон о ванредним ситуацијама је закон који је Србији свакако потребан. Овим што смо урадили у припреми овог закона и кроз амандмане, побољшањем, свакако ћемо одговорити на потребе будућих и превентивних деловања, да што спремнији сачекамо ванредну ситуацију.

Долазим из града који је 2014. године имао заиста озбиљну опасност, али захваљујући држави, Влади Републике Србије, председнику

Вучићу (у то време премијеру) и пре свега грађанима Србије и грађанима Шапца који су стали у заштиту Шапца, имали смо одбрањен град. Имали смо ситуацију која је превазиђена и која је, захваљујући пре свега грађанима Шапца и Србије, прошла како је прошла.

Оно што је проблем у Граду Шапцу јесте да још увек имамо власт која је гора по Шабац од ванредне ситуације. Њих још увек нисмо успели да решимо, а очекујемо, на првим следећим изборима, да ћемо их се сигурно решити. Управо та ванредна ситуација, која у Шапцу траје осамнаест година, оставља траг на сам град и на села која припадају том граду. У овом тренутку градоначелник тог града, који је 2015. године проневерио пет милиона евра из буџета, који је куповао гласове у предизборној кампањи, који позива на силовање медија, који позива на претње одборницима, претње медијима, медије назива медијским убицама, говориће у Стразбуру и пљувати по својој земљи. Он је, заједно са својим сарадницима и са Душаном Петровићем, једна озбиљна ванредна ситуација, коју ћемо, понављам, на првим следећим изборима решити. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднео народни посланик Горан Пекарски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик доц. др Михаило Јокић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Маја Мачужић Пузић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Радослав Цокић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

РАДОСЛАВ ЦОКИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри, представници Министарства, колеге посланици, отклањајући последице више поплава и два пута стогодишњих вода које су задесиле Смедеревску Паланку, видео сам од какве су важности планирана изградња, планови за одбрану, превенција а, нажалост, и планови за отклањање последица.

У Смедеревској Паланци, част нашим претходницима, фабрика воде налази се у плавном подручју, 110-киловолтни трафо се налази у плавном подручју, неколико фабрика, и то је веома тешко бранити и веома тешко санирати.

Ми имамо такве прилике да је често разлика власти на локалу и на нивоу Републике. Ја сам био у ситуацији када нисам имао помоћ од

Републике; 2014. године био сам командант Регионалног штаба, у Општини је била Демократска странка на власти, да ли знате ко је притекао у помоћ? Братислав Гашић, министар Војске Србије. Отклањао је последице са јединицама Војске док није све завршено, дезинфиковано и потпуно успостављена функција водовода.

Због тога је велики значај планирања како одбране, превентивних активности тако и планирање онога што долази евентуално после катастрофа и поплава које могу да нас задесе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Тијана Давидовац.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ТИЈАНА ДАВИДОВАЦ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господа народни посланици, поштовани грађани Републике Србије. Закони које је МУП предложио решиће велики број проблема који су се годинама нагомилавали, упркос неодговорном и неадекватном понашању Владе до 2012. године.

Област управљања ванредним ситуацијама уређена је Законом о ванредним ситуацијама, који је донет у децембру 2009. године, потом су уследиле измене и допуне, и то 2011, 2012. године.

Систем реаговања у ванредним ситуацијама, који је главни предмет уређивања овог закона, нашао се пред огромним изазовима током катастрофалних мајских поплава 2014. године. Ово је уједно био и најкишовитији мај месец у историји. Вишегодишњи просек за ово доба године је око 71 милиметар талоба, међутим, 2014. године пало је чак 214 литара по метру квадратном, што је изазвало појаву бујица и изливање река из корита. Поплавама и клизиштима оштећено је и порушено око 4,5 километара путева и 250 мостова. Потопљено је 2.260 објеката, а око 1.800 је угрожено. Пољопривреда је претрпела значајну штету, која се огледа у око 80.000 хектара поплавлених ораница, што је око 2% укупног обрадивог земљишта у Србији.

У циљу спречавања изливања, као и за санацију река и канала и прављење насипа на територији градске општине Лазаревац у протекле четири године уложена су значајна средства. Република Србија и Град Београд издвојили су значајна средства и за регулацију реке Колубаре и њених притока и на тај начин обезбедили заштиту грађанима Лазаревца од поплава и безбедност на високом нивоу.

У дану за гласање Посланичка група СНС ће подржати предложени сет закона. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Бранко Поповић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Бранко Поповић.

Изволите.

БРАНКО ПОПОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, јединице локалне самоуправе имају примарну улогу у управљању ризиком од катастрофа и ту улогу обављају у тесној сарадњи са државним институцијама.

Општина Нова Варош континуирано улаже у подизање нивоа здравствене заштите грађана кроз набавку медицинске и лабораторијске опреме, кроз реконструкцију и адаптацију објеката и куповину санитарних возила. Последњих неколико година из општинског буџета финансирана је набавка два теренска и једног путничког возила намењених за пружање неодложне медицинске помоћи грађанима. Вредност ових инвестиција износи преко пет милиона динара, а са овом праксом улагања у здравство наставиће се и наредних година. Посебну улогу ова возила имају код транспорта пацијената у планинским и слабије приступачним деловима наше општине. Истовремено, овим инвестицијама подиже се ниво спремности и опремљености здравственог система као чиниоца у систему заштите од катастрофа, као и у процесу управљања ванредним ситуацијама.

Успешна примена овог закона смањиће штете које јединице локалне самоуправе трпе од ванредних ситуација. Показатељи ризика од катастрофа указују да се сваки динар који се уложи у превенцију враћа у односу један према осам. Усвајањем овог закона смањиће се потенцијални финансијски издаци у случају ванредних ситуација, а самим тим допринеће се већој могућности за улагања у пројекте од животног значаја за грађане Републике Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милосав Милојевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Милојевићу.

МИЛОСАВ МИЛОЈЕВИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине, цењени министре, даме и господо народни посланици, у претходном јављању рекао сам о мерама помоћи Владе за оштећене објекте у Аранђеловцу. Поред тога, одобрена су и средства за радове на заштити Аранђеловца од великих вода реке Кубршнице, проширење корита и стабилизацију обала и дна реке Кубршнице кроз Аранђеловац у

дужини од четири километра, које спроводи Јавно водопривредно предузеће „Србијаводе“. Вредност ових радова износи дванаест милиона динара.

Република је из робних резерви одобрила и 77,5 тона минералног ђубрива, које је расподељено оштећеним пољопривредницима, а вредност ових давања је неколико милиона динара.

Укупна процена штета од елементарних непогода у периоду од 2014. до краја 2017. године је већа од 2,1 милијарде долара. То је цифра без штете од поплава из 2014. године, која је, по процени Канцеларије Владе Србије, додатних 1,7 милијарди евра. Ово нам јасно говори колике су размере природних катастрофа и колико је важно да једно овакво питање пробамо да решимо бољим законским одлукама.

С обзиром на глобалне токове и чињеницу да су претње од природних катастрофа повећане током последње деценије у читавом свету, потреба је сваког одговорног друштва да ради на унапређењу степена отпорности и побољшању система заштите и спасавања у Републици Србији. Мерама које доноси овај закон добићемо могућност да се смањи ризик од катастрофа и ублажићемо последице по грађане и привреду. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Милојевићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Радослав Јовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Горан Ковачевић.

Изволите.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господо, поштовани министри, у члану 2. јасно су дефинисани изрази који се тичу предложеног закона и њихово значење.

Србија данас бележи значајан раст и развој не само у области економије већ целог друштва, а кључни допринос за то јесте свакако политичка стабилност. Без политичке стабилности, не може се говорити о напретку.

Када говоримо о расту и развоју, обично говоримо о економским категоријама. Држава Србија јесте, захваљујући Александру Вучићу и стабилности коју имамо у области политике али и у области економских реформи, остварила изузетно значајне економске показатеље у претходне три године. Говоримо о расту БДП-а, повећању броја запослених, смањењу броја незапослених, стабилној монетарној политици, али свакако да изазови који су пред нама могу да представљају значајан проблем у функционисању економије и ти изазови углавном долазе споља.

Оно што никако не треба да занемаримо јесте чињеница да на раст БДП-а у Србији у овом тренутку не утичу системски закони већ могу да утичу климатске промене. Године 2014. имали смо случај са поплавама, 2017. године са сушама. Суша је нешто што може да утиче на раст БДП-а у Србији. Тешко је данас, и не може се прецизно дефинисати суша; још теже се може системски рећи шта је то. Ако се има у виду чињеница да не постоји свеобухватна анализа резултата функционисања суше, то свакако представља проблем, али је неспорно да суша може да има погубне последице не само по економију једне нације, пре свега у области пољопривреде, може да има последице и по недостатак воде, по метеоролошке факторе, по пољопривреду. Чињеница је да се суша највише истражује у Војводини и централној Србији, да у претходних седамнаест година имамо како периоде суше тако и периоде када смо имали поплаве.

Све то утиче тако да морамо да водимо рачуна да катастрофалне последице климатских промена могу да утичу и на економски раст и развој.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ковачевићу.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ана Чарапић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

АНА ЧАРАПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, амандман који сам поднела на члан 2. Предлога закона има за циљ да укаже колики значај улагање у превентивна деловања има како за безбедност грађана тако и за заштиту усева и плодова, и за свеукупни развој Републике Србије.

Више пута смо били у прилици да чујемо од колега да се сваки динар уложен у превентиву вишеструко враћа у буџет Републике Србије, а највећу корист од тога заправо имају грађани.

Циљ закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама је заправо да се отклоне недостаци из претходног периода. Катастрофалне поплаве су свакако биле сигнал за израду Нацрта закона али и самог закона о коме расправљамо ових дана.

У менталитету српског народа је да брзо заборави све оно што је лоше. Када су катастрофалне поплаве у питању, могу слободно рећи да је то оправдано зато што је управо Влада Републике Србије одговорном политиком, исцрпним радом, уз безрезервну подршку председника Александра Вучића, у претходне четири године остварила фантастичне резултате, и стиче се утисак да Србија није имала никакве проблеме 2014. године.

Заправо, у претходном периоду ми имамо привредни раст, највећи у Европи, од скоро 5%. Према званичним подацима Републичког завода за статистику, то је 4,8%. Три године имамо суфицит у буџету, а чланови Фискалног савета предвиђају да ћемо имати и у 2019. години суфицит у буџету, што ће бити четврта година заредом, што је заиста фантастично.

Честитам свим члановима Владе на брзом превазилажењу проблема катастрофалних последица и на оствареним фантастичним резултатима. Уједно се захваљујем грађанима Србије и честитам им на одличној процени на изборима јер, захваљујући доброј процени грађана 2012, 2014. и 2016. године, Србија је спасена од људске непогоде и катастрофе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик проф. др Милан Кнежевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик проф. др Милан Кнежевић.

Изволите.

МИЛАН КНЕЖЕВИЋ: Поштовани председавајући, уважени министри, даме и господо народни посланици, поштовани грађани Србије који гледате пренос, поднео сам амандман на члан 2. Ради гледалаца и грађана који прате пренос, морам рећи да члан 2. садржи наведене изразе који се користе у закону и њихово значење.

Поред немерљивих позитивних ефеката које очекујемо усвајањем овог закона, о којима су моје колеге у овој дводневној дебати говориле, хтео бих да кажем да по први пут у Републици Србији овај предлог закона уводи регистар ризика, као интерактивну, електронску, географско-информациону базу података о свим ризицима од елементарних и других опасности на простору Републике Србије. Овај регистар ризика води се на централном нивоу, односно у МУП-у.

Још нешто што би требало да знају грађани који гледају пренос: у Сектору за ванредне ситуације води се база података о губицима проузрокованим катастрофама у Републици Србији, чија је скраћеница *DESINVENTAR*. Ова база је реализована од 2013. године у сарадњи са Међународном стратегијом УН за смањење ризика од катастрофа, а активности је водила Канцеларија програма за развој УН у Београду.

Треба рећи да је Србија једна од првих пет земаља у Европи које су спровеле овај пројекат и реализацију базе података. Та база података је веома значајна и прави се на основу релевантних извештаја јединица локалне самоуправе, које их достављају попуњене по процедури предвиђеној уредбом и са свим подацима које морају да садрже да би се прихватили као релевантни извештаји. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, професоре.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик др Драгана Баришић.

Изволите.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, поштоване колегинице и колеге, ево, претходних неколико година СНС и наш председник господин Александар Вучић показали су како се одговорно и домаћински води држава, али такође и све оне локалне самоуправе које води СНС.

Долазим из Крушевца и овом приликом желим да похвалим начелника Сектора за ванредне ситуације, јер управо ми је колега Душан Тодоровић из Крушевца јавио да имају одличну сарадњу и да одлично сарађују. Ево, у септембру су усвојили и добијена је сагласност Сектора за ванредне ситуације да је процена угрожености за град Крушевац према важећој методологији усвојена и према томе је у току израда планова за заштиту и спасавање за град Крушевац од опасности, тако да заиста показујемо да сарађујемо на свим нивоима и да идемо корак напред.

Оно што желим да истакнем јесте то да Град Крушевац одговорно брине када су ванредне ситуације у питању и да се са „Србијаводама“ ради на регулацији реке Расине, у дужини од 1,7 километара. Инвестиција је вредна око петнаест милиона динара. Затим, регулисање четири водотока другог реда средствима Града Крушевца, преко локалног оперативног плана одбране од поплава, 4,3 милиона динара. Затим, преко Фонда за екологију ради се на чишћењу комуналног отпада и растиња, вредност је 3,7 милиона динара. Затим, подршка Ватрогасном савезу Крушевца преко пројекта од јавног значаја. Затим, радиће се пројекат за израду депонијских преграда за заштиту од бујичних наноса, вредност је око петнаест милиона динара. Завршава се и систем за узбуњивање и ране најаве, вредности око десет милиона динара. Раде се два пројекта за санацију клизишта у околини Крушевца, вредности 700.000 динара, како би касније Град конкурисао за средства да би се решио овај проблем.

Овим показујемо да одговорно водимо Град Крушевац, да наш председник одговорно води нашу Србију и зато – наша огромна подршка. А празни редови говоре каква је политика и шта мисли Савез за Србију, односно „савез за пропаст“. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик др Десанка Репач.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик др Десанка Репач.

Изволите.

ДЕСАНКА РЕПАЦ: Хвала, председавајући.

Поздрављам господина министра са сарадницима и драге колеге.

Поднела сам амандман који подстиче свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на смањење ризика од миграционе кризе.

Систем смањења ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама од посебног је интереса за Републику Србију. То је део система националне безбедности. Једна од катастрофа, која је 2015. године задесила Србију, јесте мигрантска криза. Може се рећи да је то глобални проблем.

Сви смо једном били мигранти или избеглице, ако освежимо сећање само на скорашњу историју, прогон Срба из Хрватске, а да не говоримо о сеоби Срба са Косова, од Косовског боја, под нашим патријарсима, па надаље.

Србија је земља која је разумела мигранте, српски народ је емпатичан народ, народ који је јако богат историјом, отуда то разумевање. Република Србија отворила је осамнаест прихватних центара, ангажовала социјалне раднике; једина у Европи успоставила је прихватне центре за малолетне мигранте без родитеља и пратње, а о њима се брину тимови стручњака.

Овим законом ми јачамо капацитете државних установа које се баве мигрантском кризом, с акцентом на брзи и заштити рањивих категорија, нарочито деце. Сетимо се само потресних слика мртвог дечака на плажи у Републици Грчкој.

Решавање мигрантске кризе је комплексан проблем. За то је недовољна превентива. Новину у овом закону представља и међународна сарадња, како у домену превенције тако и у домену хуманитарне помоћи, пружања и примања међународне помоћи ради заједничког одговора на катастрофе, као што је рецимо мигрантска криза.

За хуманитарну мигрантску катастрофу треба мобилисати све релевантне факторе у Републици Србији...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Време, госпођо Репац.

На члан 2. амандман је поднела народна посланица Јасмина Обрадовић.

Да ли желите реч? (Да.)

Изволите.

ЈАСМИНА ОБРАДОВИЋ: Захваљујем, председнице.

Поштовани министри са сарадницима, господине Марићу, цењене колеге, уважени грађани, својим амандманом желим да нас још једном, поред свега досад изреченог, подсетим на катастрофалне елементарне непогоде које су задесиле нашу земљу пре четири и по године, тачније маја 2014. године.

Током треће недеље маја 2014. године, велике кише су погодили Србију. Велике падавине су довеле до брзог и великог повећања нивоа великих река у западној, југозападној, централној, источној Србији, на Сави, Тамнави, Колубари, Јадру, Западној Морави, Великој Морави, Млави и Пеку. Велике падавине и пораст нивоа воде имали су три непосредна ефекта: нагла плављења високог интензитета, која су за последицу имала потпуно рушење кућа, мостова и делова путева у Крупњу и околини Шапца. Повећан ниво воде је за последицу имао велике поплаве у урбаним деловима, нарочито у Обреновцу, и руралним крајевима око Шапца. На крају, повећан проток подземних вода довео је до стварања бројних клизишта око Крупња и Бајине Баште. У једној реченици, укупно гледано, поплаве су погодили око милион и по људи, који живе у 38 општина и градова који су смештени углавном у централној и западној Србији.

Реагујући на катастрофалне поплаве и клизишта која су се после поплава појавила, Влада Републике Србије је 15. маја 2014. године прогласила ванредно стање. Истовремено, да би реаговање на катастрофу имало максималан ефекат, упућен је позив за помоћ међународној заједници. Дакле, одговорна Влада. Влада је основала Кризни штаб за поплаве у оквиру Сектора за ванредне ситуације у оквиру МУП-а. Дакле, одговорна Влада. Влада Републике Србије је 22. маја 2014. године основала Канцеларију за помоћ и опоравак поплавлених подручја. Дакле, одговорна Влада.

Е сад, замислите какав би то био хаос да су ови из Савеза за Србију тад били на власти.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Поштовани народни посланици, пре него што наставимо рад, дозволите ми да у ваше и своје име поздравим министра иностраних послова и међународне сарадње Уније Комора, Његову екселенцију господина Суефа Мохамеда ел Аминеја, са делегацијом, који бораве у званичној посети Републици Србији.

Поздравимо цењене госте.

(Аплауз.)

Захваљујем још једном.

На члан 2. амандман је поднела посланица Александра Малетић.

Да ли желите реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео посланик Србислав Филиповић.

Да ли жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео посланик Милија Милетић.

Да ли жели реч? (Да.)

Изволите.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се, председнице Скупштине.

Уважени министри са сарадницима, колеге посланици, грађани Србије, поднео сам амандман везано за члан 2, око проблема клизишта. А где је клизиште, ту имамо потребе да радимо и неке друге ствари.

Рекао бих неке ствари конкретно везане за проблем који се дешава сада на Старој планини – ту је сада и министар, да обавестим присутне – пожар је сада већ трећи дан тамо, људи раде пуним капацитетом, тамо су сада и хеликоптери који гасе пожар, укључено је преко двадесет ватрогасаца из Сврљига, Ниша и околине, Беле Паланке и Пирота. Пожар се полако локализује, што је добро. Екипе које раде на терену, ватрогасци су стварно ефикасни, опрема је врло добра, али имамо велики проблем због великог дима и мрака који долази па људи морају полако да се склањају и сутра се мора наставити са гашењем пожара.

Иначе, пожар прети да упали борову шуму, букову шуму и да се прошири, јер је тамо велики ветар и велико невреме. За све нас који тамо живимо та шума је врло битна и, нормално, сви заједно желимо да то зауставимо на најбољи начин. Овим садашњим гестом и учешћем хеликоптера са стране Беле Паланке, било би добро, уколико постоји могућност, да хеликоптери сутрашњег дана допреме воду до врха Сврљишких планина, да би ту наши ватрогасци могли лакше да дођу да гасе пожар, да би се све то зауставило.

Мислим да ово што сада радимо, ови закони, то је врло добро, да не кажем, то је одлично за све нас, формирање добровољних ватрогасних друштава за гашење пожара и за све што је потребно.

Уједно, уважени министри и потпредседнице Владе, хтео бих још једном да вас позовем да обиђете наш крај и да обезбедите један теренски ауто за Полицијску станицу код нас у Сврљигу, јер је то неопходно да би наши полицајци и ватрогасци могли да дођу до сваког дела наше општине, а и ван ње. Хвала, још једном.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, колега Милетићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Огњен Пантовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Бојан Торбица.

Изволите, колега Торбица.

БОЈАН ТОРБИЦА: Захваљујем, председавајући.

Цењени министри са сарадницима, колеге народни посланици, када говоримо о Предлогу закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама, морамо констатовати да основни циљеви којима теже предложена решења поменутог закона јесу

првенствено у свеобухватном нормирању превентивних мера и активности ради смањења ризика од катастрофа, ефикасном реаговању у случају наступања катастрофа, као и што ефикаснијем отклањању њихових последица како би се што пре обезбедили опоравак и нормализација услова за живот и рад на погођеном подручју.

Искуства стечена у претходном периоду, пре свега приликом катастрофалних поплава 2014. године, али и две године раније, приликом катастрофалне суше која је изазвала штету која је, оквирно, износила преко две милијарде евра, указују на то да актуелни нормативни оквир у Републици Србији још увек показује одређена ограничења, да имплементација остаје спора, те да Република Србија остаје фокусирана на реаговање у случају катастрофе, док концепт спремности и смањења ризика од катастрофа треба унапредити, што и јесте задатак предложеног закона.

Мој амандман има за циљ да додатно као предмет закона дефинише превенцију суше, јер ако погледамо предвиђања урађена на основу обухватне анализе статистичких података о климатским променама у Србији у раздобљу од 1951. до 2011. године, следе нам све врелија лета, са све мање падавина, тако да је већ у наредној деценији реално очекивати даље екстремно повећање просечне температуре. Оно што је из ове анализе нарочито уочљиво јесте раст броја и континуитета тропских дана, када максимална дневна температура премашује 30. подеок. Да је тако, показује и податак да је за првих тринаест година овог века забележено чак пет изразито сушних година, док су током прошлог века екстремне температуре и суше бележене, у просеку, три пута током две деценије.

С друге стране, сведоци смо да је сваке године све мање падавина. Док је крајем прошлог века у западним регионима Војводине забележено до 1.020 литара падавина по метру квадратном, током прве декаде овог века на истом простору пало је тек 770 литара падавина по метру квадратном, док су падавине у источним крајевима са 810 сведене на 585 литара. Оно што мора да привуче нашу апсолутну пажњу јесу предвиђања о константном тренду смањења количине падавина и у будућности.

Због свега изнетог сматрам да је неопходно још више нагласити превенцију од суше у предложеном закону, за који морам да констатујем да је најбољи одговор у овом тренутку који можемо да дамо на изазове који нам се намећу у области управљања ванредним ситуацијама. Зато ће га и Посланичка група Покрета социјалиста у дану за гласање са задовољством подржати, као и остале предложене законе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Торбица.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Снежана Петровић.

Изволите.

СНЕЖАНА ПЕТРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, на Предлог закона поднела сам амандман којим се у члану 2. додаје нови став 3, којим се подстиче развој Републике Србије, с посебним освртом на санацију последица елементарних непогода.

Правовремена реакција надлежних институција, локалних самоуправа и Сектора за ванредне ситуације била је од велике помоћи домаћинствима ужичког краја, из кога ја долазим, али и готово свих општина Златиборског округа када је незапамћено невреме, град и велике количине падавина, у току јуна прошле године захватило овај крај. Страдале су у невремену све пољопривредне културе, као и путна инфраструктура. Штете на усевама понегде су биле и до 80%, а на атарским путевима ужичког краја оштећено је 25 километара ових путева, док је у самом граду Ужицу бујица оштетила 2.500 метара квадратних асфалта. По речима надлежних, штета у Златиборском округу у овом периоду процењена је на чак неколико милиона евра.

Штабови за ванредне ситуације и координациона тела за санацију штете направили су акционе планове помоћи оштећенима и угроженима услед непогоде, како би се штете ублажиле и извршила њихова санација на најефикаснији начин и у што краћем року.

Да би се евентуалне будуће непогоде што спремније дочекале, локалне самоуправе раде на доношењу најбољих решења у одбрани од непогода у складу са расположивим капацитетима и искуствима из ранијих периода у оваквим ситуацијама, наравно водећи рачуна о најкритичнијим деловима поред речних корита, обезбеђујући одбрамбене насипе и чистећи речне токове.

Имајући у виду значај Предлога закона, као и свих осталих закона, посланици Српске народне партије ће у дану за гласање подржати сет предложених закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Жарко Богатиновић.

Изволите, колега Богатиновићу.

ЖАРКО БОГАТИНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господа народни посланици, поштовани министри Стефановићу са сарадницима, у циљу што бољег и ефикаснијег обављања послова цивилне заштите, Град Лесковац је од 2014. године предузео низ мера и активности.

Град Лесковац је донео Одлуку о организацији и функционисању цивилне заштите, чиме је створен предуслов за организовано функционисање и деловање у ванредним ситуацијама. У складу с овом одлуком, формиран је Градски штаб за ванредне ситуације, на челу са командантом Штаба градоначелником др Гораном Цветановићем. На територији града Лесковца именовани су и повереници и заменици повереника цивилне заштите за боље и ефикасније деловање у случају ванредне ситуације. Спроведена је и обука повереника цивилне заштите из области прве помоћи и противпожарне заштите, а у плану за 2019. годину је и показна вежба за едукацију становништва из области цивилне заштите. У току је формирање јединица цивилне заштите опште намене, израђен је четворогодишњи план обуке и опремања јединица опште намене, као и набавка опреме за личну, узајамну и колективну заштиту.

При Градском штабу за ванредне ситуације формирани су и стручно-оперативни тимови за извршавање специфичних задатака заштите и спасавања, и то: стручно-оперативни тим за заштиту и спасавање од поплава, несрећа на води и под водом, клизишта и снежних наноса, стручно-оперативни тим за сузбијање заразних болести, стручно-оперативни тим за евакуацију, склањање и збрињавање, стручно-оперативни тим за заштиту и спасавање од пожара, експлозија и спасавање од техничко-технолошких несрећа, односно удеса.

Сваке године се писаним и електронским путем обавештава становништво о опасностима и казним одредбама за пожаре на отвореном простору.

Град Лесковац је 2014. године израдио и процену угрожености од елементарних непогода по тада важећој методологији, а тренутно врши усклађивање по новој методологији. Град Лесковац сваке године издваја средства за одржавање система јавног узбуњивања, а од 2014. године па до данас извршен је ремонт свих електричних сирена за јавно узбуњивање, чиме је овај систем постао ефикаснији.

На крају, Град Лесковац издваја око шест милиона динара сваке године за превентивно деловање, уређење водотокова другог реда, како би опасност од поплава била сведена на минимум. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Богатиновићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик прим. др Бранимир Ранчић.

Изволите, докторе Ранчићу.

БРАНИМИР РАНЧИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре господине Стефановићу, поштовани гости из Министарства, поштована господо народни посланици, члан 2. дефинише значење појединих израза употребљених у закону. Мој амандман гласи:

„Одредбама овог закона подстиче се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на санацију пандемије“.

Док је епидемија појављивања једне болести у једној популацији – по правилу, ради се увек о инфективним болестима – дотле, као шири појам, пандемија означава ширење инфективних болести у ширим земаљским регионима, континенталних и глобалних размера. Према Светској здравственој организацији, о пандемији се може говорити када су испуњена три услова: у некој популацији се појавило до тада непознато обољење, узрочници инфицирају људе и изазивају тешке последице и, треће, узрочници болести се шире брзо и задржавају се међу људима.

Што се тиче дефиниције ванредне ситуације, ја бих је разрадио тако да је ванредна ситуација она ситуација у којој је знатан број људи изложен великим, важним и значајним догађајима, који нарушавају постојећу организацију живота и одређене друштвене средине, што доводи до разноврсних и многобројних процеса и мера које се примењују у сврху интервенције. У ванредне ситуације убрајају се и масовне несреће, које наносе велику штету, патњу или смрт великом броју људи на одређеном подручју, док се у другим подручјима или областима живот и даље нормално, односно уобичајено одвија. Нанесена штета може имати облик материјалног разарања и нарушавања човековог здравља. Сем тога, реакција људства се може раширити и изван подручја несреће, па у том смислу позивам да овај мој амандман буде прихваћен. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Ранчићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Верољуб Матић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважени потпредседниче Владе са сарадницима, колеге посланици и посланице, поштовани грађани Србије, Министарство унутрашњих послова овим предлогом закона акценат ставља пре свега на превентиву, јер остваривање превентивних активности свакако директно утиче на смањење ризика од катастрофа.

Али оно на шта сам ја хтела да ставим акценат, то је велико учешће, велика одговорност, велика ефикасност Министарства унутрашњих послова када је у питању било управљање кризом, а то се односи на глобалну кризу, мигрантску кризу, која је задесила и Републику Србију, која је у ствари била транзитна земља великом броју миграната. Сматра се да је кроз нашу земљу прошло око 1.200.000 миграната. Тренутно у

Републици Србији борави око 3.200 миграната и они су смештени у прихватним центрима.

Такође желим да истакнем велику професионалност, умреженост и повезаност Министарства унутрашњих послова са другим системима, пре свега са системом Војске, јер је захваљујући заједничким активностима и заједничкој патроли Министарства унутрашњих послова и Војске спречено да илегално на нашу територију уђе, само за непуних шест месеци, око 20.000 миграната.

Такође желим да истакнем велико ангажовање МУП-а на спречавању кријумчара људи, на њиховом откривању. Министарство унутрашњих послова је у тим активностима ухватило односно ухапсило око две хиљаде кријумчара људи.

Такође желим да истакнем да је Србија на овом задатку, пре свега захваљујући МУП-у, а и другим системима, показала своје добро и хумано лице. Такође желим да истакнем да је 16. августа 2017. године председник Републике Александар Вучић примио десетогодишњег дечака Фархада Нурија, који је путем продаје својих ликовних радова у ствари помогао једном нашем седмогодишњем дечаку.

Безбедност и сигурност Србије и поштовање људских права је политика Српске напредне странке. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик проф. др Марко Атлагић.

Изволите, професоре Атлагићу.

МАРКО АТЛАГИЋ: Хвала, потпредседниче Скупштине.

Драго ми је, господине министре унутрашњих послова др Стефановићу, што се врло често виђамо овде, у овом високом дому, заједно са вашим сарадницима. То говори о вашем преданом раду и посвећености. Ви сте, господине министре, својевремено председавали српском парламенту и то, по општој оцени посланика, како позиције тако и опозиције, најбоље у последњих двадесет година. Једнако тако успешно обављате и функцију министра, што говоре резултати постигнути под вашим руководством.

Поштовани народни посланици, бивши режим, оличен у Драгану Ђиласу званом Ђики Мафија, Вуку Јеремићу званом Вук Потомак, Саше Јанковићу званом Сале Прангија, Борису Тадићу званом Борис Липицанер, Саше Радуловићу званом Краљ Стечаја, Јанку Веселиновићу званом Јанко Станокрадица, Душану Петровићу званом Дуле Кравоубица, Балши Божовићу званом Голобради Гусар са Малдива, Жељку Веселиновићу званом Вешалоубица, Ђорђу Вукадиновићу званом Ђоко Влах, Чедомиру Јовановићу званом Чедо Шмркановић, Ненаду Чанку

званом Неша Гицоје од Каталоније, Шутановцу званом Зграбиновац, Бошку Обрадовићу званом Лупетив и Зорану Лутовцу званом Залутовац, није водио рачуна о националној безбедности земље, већ су пљачкашком приватизацијом и свођењем Војске Србије на ниво ватрогасне јединице и уништавањем борбене способности Полиције довели Републику Србију на најнижи могући ниво.

Поштовани грађани Србије, ево их поново, тумарају по Србији тражећи подршку за другу пљачку Србије. Највећа карактеристика грађана Републике Србије јесте што не пате од амнезије и не заборављају да су их послали на сметлиште историје, са којег се засигурно више неће вратити. То је, у ствари, један савез лопужа, превараната, џабалебароша, лезиједовића, луфтигуза, вјетрогоња и сецикеса. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Ђорђе Комленски. Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Другарице и другови, даме и господо, поштовани министре са сарадницима, више је него очигледно да је овај предлог закона заиста заснован на доброј анализи свих оних недостатака које је имао Закон из 2009. године. Иако поправљан 2011. и 2012. године, очигледно није издржао поплаве које су 2014. године задесиле Обреновац. Добро је што овај закон ствара основе за постојање и функционисање система, и то је управо нешто што је главна карактеристика овог закона.

Знате, не можемо ми увек да се ослонимо на то да ће, као што се десило 2014. године, посвећеност људи, појединаца, како обичних грађана тако и највишег руководства Републике Србије, надоместити недостатак система и пропусте који су настали од 2000. до 2012. године потпуним уништењем цивилне заштите, Војске Републике Србије и осталог.

Посвећеност грађани Обреновца јако добро памте, памте ситуацију у којој је и овде присутан министар, Небојша Стефановић, заједно са Александром Вулином лично надгледао евакуацију мајки са децом из Основне школе „Јефимија“, које су евакуисане у поплавном таласу једином амфибијом која је преживела претходни режим. Једина амфибија у Србији која је била исправна, коју ове битанге нису успеле да продају, рашчерупају и за то узму ситну провизију не водећи рачуна о грађанима Србије.

Знам добро да сте били тамо, сачекали целе три, тако да кажем, туре, да људи буду евакуисани. Али, знате, не смемо да се увек ослонимо на то да ће посвећени људи надомешћивати недостатак система и закона. Ја само ни у најлуђим и најгрђим сновима не смем да замишљам како би прошао Обреновац у евакуацији, а и у обнови, да је неким случајем у том тренутку председник Србије био, не дај боже, Борис Тадић, да је уместо

Бате Гашића на функцији био Шутановац, да је уместо Диковића начелник Генералштаба био Понош и, неком несрећом, не дај да нас је задесила, да је уместо Александра Вучића као премијера Мирко Цветковић био на челу Владе Републике Србије.

Овај закон је зато јако добар, не отвара простор за грешке и надам се да ће његово доследно спровођење радити како на превентиви тако и у сваком отклањању последица било које катастрофе која може да се надвије над Србијом. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Комленски.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Душица Стојковић.

Изволите, колегинице.

ДУШИЦА СТОЈКОВИЋ: Захваљујем, господине Маринковићу.

Уважени потпредседниче Владе Републике Србије господине Стефановићу, са сарадницима, драге колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, у Србији је регистровано више од 11.500 бујичних водотокова, док бујичне поплаве представљају најчешћу појаву из арсенала тзв. природних фактора, односно природних ризика.

Поплаве које су задесиле Србију треће недеље маја 2014. године направиле су заиста велику материјалну штету, која се процењује на 1,7 милијарди евра.

Долазим из градске општине Раковица, која је такође те треће недеље маја 2014. године била погођена поплавама. Могу рећи да су искуства са терена била таква да је заиста била адекватна реакција и локалног штаба за ванредне ситуације, на челу са тадашњим председником Градске општине Раковица господином Миличковићем, али и свих надлежних органа и припадника Жандармерије, Војске и Полиције и свих оних спасилаца који су даноноћно били уз грађане Србије. То је довело до тога да се спасу људски животи, да се спаси имовина и да заиста сузбијемо даље ширење ове велике историјске пошасте која је напала нашу земљу.

Заиста знам да сте наследили јако тешко стање у МУП-у. Наследили сте такво стање, само ако узмемо Сектор за ванредне ситуације, да долазимо до чињенице да су олдтајмери ватрогасна возила, која су стара преко 40-45 година, ватрогасна возила, тако стара, гасила пожаре.

Ми се разликујемо од претходника управо по томе што о нама говоре резултати. А какви су били резултати МУП-а у ових првих седам месеци 2018. године, желим да истакнем следеће: званични подаци кажу да је забележено смањење имовинских деликата и разбојништва за чак 25%, да су кривична дела с елементима насиља смањена за 22%, а што се тиче крађа и тешких крађа, било их је мање за 16%.

Молим вас, молим све представнике Министарства унутрашњих послова да се настави са даљом реформом у МУП-у и када је реч о набавци опреме и када је реч о даљој модернизацији и реформи МУП-а. То је важно због грађана Републике Србије, то је важно због будућих инвеститора и садашњих инвеститора који долазе и улажу у нашу земљу.

Српска напредна странка ће у дану за гласање подржати ове реформске законе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Вера Јовановић.

Изволите.

ВЕРА ЈОВАНОВИЋ: Поштовани председавајући, уважени сарадници министра Стефановића, полазећи од нужности сваког одговорног друштва да континуирано ради на унапређењу степена своје отпорности према претњама и опасностима од катастрофа, као и чињенице да су претње ове врсте у последњој деценији биле све веће и присутније на глобалном нивоу, те да се може очекивати њихово повећање и у будућем периоду, неопходно је преиспитати потребе и могућности за унапређење постојећег система заштите и спасавања у Републици Србији.

Овај систем је суочен с великим изазовима. Такав један изазов су биле и поплаве у Републици Србији у мају 2014. године. Моје колеге у својим дискусијама су већ напоменуле, као и ја у свом претходном обраћању, колике су последице тих поплава биле. На основу стечених искустава у претходном периоду, указујем на то да тренутно нормативни оквир у Републици Србији још увек показује одређена ограничења, да имплементација остаје спора, те да Република Србија остаје фокусирана на реаговање у случају катастрофе, док концепт спремности и смањења ризика од катастрофа треба унапредити.

Да би смањење ризика било максимално, Министарство унутрашњих послова је током 2017. и 2018. године значајно унапредило возни парк набавком нових патролних возила, транспортних возила, „марица“, теретних возила, ватрогасних возила и модернизацијом борбених оклопних возила. Такође, пре набавке нових патролних возила просечна старост возила у МУП-у била је четрнаест година, а возила су у просеку прелазила по 250.000 километара. Министарство је такође за потребе Сектора за ванредне ситуације набавило четрнаест ватрогасних возила, док ће до краја следеће године бити набављено свих шездесет ватрогасних возила. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала пуно.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Студенка Ковачевић.

Изволите.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, ја сам у прошлом излагању износила активности које смо у граду Бору предузели на пољу смањења ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама, па ћу наставити у том смеру.

На наредном заседању Градске скупштине града Бора на дневном реду наћи ће се одлука о формирању јединица цивилне заштите, односно опште намене, за град Бор. Циљ је да ове јединице имају што већи број чланова. Такође смо предвидели буџетом и средства за опремање јединица цивилне заштите опште намене, а у току су и преговори са Српско-руским хуманитарним центром у Нишу око обуке ових јединица. Српско-руски хуманитарни центар је прихватио да одржи обуку јединица цивилне заштите и остало је само да се с њима договоримо о детаљима.

Град Бор је такође, у оквиру законских могућности, помогао систем противградне заштите на територији нашег града, и у томе смо у источном делу Србије најажурнији. Купили смо противградне ракете из фонда Програма мера подршке пољопривредној политици у износу од 1,5 милиона динара и донирали их Републичком хидрометеоролошком заводу Србије. На основу Оперативног плана одбране од поплава за воде другог реда града Бора за 2018. годину, а ради заштите од вода и спречавања погоршања водног режима, обезбеђења проласка великих вода и спровођења одбране од поплава, покренули смо и поступак чишћења водотокова другог реда. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Владимир Петковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Тања Томашевић Дамњановић.

Изволите.

ТАЊА ТОМАШЕВИЋ ДАМЊАНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани представници Министарства, колеге и колегинице народни посланици, поднела сам амандман да се у члану 2. Предлога закона дода став 3, а све у циљу да се додатно дефинише члан 2. и укаже на значај смањења ризика од последица града.

Превентивно засејавање потенцијално градоносних облака у Републици Србији у првом делу сезоне 2018. године изводило се на читавој територији Републике Србије. Функционисало је 13 радарских центара и активирана мрежа од 1.426 лансирних станица. Радарски центар Самош одбрану од града спроводи на територији 15 општина и градова Севернобанатског, Средњобанатског и Јужнобанатског округа и Београда.

У априлу ове године Град Вршац је потписао уговоре са 28 противградних стрелаца, који су били ангажовани у протеклих шест месеци, тачније до 15. октобра. Обезбеђено је 40 противградних ракета, а заједно са ракетама од прошле године било је укупно више од 70 ракета. На територији града Вршца и околних села има 16 лансирних станица, од којих није активна само једна, у Вршачким Ритовима, због лошег стања објекта.

Доношење овог закона предлаже се како би се побољшао општи оквир за успостављање ефикасног, интегрисаног система смањења ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама у циљу смањења постојећих ризика, спречавања стварања ризика у будућности и ефикаснијег одговора на катастрофе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Соња Влаховић. Изволите.

СОЊА ВЛАХОВИЋ: Захваљујем, поштовани председавајући.

Закон о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама је заједничка припрема, ангажовање, обавезе заједнице, јединица локалних самоуправа, правних субјеката и грађана. Предлогом закона се отклања оно што се у пракси показало као недовољно ефикасно, а нова решења су поједностављена и лакша за примену. Превентивне активности и само непредузимање истих од стране субјеката система јесте кључни недостатак који се показао у претходном периоду. План заштите и спасавања израдио је досад мали број јединица локалних самоуправа. Новим законским решењима помажемо субјектима система, а све у циљу смањења ризика од катастрофа. Уређена су планска документа, унапређен процес сарадње и дијалога између различитих институција на националном нивоу, међународна сарадња у домену превенције а и у домену хуманитарне помоћи.

Грађани имају велику улогу у ванредним ситуацијама и правовремено реаговање грађана и одређених институција такође је прописано законом. Лекцију коју смо 2014. године научили успећемо да применимо кроз добра законска решења и будемо спремни за године које нам долазе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Оливера Пешић. Изволите.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, моје колеге су доста говориле о катастрофалним поплавама које су задесиле Србију 2014. године, о последицама тих поплава, као и о значају превентивних мера. Ја ћу да

искористим прилику да поменем начин на који се Демократска странка односила према овој теми док је водила државу.

Насеље Бобиште у Лесковцу је у периоду од 2005. до 2010. године, дакле за непуних пет година, два пута поплављено, први пут 2005, а затим и 2010. године. Близу осамсто домаћинстава је поплављено изливањем канала који пролази кроз читаво насеље, а у неким кућама је висина воде била и преко једног метра. У току тих поплава насеље је обишао председник Србије Борис Тадић и за медије изјавио, а о томе постоје и писани трагови, да не постоји рационално објашњење зашто одводни канал који пролази кроз насеље годинама није чишћен. Наравно, Борис Тадић, као председник Србије, тада је обећао грађанима да ће се ургентно кренути са изградњом ефикасног и функционалног канала за одвод вода како би се на минимум свео ризик од новог изливања.

Наравно, то се никада није десило. До доласка Српске напредне странке на власт, грађани овог места су приликом сваке веће кише стрепели од нових изливања. Године 2012, када је Српска напредна странка дошла на власт, тај канал је продубљен, очишћен и обложен бетонским плочама у дужини од 400 метара на критичним местима кроз читаво насеље и за то је држава Србија издвојила тридесет милиона динара.

Мој колега Жарко Богатиновић је малопре причао о издвајањима која Град Лесковац има у циљу превентивне заштите, а ја само хоћу да додам да је Град Лесковац од 2014. године до данас издвојио преко тридесет милиона динара за санацију преко педесет километара водотокова другог реда. Захваљујем на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Увек импозантни резултати Лесковца.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Јовица Јевтић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Ненад Митровић.

Изволите, колега.

НЕНАД МИТРОВИЋ: Господине председавајући, господине министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 2. Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама.

Дефиниције из члана 2. односе се на изразе који се користе у закону, а чија значења нису касније одредбама закона посебно одређена. Укупно је обухваћено 25 израза, почев од основног – појма катастрофе, па до великог удеса. Код утврђивања дефиниција у највећој мери је коришћена

прихваћена међународна терминологија, уз одговарајућа прилагођавања правном систему Републике Србије и правилима и духу српског језика. Дефинисани су појмови и изрази чије значење није на обавезујући начин утврђено у неком другом пропису, а за потребе правилне примене и разумевање решења садржаних у овом закону неопходна је њихова прецизна дефиниција.

Господине министре, оно о чему хоћу да говорим јесте свакако мигрантска криза и да је велики број миграната прошао кроз општине Прешево и Бујановац, општине које су мешовитог националног састава становништва. Овде хоћу да изразим захвалност вама и припадницима Министарства унутрашњих послова на високом степену професионализма, јер није било ниједног случаја сукоба и инцидента између миграната и локалног становништва иако је у појединим моментима у Прешеву било и по пар хиљада миграната. Тако да је Министарство унутрашњих послова дало пун допринос решавању мигрантске кризе, јер је кроз Србију прошло око 1,2 милиона миграната.

Позивам колеге посланике да у дану за гласање подрже Предлог закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Митровићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Драган Вељковић.

Да ли неко жели реч?

Реч има Драган Вељковић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕЉКОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, у образложењу претходног амандмана апострофирао сам да је за спречавање и ублажавање последица поплава најважнија превенција.

Република Србија је у том смислу уложила значајна средства у периоду од 2014. године до данас и она износе око пола милијарде евра, у више десетина различитих пројеката. Међутим, поред Републике Србије, највећи донатор за превенцију и обнову од последица је и Европска унија, која је за ту намену донирала 172.000.000 евра. У протекле четири године, са властима Србије, Европска унија радила је на санирању последица поплава у 51 општини, а радило се о реконструкцији и изградњи бројних објеката, домова, јавних објеката, мостова, а од помоћи која је дата директну корист имало је 150.000 људи.

У том контексту треба истаћи и пројекат „Обнова последица поплава – израда мапа угрожености и мапа ризика за територију Србије“, који се финансира из ИПА 2014, у износу од 6,15 милиона евра, уз имплементациону подршку Светске банке. Новцем пројекта обезбеђена је најсавременија опрема за ласерско снимање терена из ваздуха, као и

хардвер и софтвер за обраду података, као и једно теренско возило. Тим пројектом биће израђене мапе, карте ризика за 74 подручја која су дефинисана као плавна подручја, или за око 9.500 квадратних километара, а Војногеографски институт спроводиће снимање терена 2018. и 2019. године. Донирана опрема треба да помогне унапређењу припремљености за случај поплава, да располажемо ефикасније ресурсима и да боље реагујемо.

У протекле четири године на овом плану урађен је огроман посао. Србија је данас неколико циновских корака даље од места на којем је била 2014. године када су нас задесиле велике поплаве, безбеднија од поплава и спремнија за реаговање у ванредним ситуацијама, али с обзиром на то да су климатске промене огромне а непогоде све чешће, потребно је да радимо више, паметније, ефикасније, управо оно што ради актуелна власт.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Станија Компировић.

Изволите.

СТАНИЈА КОМПИРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани потпредседниче Владе, даме и господо народни посланици, искуства стечена у претходним периодима, пре свега приликом катастрофалних поплава 2014. године, а и других непогода које су уследиле после тога, али мањег интензитета, указују на то да Република Србија остаје фокусирана на реаговање у случају катастрофе и да концепт спремности смањења ризика од катастрофа треба унапредити.

Предложени закон има за циљ да омогући субјектима да превазиђу препреке у постојећим капацитетима и да развију мере за смањење ризика од катастрофа и управљање у ванредним ситуацијама у циљу смањења постојећих ризика, спречавања стварања ризика у будућности и ефикаснијег одговора на катастрофе. Зато је неопходно постићи широк спектар активности и достићи више циљева.

Не можемо гарантовати да бујична река неће поплавити, природа се не може победити, али грађани могу променити своје понашање. Елементарном непогодом се сматра изненадна, велика непогода, која прекида нормално одвијање живота, узрокује жртве, штете имовини и инфраструктури околине и превазилази способности заједнице да их сама отклони.

Што се тиче ванредне ситуације на просторима Косова и Метохије, или „елементарне непогоде“ која је настала од последица политике ДОС-а од 5. октобра 2000. године, све што се данас дешава на просторима Косова и Метохије последица је онога што су чинили Борис Тадић, Вук Јеремић, Душан Петровић, Борко Стефановић, сви они којима је лидер

Ћилас и који су омогућили 2008. године да Косово прогласи независност и постави границе са Србијом.

Данас представници српске власти, Српске листе, покушавају отклонити последице те власти, сачувати и спасти оно што се на просторима Косова и Метохије... Од вас који сте уништили све трагове српске државности и институција. Назвати Српску листу и све њене чланове криминалцима зато што седе у парламенту и влади и боре се за интересе свог народа... То чините зато што вам смета политика председника Александра Вучића, који брине о свом народу, борави на просторима Косова и Метохије, гради путеве, школе, студентске домове, болнице, помаже развој пољопривреде и сеоско становништво, зато што познаје свако село и засеок на простору Косова и Метохије, или зато што народ на изборима показује да верује Александру Вучићу и његовој политици и подржава свако његово решење.

Држава Србија, Александар Вучић, Српска листа, па и Војска Србије су ту за народ на просторима Косова и Метохије, да га штите и чувају од свих елементарних непогода.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милован Кривокапић.

Изволите, колега.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, колегинице и колеге, поднео сам амандман на члан 2. овог закона којим се додаје став 3.

Суочавање са незапамћеним поплавама у мају 2014. године донело је још једном, нажалост, увид у нефункционалност државног система који је четрнаест година био под претходном влашћу. Мајске поплаве су показале колико су насипи били запуштени, недовољни, одводи запуштени и нефункционални, систем за узбуњивање је готово у свим местима био неисправан. Тада су председник Александар Вучић и грађани Србије били на висини задатка, реаговало се најбоље што се могло у датим околностима.

Морамо да будемо свесни да су ванредне ситуације постале учесталије, разноврсније и, без обзира на то да ли су настале деловањем природе или човека, сваког дана проузрокују све веће последице по људе, материјална добра и животну средину. Имајући у виду све карактеристике 21. века, ванредне ситуације представљају веома озбиљну претњу за безбедност грађана.

Да би се спречила појава епидемије на подручјима захваћеним елементарним непогодама, у току и након елементарне непогоде мора да се ради свакодневни хигијенско-епидемиолошки надзор, доноси предлог

мера и учествује у реализацији истих и врши анкетирање становништва на угроженим подручјима. Те послове ради Завод за јавно здравље.

Катастрофе и ванредне ситуације имају бројне штетне последице по здравље људи. Правовременим и превентивним активностима током и након ванредних ситуација могуће је значајно смањити ризик од штетних последица. Једне од најважнијих превентивних активности су активности за спречавање заразних болести, укључујући санацију и спровођење мера дезинфекције, дезинсекције и дератизације стамбених, пословних и јавних објеката. Мере санације се спроводе све док нису уклоњени сви потенцијални ризици за развој епидемије заразних болести и док становништву није омогућен сигуран повратак и боравак у својим кућама и становима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Живан Ђуришић.

Да ли неко жели реч?

Колега Ђуришићу, изволите.

ЖИВАН ЂУРИШИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри са сарадницима, поштовани народни посланици, поднео сам амандман на члан 2. Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама.

Поступајући по сада важећем Закону о ванредним ситуацијама, локална самоуправа општине Велика Плана израдила је процену угрожености од елементарних непогода на територији ове општине, која је чинила основу за израду Плана заштите и спасавања у ванредним ситуацијама.

Историјски посматрано, територија општине Велика Плана у последњих сто година није била изложена великом броју несрећа које су биле узроковане људским фактором или природним појавама у виду елементарних непогода које би биле таквог обима и интензитета да би остављале изузетно тешке последице по становништво и материјална добра. Међутим, сведоци смо радикалних метеоролошких појава и климатских промена, које у последње време имају значајан утицај на територију Републике Србије, Подунавски округ па и на територију општине Велика Плана. Отуда можемо претпоставити да и територија општине Велика Плана може бити изложена разним опасностима, посебно елементарним непогодама и другим несрећама које могу изазвати бројне последице по становништво и материјална добра. Набројаћу неке од главних ризика: поплаве проузроковане бујичним токовима, појава активних клизишта после обилних падавина, снежни наноси на комуникацијама скоро сваке године, ниске температуре и појава леда на водотоцима, већи шумски пожари итд.

Нов закон о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама успоставља механизме за још ефикасније смањење ризика од катастрофа и управљање ванредним ситуацијама, са нагласком на превенцији у реаговању. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.

Изволите, колега Орлићу.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Даме и господа, док ми данас говоримо о томе како треба поступати исправно у време великих опасности и ванредних ситуација, неминовно је да се сетимо како се то дешавало у оним срединама о којима су се, на велику жалост људи који тамо живе, старали потпуно неодговорни људи, људи који су бринули искључиво о свом џепу, само о свом ћару и никада нису по луле дувана давали за људе који су им поверени, за систем који им је поверен, за општине и градове којима су управљали.

Па смо се сећали и оног несрећног Зеленовића из Шапца. А не можемо да га не поменемо и сада јер управо док ова седница траје тај несрећник несрећни, ено га у Савету Европе, лаже, клевеће и говори најгоре могуће ствари о својој сопственој земљи, о председнику Републике Александру Вучићу, о СНС-у. Тај човек управо сада уживо, у „стриму“ који преноси Телевизија Шабац, коју је вероватно умео добро да награди за такво понашање из буџета Града... Али и његови послушници у медијском сектору, тзв. данасоиди и њима слични, преносе сада уживо на неким „лајв стримовима“, у неким директним обраћањима грађанима. Тај „данасоид“ му је лепо и одштампао на две стране, у колору, вероватно за џабе, како једино и умеју да раде, ове његове одвратне наводе за данашњи број. Сада преносе на Фејсбуку шта прича тај Зеленовић, шта воли да лаже. А ти ће опет сутра да се јаве страшно забринути за демократију у Србији, страшно забринути за медијске слободе у Србији.

Надам се да ће Зеленовић да објасни и та питања, најпре тако што ће Савет Европе да извести да се он, његов Ђилас, његов Јеремић, његов Стефановић, његов Бошко Обрадовић, његов Жељко Веселиновић залажу за отимање власти на улици, јер то отворено овде кажу. Нека то понови у Стразбуру. Надам се да ће им тамо објаснити да се они залажу за ликвидацију политичких противника јер то овде кажу. Нек то понови у Стразбуру. Надам се да ће им рећи да се залажу за силовање жена које су политички противници, које доживљавају као непријатеље, надам се, јер то овде кажу. Нек скупи храбрости, нек то каже и у Стразбуру.

На крају, нек им све те најлепше могуће ствари, све саме „демократске“ методе које се односе на убиства, ликвидације, линч на улици и заузимање власти насилним методама, објасни и сигурно ће га

Савет Европе разумети. Баш тако добро као што га разумеју ови његови „данасоиди“, ови његови Н1 и остали новинари који су брука не само за струку, брука за људско достојанство. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Извините, колегинице Радета, изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Да, јавила сам се да подржим амандман господина Орлића, поготово ово његово образложење. Заиста је недопустиво да представници државе Србије, на било ком нивоу, од локалне самоуправе па не знам докле, иду по белом свету да се жале на своју државу, на власт, без обзира на то колико су незадовољни том влашћу. Постоје места унутар државе Србије где се то изражава, пре свега, ево, што се тиче народних посланика у Народној скупштини.

Али ми смо данас чули и једног нашег колегу народног посланика који је запретио Маји Гојковић, председнику Народне скупштине, да ће ако не испуни његов неки ултиматум у неком кратком периоду, он такође користити неке своје везе и пријатељства, баш тако је рекао, и ван државе Србије. Заиста, ово што се дешава и што се најављује једноставно није добро ни по државу Србију, ни по наше институције и морамо сви скупа да станемо у заштиту институција система и своје државе пре свега.

Чули смо, и још јуче смо о томе говорили, како је Сулејман Угљанин назвао Србију фашистичком творевином, коју ће он уништити с овим, како се зову ови, „Вакат је“, том групацијом.

Питање које ми заправо постављамо, ево, господину Мартиновићу као шефу посланичке групе, господину Стефановићу као министру, вама, господине Арсићу, као председавајућем тренутно – ако се направи коалиција између Сулејмана Угљанина и ове групације „Вакат је“, иза које стоји Расим Љајић, да ли ће Расим Љајић и после тога моћи остати члан Владе Републике Србије?

Ово је заиста врло озбиљно. Ми смо неколико пута тражили да се он изјасни и да каже не само да он осуђује нешто што је рекао Сулејман Угљанин, него на делу да покаже да ли ће он ићи у коалицију, постизборну, са Сулејманом Угљанином. Ако иде у ту коалицију, онда заиста никако не може више бити члан Владе Републике Србије, ако је у коалицији са Угљанином, који каже да је Србија фашистичка творевина.

И волела бих заиста да сви ви које сам прозвала, као људи који имате одређена овлашћења у власти, одговорите на ово питање. Пре свега, ради јавности, која је прилично узнемирена и забринута због те изјаве и могућности да ће Љајић бити у постизборној коалицији с Угљанином и заједно с њим радити на уништењу Србије, као што је Угљанин обећао. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Владимир Орлић.

Само да знам, колега Мијатовићу, је л' ви по амандману или је реплика? Реплика. У реду, прво господин Орлић па ви.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: У оном делу који се односи на моје излагање, а постављено је питање односа према Народној скупштини, односно председници Народне скупштине – примедба потпуно на месту. Обавезно, нека Зеленовић данас у Савету Европе каже како су се његови коалициони партнери односили и према Народној скупштини и према председници госпођи Гојковић. То мора неизоставно да уради ако хоће да им објасни шта он и остатак његовог, Ђиласовог, Јеремићевог и Обрадовићевог, тог чувеног тајкунско-љотићевског удружења, сматра да је исправно.

Нека се похвали тамо обавезно да су физички напали, Бошко Обрадовић и његови „двераши“, председницу Народне скупштине госпођу Мају Гојковић. Нека се тамо похвали обавезно да су овде чупали микрофоне. Нека се тамо обавезно похвали да како су се односили према њој, односили су се и према другим народним посланицима, јер су то сигурно за њих високи стандарди демократије.

Нека се даље обавезно похвали, пошто ће о медијима да прича сигурно, како су се односили према новинаркама, нека каже име и презиме свих новинарки које су брутално претукли протестујући испред радио и телевизијских студија. Нека даље објасни како су се на тај исти начин опет са женама обрачунавали и у Републичкој изборној комисији. То су све сами фантастични примери одличних стандарда, високих стандарда у демократском свету.

Они ће за ове коментаре, за ова наша питања и за подстицања да се на тај начин потпуно отворено декамуфлирају и покажу пред Саветом Европе рећи да ми њих за нешто оптужујемо, користили су већ, чули сте то у овој сали, термин – издаја. Ту реч никад употребили нисмо.

Али нек Зеленовић, тај несрећник несрећни, прочита саопштење свог Вука Јеремића и своје Народне странке у ком директно оптужују Александра Вучића. Не либе се не само да напишу реч „издаја“ него та гнусна и одвратна саопштења потпишу редом: Вук Јеремић, Мирослав Алексић, Синиша Ковачевић, Санда Рашковић Ивић, Чиплић неки, Понош неки и неки Јовановић. Дакле, они се не либе да на најодвратнији могући начин оптуже свог председника и онда то именом и презименом потпишу. Показаћу вам и фотографију како се не либе да држе транспаренте на којима су термини – издајник и издаја, и ови који припадају другој посланичкој групи Вука Јеремића и ни по чему се не разликују у томе...

(Председавајући: Време, господине Орлићу.)

Завршавам, господине председавајући.

... Ни од ових који позивају на ликвидације, „двераша“, ни од оних лажних синдикалаца Веселиновића, који би брутално силовали.

Нека лепо кажу именом и презименом, као што су овде потписали, да су то њихови стандарди и сигурно ће их Савет Европе одлично разумети. Србија их разуме више него добро.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Милорад Мијатовић.

МИЛОРАД МИЈАТОВИЋ: Знате, у свом прошлом излагању сам рекао да је дегутантно одговарати, али се мора одговарати и увек ћемо одговарати.

Има једна лепа народна пословица: „Вук длаку мења, али ћуд никада“. Странка која је правила велике политичке грешке у спољној политици, када је због те странке хрватска делегација председника Скупштине Хрватске напустила земљу, исти тај члан те партије направио је у Европи један веома велики испад.

Дакле, сва политика коју ми водимо сада јесте да Србија има лепше, боље лице, да се Србија покаже као модерна европска земља. Ова партија сада одједном постаје душебрижник и нама говори како и на који начин треба радити. Нема потребе. Социјалдемократска партија у својој политици, спољној политици доследно следи политику владајуће коалиције. Сваки наступ министра Љајића, сваки наступ члана наше делегације у иностранству био је увек у складу са спољном политиком ове земље, наше земље, да буде део европске заједнице.

Због тога ћемо увек реаговати и показати ону другу, лепшу Србију и дистанцирати се од оних снага које су нам деведесетих година урадиле да Србија сада мора да „вади флеке“ због свега онога што је урађено у ово време, чак и када су они учествовали у власти.

Према томе, будите уверени, Социјалдемократска партија Србије ће доследно следити спољну политику Србије. И досад је то чинила и радила. Нећете нас зауставити и не можете нас зауставити, јер сте губитничка партија. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Српска радикална странка заступа и заступаће програм и политику Српске радикалне странке, уверени смо да је то нешто најбоље за све грађане Србије.

Господин Мијатовић је помињао неку Европску заједницу, то одавно не постоји, не знам на шта је тачно мислио, да ли на Савет Европе, на ЕУ, шта му је то европска заједница, ево, не знам. Није ни важно.

Питање које сам ја поставила у име Посланичке групе СРС било је врло прецизно и понављам га – ако Расим Љајић преко ове групације

„Вакат је“ направи коалицију у Националном већу са Сулејманом Угљанином, да ли ће, питам све вас из власти, бити могуће да и после тога Расим Љајић буде члан Владе Републике Србије?

Подсећам шта је рекао Сулејман Угљанин за Србију – да је Србија фашистичка творевина, да ту творевину треба уништити. И врло је просто питање – ако је неко на високој државној функцији као што је Расим Љајић, ако направи ту коалицију, да ли је могуће да ће он и даље бити на тој функцији?

А ко је губитничка странка, ко је победничка странка... Странка господина Љајића или Мијатовића, који је малопре о њој говорио, не зна какав јој је рејтинг. Како ће знати какав јој је рејтинг када осамнаест година нису изашли самостално на изборе? Дакле, странке које излазе самостално на изборе имају рејтинг – некада овакав, некада онакав. То је ствар воље бирача, воље грађана. Ми се против те воље никада бунили нисмо и никада се нисмо љутили на своје бираче. Уверени смо да се приближава и да је све ближе време када ће грађани схватити да је једино наша политика политика против ЕУ и у интересу грађана Републике Србије и државе Србије.

(Председавајући: Приводите крају.)

Господине Арсићу, завршавам реченицом, молим све вас представнике власти да одговорите на питање да ли ће Љајић бити потпредседник и министар у Влади ако направи коалицију преко овог „Вакат је“ са Сулејманом Угљанином.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Ја бих мало по амандману господина Орлића. Ту је била једна занимљива ствар када је говорио.

Има једна група људи која изводи нешто, назвао бих то мађионичарским триком, али нећу да вређам мађионичаре. Ово је трик којим, када узмете, покрадете новац, прво што урадите после тога, изађете и кажете – ја се сада бавим опозиционом политиком. Е то је чувени трик, јер након те реченице вас више нико ништа не сме да пита. Јер ако вас пита, ви ћете ићи негде да кукате како вас неко прогони, испитује, истражује, не дај боже – не зато што сте ви покрали новац, то је нормално, то је било потпуно природно, не, него зато што се сада бавите опозиционом политиком.

До јуче сте били власт, све и свја, управљали државом, покрали паре и одједном се сад бавите чувеном речју – опозициона политика. Овако, један велики наслов у неону светли. И ви сад кажете – мене више сад нико не сме ништа да пита, где сам крао, како сам крао, шта сам узимао од народа, нема везе, само нек се ја бавим опозиционом политиком. Ако случајно дође нпр. ДРИ – шта ће они људи и шта траже уопште, ко је њих

уопште звао и откуд им уопште право да истражују било шта. Прво треба да добију позив од тих који су пљачкали да дођу, па онда да дођу. Ако не добију позив, онда да не долазе. Не дај боже, Пореска управа, сачувај боже и саклони, само они да не долазе. А не дај боже да долази неко од државних органа који се баве борбом против корупције. Ако они утврде да сте кради, наравно, не смеју да подижу било какве оптужнице, пријаве, јер то је притисак, јер се ви бавите, погодићете, опозиционом политиком, велико у неону. И, наравно, тај трик пролази фантастично.

Е сад, кад неко нешто пита, они онда одмах беже преко границе да кукају тамо негде да су одједном мучени, измучени. И нико не каже – јесте, ми смо под истрагом не зато што смо имали неки вербални деликт, нико нас не истражује зато што смо рекли нешто, истражују нас зато што смо отимали паре. Не, тај део забораве да кажу. Обично иде онај трик, назвао бих га, кажем, мађионичарским, али не бих ове поштене људе који се баве мађионичарством да увредим.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Добро је што су карте на столу и Србија има прилику да види данас – док тај несретни Зеленовић и људи из Савеза за Србију оговарају и пљују сопствену земљу и народ, ми сви заједно овде покушавамо са представницима Владе и председником да учинимо понеку добру ствар за Србију, и наставићемо да радимо то и у будућности.

Мој амандман је, само да кажем, један скромни допринос том заједничком послу у коме смо сви заједно. Наиме, мој амандман говори о томе како овај закон утиче на свеукупни развој у Републици Србији, с посебним освртом на све оне проблеме који произилазе пре свега из мигрантске кризе.

Као што сами знате, сваки од ових појмова који се наводе у члану 2. на одређени начин, нарочито када је у питању нека опасна појава, утиче на цео систем и на привреду једне земље, па самим тим и на привреду Републике Србије. Наравно, у већини случајева тај утицај је негативан. Међутим, постоје и ситуације када нека опасност, некаква друштвена или социолошка појава може чак и позитивно утицати на једно друштво. Није ли доказ за то мигрантска криза у Србији и начин на који се ова земља суочила с њом? Србија је из тог проблема изашла с озбиљно ојачаним међународним угледом и ниједног момента нису заустављене реформе, ниједног момента није заустављен привредни раст у Србији и ниједног момента није утицао на развој у Републици Србији. Напротив, ствари су се и даље кретале у позитивном правцу.

Та политика државног нивоа и тадашњег председника Владе свакако је утицала и на локални ниво. Ја сам сведок да су и у Суботици, граду који се нашао на директном удару мигрантске кризе, у том моменту институције озбиљно ојачане, број запослених се повећао. То је директна последица озбиљно и одговорно постављене политике тадашње владе, на чијем челу је био Александар Вучић.

Мој амандман је у ствари наглашавање тих ствари и он сам по себи наглашава да је овај закон допринос једном већ тако озбиљно организованом и одговорном систему. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, као што је рекао и мој колега Орлић, док ми сада говоримо у Народној скупштини, градоначелник Шапца Небојша Зеленовић изговара најтеже могуће неистине и клевете на рачун Републике Србије.

Сад су ми колеге показивале, ТВ Шабац и лист „Данас“ преко своје „Фејсбук“ странице директно преносе излагање Небојше Зеленовића. Ја сам сад то мало слушао. Говори о томе како министри, високи државни функционери и, пазите добро, поједини хашки осуђеници врше притисак на одборнике у Скупштини града Шапца да пређу на страну СНС-а. Као главног хашког осуђеника који наводно врши притисак на одборнике у Скупштини града Шапца Зеленовић апострофира господина Веселина Шљиванчанина, који је, наводно, био код једног одборника у Шапцу и наговарао га да пређе у СНС. Јасно је да је овде реч о једној флагрантној лажи, али и невероватном притиску на државу Србију у тренутку када држава Србија води можда једну од одсудних битака за КиМ.

Ни ви, господине Стефановићу, ни ја, ни многе друге колеге које овде седе нисмо увек били на власти, били смо много година у опозицији, али нам никад није пало на памет да одемо било где у бели свет, пред било коју међународну институцију и међународни форум, и да лоше причамо о сопственој држави. Никада то нисмо радили.

Ово је преседан у политичкој историји Србије, да градоначелник Шапца, који је, узгред буди речено, само про форме градоначелник... Стварни локални кнез у Шапцу је Душан Петровић, то грађани морају да знају, човек који је, откако је изабран за председника СО Шабац 1996. године, директно повезан са шабачком нарко-мафијом. Он се дружио са извесним Моравом, са браћом Сувајџић, дакле то су ноторни криминалци. Он је стварни управљач Града Шапца. Тај Небојша Зеленовић је, у ствари, само његова продужена рука.

Али оно што Небојша Зеленовић неће да каже данас у Савету Европе, то је, и оно што сте ви, господине Стефановићу, говорили, да је Државна ревизорска институција у 2015. години пронашла да је буџет Града Шапца оштећен за преко пет милиона евра. То су урадили Небојша Зеленовић, Душан Петровић и они који управљају Градом Шапцем.

Небојша Зеленовић износи и неистину како СНС није на власти само у Шапцу, Чајетини и Параћину. Неће да каже да постоје и неке друге локалне самоуправе у којима СНС није на власти. Ми, рецимо, нисмо на власти у Свилајнцу. Ја сад ово морам да кажем зато што су ме поједини грађани Свилајнца замолили: да није било Александра Вучића, да није било Владе Републике Србије, Свилајнац би, као и Шабац, доживео потпуну катастрофу 2014. године услед незапамћених поплава. То је била стратегија опозиције у Србији – да се не чини ништа. Душан Петровић је тврдио како Александар Вучић лаже да Шапцу прети опасност од Саве, да се манипулише нивоом водостаја реке Саве. Иста вам је ситуација била и у Свилајнцу. Да нисмо правовремено реаговали у тим локалним самоуправама, и у Шапцу и у Свилајнцу и на многим другим местима где су Небојша Зеленовић и њему слични на власти, те општине, односно ти градови били би буквално потопљени, као у библијска времена.

Наравно, он то неће да каже данас у Стразбуру пред Конгресом локалних и регионалних власти, али ће на најгори могући начин да оптужује сопствену државу, председника Републике, Владу како наводно вршимо притисак да се промени власт у Шапцу и у свим тим општинама односно градовима где СНС није на власти.

Уместо тога, врши се харанга и линч. Ево, ја вам показујем данашње издање листа „Данас“. Ја мислим да је ово забележено још од времена Гебелса и Адолфа Хитлера, да се на централним страницама листа „Данас“ води најгора могућа кампања против Бобана Бирманчевића, Блаже Кнежевића, Александра Пајића, Српске напредне странке, против Веселина Шљиванчанина. Људи се оптужују за невероватне ствари, у којима никада нису учествовали, са којима немају апсолутно никакве везе, сем што су указивали да се у Шапцу краде од стране локалне власти и да је тај град економски потпуно девастиран.

Ми нећемо тужити никада ниједан медиј, то је и Александар Вучић данас рекао, али грађани Србије треба да знају, нека знају и грађани Шапца, и грађани Чајетине, и грађани Параћина, и грађани Свилајнца и грађани свих других локалних самоуправа у којима СНС није на власти – није ствар у томе да ли је СНС на власти или није, ствар је у томе што они који пљачкају грађане Србије на себе навлаче одело политичара, и то опозиционог политичара, и онда мисле да су заштићени од правног поретка Републике Србије. Нека им то служи на част.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Радован Јанчић. Колега Јанчићу, изволите.

РАДОВАН ЈАНЧИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Поштовани народни посланици, цењени господине министре, пред нама је закон о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама којим се стварају сви неопходни услови за ефикасније спровођење заштите од елементарних и других непогода, што ће допринети повећању степена безбедности наших грађана. Њиме се коначно успоставља систем смањења ризика од катастрофа, са обавезом превентивног деловања на отклањању ризика од истих, а не њиховог лечења, што смо годинама уназад, нажалост, чинили, чиме Влада Републике Србије јасно исказује одговорност према грађанима и њиховој имовини.

Последице суше у Србији у ранијем периоду директно су утицале на раст БДП-а и развој наше пољопривреде, а могле су се спречити уз свест да се недостатак воде не може надокнадити, него се постојећа вода мора распоредити, с тим да за то мора постојати јасан план, који је на срећу донесен захваљујући председнику господину Александру Вучићу и Влади Републике Србије.

Суша као елементарна непогода има дефиницију у зависности од утицаја, која узрокује хидролошке, метеоролошке, пољопривредне и економске суше. Најтежи облик економске суше доживели смо под руководством претходног режима и владавином Демократске странке од 5. октобра 2000. до 2012. године, а у Војводини све до 2016. године, када је Србија разорена и опљачкана а грађани доведени на ивицу сиромаштва и глади, остављени без посла и будућности. На срећу, то време је иза нас. Скупо смо га платили. Време беде, време без перспективе, развоја и напретка грађани су добро разумели и, као што бројни избори показују, нису га заборавили, јер се данас у Србији види да се све боље и боље живи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Владо Бабић.

Изволите, колега Бабићу.

ВЛАДО БАБИЋ: Поштовани министре са сарадницима, уважене колегинице и колеге народни посланици, поднео сам амандман на члан 2, с посебним освртом на смањење ризика од последица епидемије заразних болести.

Захваљујући вакцинама и вакцинацији, бројне заразне болести које су дословно харале земљом искорењене су.

Ми старији се врло добро сећамо великих богиња, затим дифтерије, које захваљујући вакцини против ње нема већ шест деценија, а слично је

и са дечјом парализом. Наравно, никоме не пада на памет да се ове вакцине укину, због реалног страха од могућих нових епидемија. Чињеница је да је много живота сачувано у последњих тридесет и више година баш захваљујући вакцинама против заразних болести. Но, ове млађе популације не гледају тако на вакцинацију. Поставља се питање због чега родитељи одбијају вакцинацију деце. Тако смо често сведоци различитих мишљења о вакцинацији. Иако је огромна већина лекара и родитеља за, чини се да је противника сваким даном све више.

У сваком случају, ово је увек актуелна тема и актуелно питање, а узрок због ког долази до овакве поделе међу родитељима и у широј јавности треба тражити и, у суштини, можемо их поделити у две групе.

На првом месту је лоша едукација, односно непознавање основних принципа вакцина и вакцинације, као и њихових корисних ефеката, уз потенцирање често измишљених нуспојава. Ту су и бројне заблуде, укључујући неутемељену сигурност да је већина болести већ искорењена па зато децу не треба вакцинисати. Можемо рећи да је плод оскудне едукације и врло опасна заблуда да дете само треба да стекне отпорност према бактеријама и вирусима, а вакцине су ту непожељне. Али врло је тешко не присетити се и заборавити смрт невакцинисане деце која су добила најтежу форму ларингитиса, односно запаљења грла изазваног хемофилусом инфлуенце. Откако је та вакцина обавезна у Србији, више није било таквих ужасних исхода.

Друга група узрока се може покрити увек актуелном теоријом завере коју су спровеле богате фармацеутске куће у циљу стицања профита, а на рачун наше деце. Слажем се да је здрав научни скептицизам увек добродошао, али је тада ова прича врло близу параноје.

С друге стране, да би једна вакцина стигла на тржиште, мора проћи неколико густих филтера испитивања, и то вишегодишњих испитивања на огромном броју испитаника. А када се вакцина пусти у промет...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Љибушка Лакатош.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Александра Мајкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Драгана Костић.

Изволите, колегинице Костић.

ДРАГАНА КОСТИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, народни посланици, грађани Србије, у Сектору за ванредне ситуације води се база података о губицима проузрокованим катастрофама у Републици Србији, која је реализована 2013. године у сарадњи са Међународном стратегијом УН за смањење ризика од катастрофа, а активност је координирала Канцеларија програма за развој УН у Београду. Сви подаци о штетама унети су у базу података на основу званичних извештаја јединица локалне самоуправе и извештаја достављених Комисији за утврђивање штете од елементарних непогода Владе Републике Србије, које је Сектор за ванредне ситуације добио. Укупна процењена штета од елементарних непогода у периоду од 2014. године до краја 2017. године је 2.155.000.000 долара, без урачунавања штете од поплава 2014. године. Настала штете од последица суше само у 2012. години износила је преко две милијарде долара, а штета настала од шумских пожара те исте године била је преко педесет милиона евра.

Овај предлог закона по први пут уводи регистар ризика у Републици Србији као интерактивну, електронску, географско-информациону базу података о свим ризицима од елементарних и других опасности на простору Републике Србије. Приступ бази података биће омогућен свим субјектима који израђују сопствене процене ризика или врше неке грађевинске и друге инвестиционе радове. База ће имати нивое приступности јер ће се одређени специфични ризици штитити и бити доступни само надлежним органима државне управе.

У дану за гласање подржају предлог овог закона, као и сет закона који су на дневном реду. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ана Караџић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Далибор Радичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Радичевићу, изволите.

ДАЛИБОР РАДИЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 2. Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама. Циљ мог амандмана је да укажем на важност превентивног деловања. Превентивним деловањем спречавају се велике размере катастрофа, а и ризик по губитак људских живота се смањује на најмању могућу меру.

Природне катастрофе настају деловањем природних сила, а манифестују се као земљотреси, пожари, поплаве, суше, олујно невреме,

одрони итд. Природна катастрофа може да узрокује губитак живота, као и оштећење имовине. Оставља за собом и знатну економску штету.

Природне катастрофе које, чини ми се, највише погађају нашу земљу јесу поплаве. На природну катастрофу не можемо утицати, али можемо превентивно да делујемо да би економска штета била мања и да би се заштитили људски животи. Влада Републике Србије и те како ради на превенцији поплава, али је било потребно да државу води одговорна власт. За последњих пар година много је урађено, а један од примера је и у Алексинцу. Осим бедема на Јужној Морави, о чему сам већ причао, у Алексинцу је предузеће „Србијаводе“ уложило знатна средства на изградњи бедема на реци Моравици али и на уређењу речног корита. Дешавало се да у зони града река изађе из свог корита и да вода дође до самог центра. Данас то више није случај и Алексинчани могу мирније да живе. Осим што је заштићен од поплаве, Алексинац је добио и лепо шеталиште поред реке, а и само речно корито је уређено па више не гледамо корито зарасло у растиње, на које су по правилу закачене кесе које је вода покупила узводно и донела. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Јелена Мијатовић.

Колегинице Мијатовић, изволите.

ЈЕЛЕНА МИЈАТОВИЋ: Захваљујем.

И у овом амандману на члан 2. акценат сам ставила на превентиву и активности које би довеле до смањења ризика од поплава.

Када су 2014. године пљускови и бујице захватили западни део Србије, претња од плављења насељених подручја на левој и на десној обали Дунава, у београдској општини Палилула, постајала је све озбиљнија. И поред ангажовања припадника МУП-а, Војске Србије, локалне самоуправе и грађанства, велике површине пољопривредног земљишта и стамбених објеката остале су под водом.

На основу пријава физичких и правних лица, штета је утврђена на укупно 108 грађевинских објеката, у износу од 21.000.000 динара. Што се тиче пољопривредног земљишта које се налази у приватној својини, штета од последица поплаве, односно бујица утврђена је на 240 хектара, у износу од 165.000.000 динара, тачније 50 хектара у Великом Селу за укупно 104 пољопривредника, и 190 хектара у Овчи, Крњачи и Падинској Скели за укупно 78 пољопривредника. Када је реч о пољопривредном земљишту које се налази у јавној својини, односно земљишту ПКБ корпорације, утврђена је штета од поплава на 1.555 хектара, и то у износу од готово триста милиона динара.

Када сагледамо колико је средстава потрошено да би се санирале последице катастрофе која је погодила Србију, незапамћене катастрофе у

последњих 120 година, онда можемо да закључимо колики је значај данашње расправе и нашег деловања у смислу превентиве, како би се последице и трошкови за санирање истих свели на минимум. Зато ћу у дану за гласање, заједно са својим колегама, подржати сет закона.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Изволите, колегинице.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала, председавајући.

Овом приликом ћу говорити о Штабу за ванредне ситуације Града Ниша, који је по задацима цивилне заштите образовао стручно-оперативне тимове, и то следеће: за заштиту од клизишта, за заштиту и спасавање од пожара и експлозија, за радиолошко-хемијско-биолошку заштиту, за заштиту од рушења и спасавање из рушевина, за склањање, за заштиту и спасавање од снежних наноса, за евакуацију, за збрињавање, за заштиту и спасавање од поплава и несрећа на води и под водом.

Штаб за ванредне ситуације Града Ниша доноси план рада за сваку годину. Због времена, поменућу 2018. годину. Наиме, када говоримо о активностима које се односе на спровођење одбране од поплава на територији града Ниша за водотоке другог реда за 2018. годину предвиђено је редовно одржавање, и то: чишћење корита Јелашничке реке кроз Јелашницу у дужини од 1.635 метара са осигурањем обала; затим, река Студена у Горњој Студени у дужини од 150 метара, такође чишћење корита реке са осигурањем обале и моста на улазу у село; Кованлучки поток низводно од Нишке Бање до ушћа у реку Нишаву у дужини од 600 метара, такође чишћење корита реке са осигурањем обала; Хумски поток, регулисана деоница у зони моста у Тимошенковој и у зони ауто-пута, која подразумева чишћење корита реке са осигурањем обала; Велепољска река у Горњој Трнави, деоница на улазу у село, у дужини од 50 метара, такође обухвата чишћење корита реке са осигурањем обала. Наравно, и набавка опреме у смислу противпоплавног система, тј. мобилне бране, а то су двоструке, двослојне флексибилне цеви.

На крају, град Ниш и Штаб за ванредне ситуације веома озбиљно и одговорно обављају послове и задатке, у складу са законом. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Станислава Јаношевић.

Колегинице Јаношевић, изволите.

СТАНИСЛАВА ЈАНОШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, колеге посланици, систем реаговања у ванредним ситуацијама био је пред великим изазовима у претходном периоду. И у ближој и у даљој прошлости имали смо

ситуације сусретања са елементарним непогодама. Године 2014. велике поплаве задесиле су нашу земљу, Обреновац је апсолутно преплављен; 2008. године Краљево је задесио земљотрес; 2005. године насеље Јаша Томић, у непосредној близини мог Зрењанина, задесиле су катастрофалне поплаве и после тога је требало опоравити пољопривреду, као и многа домаћинства; октобра 2018. десио се пожар у околини села Бело Блато.

Ми се не налазимо на таквом поднебљу да су чести пожари као што је то у Грчкој или Турској, међутим, дешавају се такве несреће. Са својим пријатељима, као и спасиоцима, била сам у епицентру тог пожара и, могу вам рећи, било је катастрофално када видите да један природни резерват као што је Царска бара гори. Највише смо се уплашили због тога што су гореле њиве, усеви од којих мештани Белог Блата живе јер се баве производњом трске. Многа станишта биљних и животињских врста су разорена. Захваљујући добро организованим ватрогасним јединицама, као и добровољним ватрогасним удружењима, тај пожар је локализован, саниран и угашен. Међутим, организовали су се и пољопривредници својом механизацијом, који су изашли на терен јер су били неопходни.

Оно што је битно код закона који су на дневном реду јесте да имају добру основу; очекујем изузетну и апсолутну примену. С обзиром на то да се старам и трудим да унапређујемо систем деловања у ванредним ситуацијама, подржаћу предложени сет закона. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Александра Јевтић.

Изволите, колегинице Јевтић.

АЛЕКСАНДРА ЈЕВТИЋ: Поштовани министре са сарадницима, уважене колеге народни посланици, поднела сам амандман на члан 2. предлога закона који се односи на смањење ризика од елементарних непогода.

Катастрофалне поплаве које су нас задесиле 2014. године на територији Републике Србије донеле су веома велики ризик од ширења заразних болести. Екипе које су уклањале угинуле животиње и остатке анималних хранива улазиле су на поплављена подручја у складу с препорукама Сектора за ванредне ситуације МУП-а Србије, и све то у координацији између Министарства здравља, Министарства пољопривреде, Војске Србије и, наравно, комуналних служби. Екипе су чинили ветеринари ветеринарских института, факултета, као и ветеринари специјализовани баш за област спасавања животиња из поплављених подручја и њихово збрињавање.

Са поплављених подручја уклоњено је више од 517 тона угинулих животиња и више од 332 тоне хране животињског порекла. Сви лешеве угинулих животиња одложени су у кафилерије у Сомбору и Инђији.

Кафилерије, хтела сам да истакнем, представљају специјализоване објекте, односно најбољи и најсавременији начин нешкодљивог уклањања животињских лешева и конфиската. Осим решавања тог хигијенског проблема, у кафилерији се добијају и хранива анималног порекла која се могу даље користити у исхрани животиња, као што су месно брашно, месно коштано брашно и техничка масноћа. Организација посла у кафилеријама обавља се на тај начин да се лешеви брзо збрину, да се обезбеди просторија где ће се они лагеровати. На крају, треба обратити пажњу и на превоз до саме кафилерије; најбољи транспорт, односно најсигурнији обавља се контејнер-хладњачама, које је могуће дезинфиковати.

Након поплава и збрињавања угинулих животиња, обављена је целокупна асанација терена. Значи, обављена је дезинфекција, дезинсекција, дератизација, а о томе ћу мало више у следећем амандману.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Славиша Булатовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Колега Бојанићу, изволите.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Господине министре, колегинице и колеге, и овај амандман се односи на земљотрес, али нећу сад наставити тамо где сам стао, већ у следећем амандману обратићу пажњу на земљотрес који је својим чињењем једна успешна компанија изазвала јуче и данас, по реакцијама појединих медија, реакцијама на „Твитеру“ и, изгледа, реакцијама оних чији су интереси угрожени. Велика телекомуникациона компанија „Телеком Србија“ а.д. објавила је да је купила другог по величини кабловског оператера, „Коперникус“. Одлично! Добра информација, права информација. „Телеком“ је као велика компанија, која ради у Републици Српској, Републици Црној Гори, и овде је највећи телекомуникациони оператер и будући, надам се, регионални оператер, урадио једну добру ствар, купио другог оператера и, изгледа, угрозио нечије интересе. И, одмах реакције. Чак је и БИРН кроз неку фондацију „Јавни новац за јавни интерес“ поставио питање – зашто, чему купити? Па треба. Треба да јача нешто што је национално богатство.

Поставља се сад питање – па шта купују телекомуникациони оператери, кабловски оператери? Значи, нема ништа од продаје? Нема. Хоћемо да ојачамо, да се позиционирамо на тржишту. Па ми смо купили и словеначког кабловског оператера, који је у већинском власништву „Телекома“ у Републици Српској, и ником то није сметало. Ником није

сметало што се први кабловски оператер пре пар месеци продао некој чешкој инвестиционој групи, али зашто „Телеком Србија“ да ојача, због чега?

Хвала, наставићу у следећем амандману.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднео народни посланик Марко Парезановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Александра Томић.

Колегинице Томић, изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени председавајући, поштовани министре, мој амандман односи се на умањење последица поплава, а треба да буде саставни део члана 2. То је у ствари оно што би требало да стави посебан акценат на све оно што смо проживели.

Врло је важно да се овај закон ослања на Национални програм управљања ризицима од елементарних непогода, као један скуп свих искустава која смо прошли, поготово када говоримо о последицама поплава из 2014. године. Врло је важно да ти годишњи планови садрже увек шест компонената. Те компоненте, поред изградње и развоја самих институција које треба да раде и на превенцији али и на санацији последица не само поплава него свих елементарних непогода, треба да садрже идентификацију, праћење самог ризика. Значи, то што се десило 2014. године ми данас пратимо и због тога на адекватан начин одговарамо, и за то, наравно, постоје одређена финансијска средства. Постоји идентификација и праћење ризика, као и структурно и неструктурно смањење ризика, затим, системи раног упозоравања и спречавања елементарних непогода, међу којима су и поплаве, али један од најважнијих делова је, ја мислим, стратегија финансијског управљања ванредним ситуацијама. Самим тим, успоставили смо један механизам уз помоћ којег из фондова можемо на одређен начин да повлачимо средства промтно. Затим, увели смо осигурање од ризика и, на крају, онај најважнији део, који се односи на партнерства држава.

Тако је кроз ИПА фондове Србија повукла у 22 пројекта средства у вредности од преко 15.700.000 евра само у периоду санације проблема које смо имали када говоримо о ванредним ситуацијама. Важно је рећи да се од та 22 пројекта десет односило искључиво на поплаве, и они су вредности 10.300.000 евра. Оно што је важно рећи, то су програми прекограничне сарадње.

У дану за гласање, мислим да је јако важно да сви размислимо уопште о овим амандманима, без обзира на то да ли ће они бити усвојени.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Душко Тарбук.

Колега Тарбук, изволите.

ДУШКО ТАРБУК: Захваљујем, господине Арсићу.

Поштовани министре Стефановићу са сарадницима, поштовани грађани Србије, последице елементарних непогода, техничке и технолошке несреће, као и угрожавање животне средине и здравља грађана стални су безбедносни ризици за Републику Србију, њено становништво и материјална добра. Тај ризик може захватити не само територију наше државе већ и територију суседних држава.

Неопходно је ставити превентиву у центар активности. Доношењем закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама утврдиће се надлежности у изради процене ризика, процене угрожености и планова заштите области у којима је досад било проблема.

Република Србија, као и МУП показали су у претходном периоду спремност да се изборе са ванредним ситуацијама које су нас задесиле пре пар година и са којима смо суочени током читаве године услед обилних падавина и несавесног опхођења према животној средини. Овим законом ћемо допринети успешнијој превенцији катастрофа и подизању нивоа спремности за реаговање у случају потребе.

Ја овај закон сматрам одличним и молим колеге посланике да у дану за гласање подрже овај закон. Наравно, ако будете имали времена и храбрости, подржите и мој амандман. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Игор Бечић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић.

Колега Кнежевићу, изволите.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, искуства стечена у претходном периоду указују на то да је било потребно приступити изради нових нормативних решења, унапређивању капацитета и надоградњи постојећих система, односно отклањању неефикасног система. Предлогом закона стављају се у први план принципи који треба да допринесу што успешнијој превенцији катастрофа.

Такође, с аспекта начина функционисања, нивоа организовања и одговорности штабова за ванредне ситуације, поједини штабови за ванредне ситуације на нивоу локалне самоуправе нису реаговали на адекватан начин и нису извршили ни припремне ни оперативне радње.

Као што рекох, грађани Шапца памте како их је неодговорна градска власт, на челу са Душаном Петровићем, оставила на милост и немилост поплавном таласу. Зато Шапчани, мало кроз муку а мало у шали, кажу да су поплаве однеле једног Петровића, градоначелника, а избациле другога, Небојшу Зеленовића, који је заједно са Душаном Петровићем од 2014. године на други, криминалан начин био кобан по Шабац. И, замислите, они се уништавањем Шапца и нападима на своју државу хвале, па локална телевизија Душана Петровића директно преноси срамотно обраћање Небојше Зеленовића у Стразбуру против своје државе.

Пошто су колеге доста рекле у протеклим излагањима, њима на знање: држава Србија је земља у којој се поштују закони па никакви говори, напади и омаловажавање своје земље по иностранству не могу ослободити одговорности за учињено. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Младен Лукић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Иван Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Срђан Ного.

Колега Ного, изволите.

СРЂАН НОГО: Везано за елементарне катастрофе и данашњу преподневну дискусију коју сам имао са министром Стефановићем, желео бих да се надовежем, а тиче се управо дешавања у селу Ракита.

Одговор који сте ви дали, да морамо да имамо поверења у суд, тужилаштво, примену закона и да сами не узимамо ствари у своје руке, како сте навели, јесте нешто што нам говоре већ тридесет година све власти, нарочито последњих осамнаест година – хајде да се уздамо у тужилаштво, хајде да се уздамо у суд, знате, имају неки закони. Али закони се упорно не примењују.

Закони се упорно не спроводе у овој земљи, и суд и тужилаштво упорно не раде свој посао. Суд и тужилаштво су неко ко прикрива и омогућава све ово што се нама дешава. Значи, то је Гордијев чвор и срце криминала и корупције. Политичари, наравно, имају интерес да одржавају такво стање у тужилаштву и у суду јер знају да ни они сутра неће подлећи под одговорност. То мора да се пресече. Тако да је та нужна одбрана која преостаје грађанима, нажалост, изгледа нешто што нас чека као реалност зато што ви политичари, односно ми политичари, пре свега извршна власт нема храбрости да предузме оно што треба и мора да се предузме да би се примењивао закон у овој земљи. Ви сте данас добро констатовали да се често дешавало и да се доносе закони са циљем да се нешто што је противзаконито може спровести, тако да смо у дебелом проблему.

Хтео бих да се осврнем на још једну ствар. Добио сам мало пре једно писмо, које нам је упутила мајка Милована Ивића. Везано је за један други закон који је на дневном реду. Постоји основана сумња да је почетком маја Милована Ивића усмртила полиција прекомерном употребом силе. Даћу вам те материјале и молим вас да погледате и те фотографије, које су врло потресне, и обдукциони налаз. Имам сада само црно-беле, господине министре. Ја ћу Тужилаштво у Новом Саду више притиснути везано за тај случај, да се то све испита, али могла би унутрашња контрола МУП-а да се позабави поступањем 4.5.2018. године, Нови Сад је у питању.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Није ми познат случај, али свакако пошаљите Тужилашству и Сектору унутрашње контроле полиције. Нека се све испита. То јесте принцип за који се залажемо.

Оно што јесте проблематично, то је што сте ви и ваша странка, којој сада припадате, управо у групацији људи, као што сте сами рекли, који су доносили законе који су им омогућавали противзаконито деловање, пре свега у приватизацији компанија у Србији, фирми, уништавању наше привредне супстанце. То ураде на начин да касније буду некажњени. Доносили су законе... Не кажем ви лично, али свеједно, данас Двери припадају групацији странака са Драганом Ђиласом, Вуком Јеремићем, Борком Стефановићем, Душаном Петровићем, свим оним људима који су у привредном смислу уништили, разорили наше друштво. Ми смо имали ситуацију да смо губили на сат десетине радних места; 400.000 људи је остало без икакве шансе да ради у овој земљи. Дакле, ти људи су остали без ичега. Али оно што је најгоре јесте то што је донет такав закон да сте ви кроз приватизацију могли да уђете у поступак приватизације фирме, да не испуните приватизациону обавезу, да ту фирму рашчереците, распродате, раднике отпустите, а онда је једина последица било раскидање уговора о приватизацији. Онда се држави враћа олупина од фирме која је била иницијално, радници на улици, а они што су то формално купили негде у белом свету, и – ником ништа. Појео вук магарца, што каже народ.

Проблем је управо што сада припадате групацији са тим људима. И јесте да су то људи који су доносили законе да би касније били законски некажњиви за деловање које су имали. Не знам шта ме више брине, то или еврофанатизам господина Обрадовића; то су ми сад две ствари које ме буне највише.

(Срђан Ного: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Ного, немате право на реплику зато што је спомињана или посланичка група или ваша политичка странка. Ви нисте...

(Срђан Ного: Имам право на реплику.)

Немате. Управо вам објашњавам.

(Срђан Ного: Погрешно ме је протумачио.)

Не, министар вас је одлично протумачио. Ви нисте ни председник посланичке групе ни његов заменик, па самим тим немате право на реплику.

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч?

По Пословнику, народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине Арсићу, не могу формалноправно да оспорим то што се овај амандман нашао у скупштинској процедури.

Не знам да ли сте обратили пажњу, господине министре, и тражим да и ви такође реагујете, јер ова дружина западњачка, која продаје и издаје Србију по налогу њихових западних ментора, није ту, вероватно су све очи упрте у тог Зеленовића и шта он сада прича по Савету Европе... Морам да вам кажем, ево, ту је и колегиница Радета, ми смо шест или седам година биле посланици у Парламентарној скупштини Савета Европе. Свако ко тамо дође и поведе са собом неку групу људи и има могућност да благи своју државу, будите сигурни да то ради по инструкцијама некога ко стоји иза њега. Ви врло добро знате да се у овом случају, на јасан сигнал појединих западних земаља и ментора Зеленовића, Ђиласа, Јеремића и осталих, то ради у циљу дестабилизације Србије.

Овај њихов амандман, колега Арсићу, зато се јављам по члану 107, на најгрубљи начин вређа достојанство ове државе, зато што они најпре брисањем овог става 2. не дају могућност да свако има право на заштиту од последица катастрофе, а друго, уводе један веома опасан термин. Они траже да се после речи „локалних“ дода и реч „регионалних“. Шта то заправо значи? Па то се одлично уклапа у ову причу Сулејмана Угљанина и његовог коалиционог партнера, још увек вашег партнера у Влади, Расима Љајића, да Санџак треба да добије своју државу, што Угљанин заговара. Подсетићу вас, колеге посланици Српске напредне странке, и вас, министре Стефановићу, да су то веома озбиљне и опасне изјаве. Он је рекао – када би Санџак, који је Србија окупирала 1912. године, био држава, признала би сутра Косово.

Зато бих вас замолила, господине Стефановићу, јер ви имате могућност и времена по овом амандману – а, кажем, опет ови који су и са Љајићем и са Угљанином у разним коалицијама од 2000. године нису присутни у сали – да нам протумачите овај амандман и ово њихово инсистирање на некој регионалности, јер то је веома, веома озбиљно и опасно за Србију.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Јовановић.

Мени је заиста жао, али не могу ја овде да прекршим Пословник. О нечему, да ли је у складу са Уставом и правним системом, одлучује Одбор за уставна питања и законодавство.

(Народни посланик Наташа Сп. Јовановић додајује.)

Увредљиво? Па сад, заиста, у нашем правном систему ја не видим регионе. Знам за оне економске, али...

(Александар Мартиновић: Пословник.)

Изволите, колега Мартиновићу, по Пословнику.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Указујем на повреду члана 27.

Српска напредна странка је управо јуче прва овде у Народној скупштини указала на то да је изјава Сулејмана Угљанина о Санџаку као некаквој будућој републици, о територији коју је Србија окупирала 1912. године, о Србији као фашистичкој немани...

Ми смо ту изјаву јуче први осудили. Сматрамо је ратнохушкачком, сматрамо је неприхватљивом, антицивизацијском и, наравно, пре свега нетачном, зато што би чак и људи попут Сулејмана Угљанина требало да знају да не може да буде фашистичка држава у којој се одржавају демократски избори. Држава Србија је финансирала изборе за националне савете националних мањина. Држава Србија је самим доношењем Закона о националним саветима националних мањина показала да је демократска држава. Камо лепе среће да таква пракса постоји у појединим државама у региону где Срби живе под веома тешким околностима, што је, надам се, вама веома добро познато.

Тако да мислим да немате потребе да импутирате Српској напредној странци било шта везано за изјаву Сулејмана Угљанина. На крају крајева, и председник Републике Александар Вучић је рекао да је то једна изјава једног неодговорног политичара и да апсолутно никоме неће бити дозвољено, па ни Сулејману Угљанину, без обзира на то што је припадник одређене националне односно верске групације, односно мањине, да цепа било који део територије Републике Србије. Оно што је политика Српске напредне странке, то је сажето и сублимирано у изјави Александра Вучића да ће он за неколико дана да отвори радове на изградњи пута Нови Пазар – Тутин. Дакле, то је оно што је потребно том...

(Срђан Ного: Време!)

То сте научили од Бошка Обрадовића? Кад не знате шта друго, онда – време.

Завршавам, господине Ного. Видим да сте много нервозни, не знам зашто, зато што вам није ту координатор или зато што вам нема ових посланика „жутих“.

(Председавајући: Приводите крају, колега Мартиновићу.)

Завршавам. Дакле, отварамо радове на изградњи пута Нови Пазар – Тутин. То је политика СНС-а, дакле нови путеви, нове саобраћајнице, нове инвестиције, нова радна места, бољи живот и за Србе и за Бошњаке. То је политика која је одржива и која има подршку грађана Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Отприлике је исти одговор као и колегиници Јовановић. Да ли желите да се Скупштина изјасни? (Не.) Захваљујем.

По Пословнику, народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 27. став 1.

У последњих неколико дана, сваки пут када чујем „време“ или „време је“, просто се најежим, одмах ми падне на памет ова коалиција „Вакат је“, која ће, изгледа, ићи у заједничку постизборну коалицију са Сулејманом Угљанином. И опет се запитам, данас сам то јавно питала, за шта је то време, за шта је то вакат. Зато молим колеге посланике, а и вас, председавајући, немојте више то користити, гледамо ми сви у сат и видимо када треба да завршимо.

(Председавајући: Ја само кажем приводите крају. Не спомињем ту одредницу, само кажем приводите крају.)

Ево, значи, исправно. Господин Мартиновић је рекао истину. Да, тачно је да је он, чак он лично, први поменуо јуче ово што је Сулејман Угљанин изнео у Новом Пазару на том њиховом заједничком скупу са коалицијом „Вакат је“. Наравно, ништа није спорно у ономе што је рекао. Јесте страшно што нам се то дешава, што постоје грађани Србије попут тог Угљанина, који је чак био и део власти, који говори о фашистичкој Србији. Не знам како је могао бити део власти у таквој Србији. Вероватно би опет, када би га позвали у власт, заборавио на то што је рекао неки дан.

Али заиста бисмо волели, господине Мартиновићу, да будете одређени. Рекли сте шта је рекао господин Вучић, чули смо то, али некако се од јуче до данас ситуација променила. Сада је дошло, умало не рекох „време“, дошло то доба да се прави та коалиција Бошњачког националног вијећа и питање на које ми покушавамо данас да добијемо одговор – ако Расим Љајић и та „Вакат је“ групација оде у коалицију са Сулејманом Угљанином, за којег је држава Србија фашистичка творевина, да ли ћете ви из скупштинске већине тражити од председника Владе да смени Расима Љајића? И да ли мислите да неко ко подржава тезу да је Србија фашистичка држава може бити потпредседник или министар у Влади Републике Србије? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику реч има народни посланик Александар Мартиновић.

(Вјерица Радета: Не желим да се изјасни.)

Не желите, у реду.

Изволите, господине Мартиновићу.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Председник Републике Александар Вучић је пре свега рекао да је спреман да брани и оне министре у Влади Србије који њега лично никада нису бранили, ни онда када су му овде помињали и брата и оца и друге чланове породице, и сина, али да је он спреман да брани интегритет сваког министра, па и министра Расима Љајића, зато што нема сазнања, као што сазнања нема ни министар унутрашњих послова, да је Расим Љајић вођа, како сте ви то навели, некаквог нарко-картела у Србији.

Што се тиче евентуалне коалиције Расима Љајића и Сулејмана Угљанина у Бошњачком националном вијећу, како га они називају, просто желим да подсетим и вас и грађане Србије на оно што су ингеренције националних савета. Дакле, национални савети не воде спољну политику ове државе, национални савети немају право да се баве границама Републике Србије, национални савети немају право да раде ништа од онога што је Сулејман Угљанин рекао. Наравно да сви осуђујемо потпуно небулозну изјаву да је Србија фашистичка држава.

Национални савет, ко год да га направи у Новом Пазару, мораће да ради у складу са законима Републике Србије, односно мораће да се бави оним питањима која су Законом о националним саветима националних мањина стављена у надлежност тих тела. Па сад, нека прави коалицију ко са ким хоће, то је право оних који су учествовали на изборима.

Али да неко цепа део територије Републике Србије, да Србију и српски народ назива фашистичким, да прети да ће да отцепи било који део територије Републике Србије – држава Србија то неће дозволити никоме, ни Сулејману Угљанину, нити било коме другом. Ту су, ја мислим, политика и став Српске напредне странке потпуно јасни. Дакле, суверенитет, територијални интегритет Републике Србије бранићемо на сваком делу њене територије, укључујући наравно и ону област коју Бошњаци називају Санџак, ми је називамо Рашком или Рашко-полимском облашћу, формалноправно то је Рашки управни округ. У сваком случају, дакле, нема цепања Србије, нема дељења њене територије, а Бошњачки национални савет мораће да ради у складу са позитивним прописима Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни? (Не.)

По Пословнику реч има народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 107. У овом што је господин Мартиновић рекао нешто сам заиста доживела као увреду, богами, не само Народне скупштине него и више од тога.

Што се тиче става да ће владајућа коалиција, односно да ће власт бранити суверенитет и интегритет државе Србије, у томе имате апсолутну

подршку Српске радикалне странке. Увек ћемо бранити своју државу и државни суверенитет и њен интегритет, ту није ништа спорно.

Постоје прописи који регулишу деловање и ингеренције, односно надлежности националних већа, али, некако, баш је увредљиво да ви мислите да Расим Љајић може да прави коалицију с ким год хоће. Наравно, може свако да прави коалицију с ким год хоће, али да прави са места потпредседника Владе коалицију са Сулејманом Угљанином, који је државу Србију назвао фашистичком... Наравно, неће Србија постати фашистичка зато што ју је Сулејман Угљанин тако назвао и неће он угрозити интегритет државе том изјавом, али једноставно је неумесно, у најмању руку, да неко ко је члан Владе, потпредседник Владе, буде у коалицији с неким ко каже да је држава Србија фашистичка творевина. То је апсолутно недопустиво, без обзира на уставно гарантована права да свако може и да мисли и да говори итд. Не споримо то. Али ако је неко део власти, део Владе, он ипак мора да води рачуна. Знате ону народну: „С ким си, онакав си“, сви ће рећи – ако овај Расим подржава Суљу Угљанина, значи и он је исти као он. Ви из власти, ви из владајуће коалиције, морате да будете ти који ће пресећи и рећи – Расиме, или ћеш ван те коалиције или ћеш ван Владе. Једноставно, једно и друго не иде скупа. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Мијатовићу, по ком основу?

(Милорад Мијатовић: Реплика.)

Пошто је била повреда Пословника, не можете да добијете право на реплику.

Поведа Пословника, колега Мијатовић.

Изволите.

МИЛОРАД МИЈАТОВИЋ: Знате, два дана одговарамо на лажи, неистине, подметања...

(Председавајући: Само кажите који је члан.)

Члан 106, повезано са чланом 108.

Износити лажи, стално говорити, импутирати нешто, да ће нешто урадити Социјалдемократска партија Србије, која је партија на нивоу државе Србије, стално наглашавам, државотворна партија, која није директно учествовала у изборима, а претпостављати шта ће бити, како ће бити, дозволићете да је то на нивоу неких враџбина и не знам чега, чему је ова странка иначе склона.

Према томе, ми смо врло јасно рекли да смо осудили изјаву Сулејмана Угљанина. То је урадио Расим Љајић, то смо урадили и ми овде у Скупштини и, будите уверени, стојимо иза тих речи и стајаћемо увек, за разлику од неких других који мењају своје ставове.

Друга ствар коју желим да нагласим, ми говоримо о политици, ми нећемо да се враћамо у прошлост, ми говоримо о политици где се сада налази Србија. Ми желимо мир, ми желимо да Санџак или Рашка област напредује, да ти људи осете Србију, Србија је њихова земља и то стално наглашавамо. Србија је земља и Срба и Бошњака и свих, и управо то желимо, и у оквиру ове коалиције то и радимо. Нећете нас ту зауставити. Радујемо се што ће коначно кренути да се ради пут Нови Пазар –Тутин. Ја вам одмах морам рећи, ми смо партија која је на нивоу државе Србије и немојте нас само везивати за тај део.

А шта ћете ви даље радити, мислим на ову странку која је с моје десне стране, то мене у овом тренутку не занима. Заиста не могу више на ова питања дегутантна да одговарам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Повреда Пословника, народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Повређен је члан 27.

Политика Српске напредне странке је слога између Срба и муслимана, односно Срба и Бошњака. Мислим да нема политичара на политичкој сцени Србије у последњих неколико деценија који је уложио више енергије да се постигне слога и разумевање између Срба и Бошњака од Александра Вучића. Ту не мислим само на оне Бошњаке који живе у Србији, мислим и на Бошњаке из Босне и Херцеговине. И, жртвујући живот одласком у Сребреницу, Александар Вучић је то на најбољи могући начин потврдио.

Ја могу да разумем вас као опозициону странку, ви на овај проблем гледате из једног угла; ми гледамо из угла некога ко сноси највећу одговорност за вођење државне политике. Као што желимо трајну слогу и мир са Бошњацима, исто тако желимо трајну слогу и мир са Мађарима. Мислим да и са Мађарима имамо, као националном мањином, па и са Мађарском као њиховом матичном државом, најбоље могуће односе у последњих неколико деценија. Мислим да је то важно за државу Србију, да има добре односе са својим суседима, посебно са државама чији су припадници у великој мери заступљени као припадници националних мањина у Републици Србији.

Желим само да вас подсетим на још једну ствар, Сулејман Угљанин је и досад био на челу Бошњачког националног савета. Додуше, иако он тврди да је ове изборе добио, он сада има мање чланова Савета него што је имао раније. Раније је могао потпуно сам да влада Бошњачким националним саветом, сада му већ треба коалициони партнер. Мислим да већ то говори о томе да се политичко расположење у том делу Србије мења, у смислу да народ који тамо живи почиње добро да разуме политику

Александра Вучића и Српске напредне странке, а то је мир, стабилност и, оно што нам је надасве потребно свима, и Србима и Бошњацима и Мађарима, то је економски развој, то су нова радна места, то је бољи животни стандард, то је једна нормална и пристојна држава коју ће сви њени грађани, били они Срби или припадници националних мањина, да доживљавају као своју земљу и своју отаџбину.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни? (Не.) Захваљујем.

Завршавамо са данашњим радом и настављамо сутра у 10 часова.

(Седница је прекинута у 18.15 часова.)